

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐẠI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ
GV NGUYỄN KHẮC TOÀN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

ại một trò hề mới : Sách trắng về Tôn giáo !!

Hí hửng vì cuối năm 2006 được Hoa Kỳ (do toan tính chính trị) rút tên khỏi danh sách các nước cần quan tâm đặc biệt về tự do tôn giáo (CPC) nhân chuyến viếng thăm của Tổng thống Bush tháng 11-2006, rồi đầu năm 2007 ông Nguyễn Tấn Dũng lại được diện kiến Giáo hoàng Bênêđictô tại Rôma (25-01-2007), nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam (CSVN) mới đây bèn tung ra "Sách Trắng về Tôn Giáo". Thông tấn xã VN, loa tuyên truyền của chế độ, đầu tháng 2-2007, cho biết : "Chiều 1-2, tại Hà Nội, Ban Tôn giáo Chính phủ, Bộ Ngoại giao Việt Nam đã tổ chức cuộc họp báo công bố Sách Trắng về "Tôn giáo và Chính sách tôn giáo ở VN" nhằm giúp cho nhân dân trong và ngoài nước, bạn bè quốc tế hiểu hơn về tình hình sinh hoạt tôn giáo ở VN cũng như chính sách của Chính phủ VN đối với công tác tôn giáo". Sách dày 86 trang, gồm 3 chương. Chương I trình bày vài nét về tín ngưỡng tôn giáo nói chung và sáu tôn giáo lớn tại VN nói riêng. Chương II (Chính sách của Nhà cầm quyền CSVN đối với tín ngưỡng tôn giáo) bao gồm các phần : Hồ Chí Minh với tín ngưỡng, tôn giáo; chủ trương, chính sách của Đảng CSVN đối với tín ngưỡng, tôn giáo; sự bảo đảm và tôn trọng của CSVN đối với quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của công dân; kết quả việc thực hiện chính sách và pháp luật của CSVN đối với tín ngưỡng, tôn giáo; và các tôn giáo VN đồng hành cùng dân tộc... Chương III giới thiệu quan điểm của CSVN về quan hệ quốc tế của các tôn giáo và trình bày quan hệ quốc tế của từng tôn giáo này.

Mở đầu, "Sách Trắng" khẳng định cách chắc nịch : "Hiến pháp đầu tiên của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà (năm 1946) đến Hiến pháp của nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam ngày nay đều luôn khẳng định quyền "tự do tín ngưỡng, tôn giáo" là một trong các quyền cơ bản của con người... Nhà nước Việt Nam cam kết tôn trọng và bảo vệ quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của người dân trên thực tế". Nhưng đột nhiên **cái đuôi lại ra : "...đồng thời không ngừng hoàn thiện hệ thống pháp luật về tín ngưỡng và tôn giáo"**. Hệ thống này chính là vô số Sắc lệnh, Nghị quyết, Chỉ thị, Pháp lệnh, Nghị định... về tôn giáo, dệt nên cái **dây thòng lọng ngày càng dày và càng chặt quanh cổ các tôn giáo**, mà đầu dây là là vô số cơ quan từ đảng, chính quyền đến công an, mặt trận trải rộng từ trung ương tới địa phương.

Chương 1 của "Sách trắng" (trình bày vài nét về tín ngưỡng tôn giáo nói chung và sáu tôn giáo lớn tại VN nói riêng) xem ra là việc làm **vô tích sự và ngoài tầm quyền của đảng CS**, vì ai muốn tìm hiểu về lịch sử của một tôn giáo này đó, thì **đã có thừa tài liệu nội bộ biên soạn, đầy đủ và chính xác hơn nhiều**. Thật ra, qua câu "Yêu nước là một truyền thống quý báu của các tín đồ và tuyền đạo của số chức sắc tôn giáo ở VN. Hơn ai hết, đồng bào các tôn giáo hiểu rất rõ rằng Tổ quốc có độc lập, tôn giáo mới tự do.... Đặc biệt, ở Việt Nam ngày nay, sự hoà thuận giữa các tôn giáo và Nhà nước đã thể hiện rất rõ... Đại đoàn kết toàn dân tộc trong đó có đoàn kết các tôn giáo là nguồn sức mạnh và là nhân tố quyết định bảo đảm thắng lợi của sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc", CS giờ lại chiêu bài "**đồng hóa đảng với Tổ quốc**" và "**đoàn kết là ngoan ngoãn đứng sau lưng đảng**".

Tiếp đến, việc trình bày lược sử 6 tôn giáo lớn tại VN cũng nhằm **biện minh cho việc ra đời của các Giáo hội quốc doanh** và ngầm ngầm **coi các quái thai tôn giáo này là chính đạo**, là thực thể tinh thần đích thực, **hầu dụ dỗ các tín đồ nhẹ dạ thơ ngây cũng như các chức sắc "tốt đời đẹp đạo" đồng thời lừa gạt thế giới dễ tin**.

Chương 2, Điểm 1 trình bày Hồ Chí Minh như một con người luôn tôn trọng, đề cao, ủng hộ và bảo vệ tôn giáo: "**Đoàn kết tôn giáo... tôn trọng và bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo và không tín ngưỡng, tôn giáo là những nội dung cơ bản trong tư tưởng Hồ Chí Minh về tín ngưỡng, tôn giáo... Hồ Chí Minh luôn tỏ lòng kính trọng, ngưỡng mộ các danh nhân của thế giới, không phân biệt họ thuộc tôn giáo nào... Người đã chất lọc, rút ra những giá trị tư tưởng lớn lao ở họ để kế thừa và phát triển"**. Nhưng ai cũng biết **đó là kẻ tàn phá tôn giáo bậc nhất**. Ngay từ 1945 đến sau khi chiếm trọn miền Bắc (1954), **chính ông đã ra lệnh** ám sát Giáo chủ Huỳnh Phú Sổ của Hòa Hảo (1947), Giáo chủ Phạm Công Tắc của Cao Đài (1947, nhưng thất bại), đầu tù sự phụ của Hòa thượng Thích Quảng Độ, trục xuất các thừa sai Công giáo ngoại quốc, cầm tù đến chết Linh mục Nguyễn Văn Vĩnh (1956) Tổng Đại diện Giáo phận Hà Nội (chỉ đứng sau Giám mục Trịnh Như Khuê), tàn sát giáo xứ Quỳnh Lưu (1956), tàn phá và tịch thu hàng ngàn nơi thờ tự và cơ sở sinh hoạt của các tôn giáo.... Sắc lệnh 234/SL quy định những hoạt động tôn giáo trong chế độ mới do ông ký ngày 14-6-1955, "được đồng bào theo và không theo tôn giáo nhiệt liệt hoan nghênh và ủng hộ" (Sách trắng) và nay có kẻ còn khen là cởi mở, muốn CS lấy lại Sắc lệnh này, **chỉ là trò dụ dỗ và vót vát**, sau khi HCM thấy gần cả triệu tín đồ Công giáo di cư vào Nam. Và thật ra **Sắc lệnh này chưa bao giờ được áp dụng trung thực cả !!**

Điểm 2 và 3 trình bày chủ trương, chính sách bảo đảm và tôn trọng quyền tự do tôn giáo của CS. Sự "bảo đảm và tôn trọng" này thể hiện qua Sắc Lệnh 234/SL nói trên, Nghị quyết 297/CP (1977), Nghị định 69/HĐBT (1991), Nghị Định 26/NĐ/CP (1999) "**để cụ thể hóa các hoạt động tôn giáo theo khuôn khổ pháp luật"**. Gần đây nhất là Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo (2004), Nghị định 22/NĐ-CP (2005) hướng dẫn thi hành Pháp lệnh này. "**Đây là những văn bản quy phạm pháp luật điều chỉnh trực tiếp hoạt động tín ngưỡng, tôn giáo ở Việt Nam hiện nay"**.... Đó là chưa kể Bộ chính trị cũng đã ra vô số văn bản như Nghị Quyết 24/NQ/TW (1990), Nghị Quyết 25/NQ/TW (2003) để chỉ thị cho các cấp đảng ủy từ Trung ương đến địa phương, **phải thường xuyên bám sát, kèm kẹp các hoạt động của các tôn giáo, dưới cái tên "tăng cường công tác tôn giáo"**. Tất cả tạo thành **một cái lồng ngày càng hẹp, một xích sắt năm vòng**, hoàn toàn kiểm soát và ...khống chế 5 yếu tố xã hội của tôn giáo: quy chế, nhân sự, hoạt động, tài sản và liên lạc. Thế mà CS vẫn thân nhiên gọi là "bảo đảm và tôn trọng tự do tôn giáo". **Thực ra chỉ là dối trá và xảo ngôn !!!**

Điểm 4 khoe "Kết quả việc thực hiện chính sách và pháp luật của Nhà nước Việt Nam đối với tín ngưỡng, tôn giáo". Đọc các số liệu CS đưa ra, người ta chỉ thấy đó là kết quả hoặc do cuộc đấu tranh trường kỳ của các tôn giáo (với sự hỗ trợ của các lực lượng dân chủ trong ngoài nước và quốc tế), hoặc do sự thí ban của CS qua cơ chế "xin-cho" đối với những tôn giáo, những chức sắc biết cúi đầu và im lặng thỏa hiệp. Cũng qua đó người ta thấy rằng những quyền tự do tôn giáo ấy (xây dựng cơ sở, tổ chức lễ hội, xuất ngoại họp hành...) **chẳng phải là tự do tôn giáo chút nào** (vì các cộng đoàn dân sự vẫn có những thứ này). -->

MỪNG
XUÂN
ĐINH
HỢI

TRONG SỐ NÀY:

- Trg 01 ▶ **Lại một trò hề mới: Sách trắng về Tôn giáo !!!**
 - Trg 03 ▶ **Thư cảm ơn và kêu gọi - Liên minh DCNVN**
 - Trg 04 ▶ **Những chỉ thị báo chứng của Hiến pháp nhân bản... -Ts Nguyễn Học Tập**
 - Trg 07 ▶ **Kháng thư số 11 -Khối 8406**
 - Trg 10 ▶ **Công an đàn áp các Ban Đại diện GHPGVNTN.... -Phòng TTPQG**
 - Trg 13 ▶ **Sống Phúc âm trong lòng Dân tộc -Lm Đình Xuân Long**
 - Trg 18 ▶ **Thư gửi Quốc hội, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ và.... -Bs Nguyễn Đan Quế**
 - Trg 19 ▶ **Lại chuyện đạo đức và tư tưởng Hồ Chí Minh - Trần Gia Phụng**
 - Trg 22 ▶ **Bầu cử 2007, tham gia hay tẩy chay ?? -Đình Thiên Vũ**
 - Trg 24 ▶ **Lời thỉnh cầu Quốc dân VN trong bầu cử 2007 -Nhóm Người Yêu Nước**
 - Trg 26 ▶ **CS gian xảo dối trá bày trò công bố "Sách trắng..." -Nguyễn An Quý**
 - Trg 28 ▶ **Ông Hồ (thơ) - Nguyễn Huy Hùng**
 - Trg 29 ▶ **Tham nhũng quyền lực là tham nhũng gốc - Bùi Tín**
 - Trg 30 ▶ **Đừng mơ tưởng hão huyền đảng CSVN sẽ đáp.. -Phóng viên Dân oan**
- Rải rác ▶ Tin tức

**01 & 15 mỗi tháng
NGÀY DÂN CHỦ
CHO VIỆT NAM -
NGÀY TOÀN DÂN
MẶC ÁO TRẮNG**

...Xét như một thực thể và lực lượng tinh thần, có **vai trò, nghĩa vụ và quyền lợi công bố sự thật, bênh vực lẽ phải cho xã hội, cho nhân loại, tôn giáo phải được độc lập trong sinh hoạt và tự do trong tổ chức**, nghĩa là không bị kiểm soát và chi phối bởi thể quyền trong việc chiêu sinh, huấn luyện, tấn phong, bổ nhiệm nhân sự, không bị hạn chế hay cấm cản trong việc giáo dục quần chúng và giới trẻ, không bị tước đoạt hay thi ban các phương tiện để truyền giáo... Thế nhưng rõ ràng là các quyền tự do này, không một tôn giáo nào tại VN có cả ! Lẽ ra các tôn giáo phải bị tiêu diệt từ lâu, đúng với chính sách và bản chất chế độ CS, nhưng vì bất lực, "giết không được nên phải tha làm phúc", **CS đành phải để cho tôn giáo trường tồn nhưng tìm mọi cách để nô lệ hóa và công cụ hóa.**

Điểm 5 (Các tôn giáo VN đồng hành cùng dân tộc) nói đến các việc từ thiện của tôn giáo, lòng yêu nước của người dân có tôn giáo, làm như chỉ "từ ngày có đảng", các tôn giáo mới có điều kiện và mới thật sự từ bi, bác ái, yêu nước, thương nòi... Việc này đã có từ ngàn đời, nhưng đã bị CS làm cho giảm sút hay lèo lái có lợi cho đảng. Rồi, dưới sự kềm tỏa CS, các tôn giáo vẫn tìm mọi cách giảm bớt mọi nỗi khổ đồng bào, những nỗi khổ do chính CS gây ra vì đường lối kinh tế ngu muội, vì chính sách cai trị hà khắc, vì phương cách quản lý sai lầm, vì chủ trương độc tài gian ác... Còn chuyện **các tôn giáo cùng đồng hành với dân tộc là điều hiển nhiên**, nếu không thì làm sao tồn tại trong bao thế kỷ trên đất Việt? **Chỉ có đảng CS mới không đồng hành với dân tộc thời vì đã chơi đệp quyền con người, vì đã khai thác Quê hương, Đất nước, Đồng bào, Dân tộc để làm lợi cho CS quốc tế và cho bản thân đảng viên (nhất là đảng viên cao cấp).**

Như "Sách trắng về thành tựu nhân quyền" ngày 18-8-2005, "Sách trắng về tôn giáo" của Bộ Ngoại Giao CS mới đây cũng chỉ là **biện minh trạng cho việc đàn áp Nhân dân và là màn khói mù che mắt Cộng đồng Nhân loại**. Nhưng thế giới đâu có dễ bị lừa! Trước ngày công bố Sách trắng khoảng hai tuần lễ, Tổ Chức Theo Dõi Nhân Quyền (Human Rights Watch) có phổ biến bản phúc trình về tự do tôn giáo thế giới, tố cáo CSVN còn giam giữ hàng trăm tù nhân tôn giáo, chính trị, còn quản chế nhiều lãnh đạo tinh thần bất đồng chính kiến... Tổ chức International Christian Concern (ICC, Quan Tâm Quốc Tế Kitô Giáo) vừa phổ biến một tài liệu liệt kê 10 quốc gia tệ nhất trên thế giới về đàn áp những người theo đạo Kitô. Trong danh sách ô nhục này (Hall of Shame Awards 2007) có Bắc Hàn, Iraq, Ethiopia, Saudi Arabia, Somalia, Iran, Eritrea, Trung Hoa, VN và Pakistan. Đây là danh sách đầu tiên của cơ quan này dựa vào những dữ kiện mới nhất từ tháng 12-05 đến tháng 12-06. Open Doors International, một tổ chức quốc tế bảo vệ Kitô giáo có trụ sở tại Hoa Kỳ, cũng vừa công bố bản phúc trình thường niên về tình hình đàn áp tôn giáo trên thế giới trong năm qua. Trên danh sách xếp hạng 50 quốc gia đàn áp tôn giáo tệ nhất thế giới, VN có mặt trong số 10 nước dẫn đầu. **Nói gì đến các Giáo hội Hòa Hảo, PGVNTN, Cao Đài vốn còn bị đàn áp khốc liệt hơn nữa !!!**

Dù có hàng chục Sách Trắng về Tôn giáo đi nữa, thì chỉ vài lời chính thức của ba vị Giáo phẩm cao nhất của Giáo hội CGVN - một GH gần đây xem ra được o bế hơn cả - cũng đủ đánh tan các luận điệu phiến diện, sai lầm : **"Người Công giáo là Công dân hạng hai."** (Cổ TGM Nguyễn Kim Điền, 1975). **"Mặc dù, vẫn bản Hiến Pháp VN có bảo đảm tự do tôn giáo, nhưng chính quyền VN vẫn tiếp tục chính sách của họ là triệt hạ và làm biến thoái có hệ thống tất cả các Tôn giáo có tổ chức trên toàn lãnh thổ VN"** (GM Nguyễn Văn Hòa, Chủ tịch HĐGMVN, Hội nghị Liên GM Á châu, Nam Hàn, 17-23/8/04). **"Pháp lệnh Tín ngưỡng Tôn giáo thà đừng có thì hơn. Chỉ điều 1 là nói đến quyền con người, còn 40 điều sau đó đều nói đến bốn phận của các Tôn giáo phải chấp hành các nguyên tắc do Nhà cầm quyền áp đặt"** (HY Phạm Minh Mẫn, TGM Sài Gòn, 2005).

Thật ra, cái đáng đọc và đáng tin không phải là thứ "Bạch thư" trắng trẻo vô liêm sỉ của CS mà chính là Hắc thư về chủ nghĩa CS (1997) trong đó trình bày "thành tựu vĩ đại" của thế giới CS từ hơn 70 năm qua là trăm triệu bộ xương nạn nhân vô tội, đồng bào của chính các chế độ CS, **trong đó đa phần là Tín đồ các Tôn giáo. Chính các bộ xương trắng này mới làm nên màu trắng cho Sách trắng của CS !!! BBT**

Babui – Danchimviet.com

LIÊN MINH DÂN CHỦ NHÂN QUYỀN VIỆT NAM

THƯ CẢM ƠN VÀ KÊU GỌI

Việt Nam, 27-01-2007

Kính gửi : Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước, cùng các thân hữu quốc tế.

Kính thưa Đồng bào và các thân hữu quốc tế,

Ngày 16-10-2006 vừa qua, Liên Minh Dân Chủ Nhân Quyền Việt Nam (LMDCNQVN) đã được thành lập từ trong Nước. Hơn 3 tháng qua, LMDCNQVN đã nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ của hàng trăm cá nhân, tổ chức, hội đoàn, đảng phái... cả trong lẫn ngoài Nước, cùng nhiều thân hữu quốc tế luôn quan tâm đến tình hình tự do, dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam. Nhân dịp này, xin cho phép chúng tôi, Ban Cố Vấn và Ban Điều Hành LMDCNQVN, được bày tỏ lòng biết ơn chân thành đến tất cả Quý vị (cá nhân, tổ chức, hội đoàn, đảng phái)... đã nhiệt tình ủng hộ Liên minh trong suốt thời gian qua.

Như trong Bản Tuyên Bố Thành Lập LMDCNQVN đã nói : "...*Miền Bắc sau ngày 20-7-1954 và cả nước sau ngày 30-4-1975 đã trở thành một dân tộc nô lệ của giặc nội xâm – loại giặc xảo quyệt, khó nhận diện và tàn ác không hề kém bất cứ một loại giặc ngoại xâm tàn ác nhất nào. Một "trục gian ác" dưới hình thức bộ máy đảng, bộ máy nhà nước, mạng lưới công an, mạng lưới mặt trận dày đặc đã hình thành, phát triển và lộng hành từ trung ương xuống tới các tỉnh, thành phố, quận, huyện, phường xã, khóm, ấp để đè đầu cưỡi cổ Nhân dân ta (...).* Vì vậy, muốn tiêu trừ tận gốc "trục gian ác" trên thì phải giải quyết tận gốc nguyên nhân sinh ra nó: đó là thể chế chính trị độc đảng, toàn trị hiện nay. Thiết lập một hệ thống chính trị công bằng đa nguyên, đa đảng, giành cơ hội ngang bằng cho bất cứ ai có đủ tâm

huyết và tài đức để lãnh đạo và quản trị Đất nước..."

Liên Minh DCNQVN nhận thức một cách sâu sắc rằng :

- Mục tiêu đúng đắn trên, tức **thay thế triệt để thể chế chính trị độc đảng lạc hậu, không hề chấp nhận cạnh tranh hiện nay, sang thể chế chính trị đa đảng tiến bộ, có cạnh tranh trên chính trường trong tương lai**, là hoàn toàn phù hợp với tâm tư và nguyện vọng của tuyệt đại đa số dân tộc VN. Vì phù hợp với quy luật của thời đại mới, chắc chắn mục tiêu này sẽ ngày càng được sự ủng hộ mạnh mẽ của Đồng bào và cả năm châu. Cuối năm 2006 vừa qua, VN đã gia nhập Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), rõ ràng Dân tộc không thể tận dụng được cơ hội "ra biển lớn" về mặt kinh tế, nếu vì chiêu bài "ổn định xã hội" mà cứ phải mãi mãi gánh chịu chế độ chính trị "ao chuôm tù đọng" hiện nay.

- Vì các thể lực bảo thủ trong Đảng CSVN luôn sùng bái bạo lực, đã đô hộ Dân tộc chủ yếu là bằng đàn áp và dối gạt suốt gần 62 năm qua (2-9-1945-1-2007), nên chặng đường đấu tranh để Đất nước có một nền tự do, dân chủ thực sự sẽ còn rất nhiều hy sinh, gian khổ. Mặc dù vậy, trong năm 2006 vừa qua, Cao trào đấu tranh quyết giành lại các giá trị cao quý trên đã dấy lên vô cùng mạnh mẽ ở cả trong và ngoài Nước. Đó là **bước phát triển mới cả về chất và lượng của Cao trào**, rất đáng tự hào và phấn khởi. Bước phát triển này cũng đã tạo điều kiện thuận lợi, giúp cho sự liên kết trong-ngoài Nước thêm chặt chẽ hơn, củng cố mối quan hệ máu thịt giữa tiền tuyến với hậu phương. Đồng thời nhờ đó, sự ủng hộ của

thân hữu quốc tế cũng đã trở nên mạnh mẽ và thiết thực hơn nhiều.

Phát huy những thắng lợi đã đạt được, LMDCNQVN thiết tha kêu gọi, Đồng bào Việt Nam trong - ngoài Nước và thân hữu quốc tế : **Năm 2007 này cùng phối hợp hành động đẩy mạnh việc thực hiện một số công tác sau đây :**

1) Tiếp tục đấu tranh nhằm giành lại các quyền tự do tư tưởng, thông tin, ngôn luận, tôn giáo, hội họp, lập hội, lập đảng, ứng cử, bầu cử, biểu tình và đặc biệt là **Quyền dân tộc tự quyết** tự chọn thể chế chính trị, thông qua một cuộc Trưng cầu dân ý. Đây là những nhân quyền và dân quyền chính đáng mà Đảng cộng sản VN đã ngang nhiên tước đoạt trái phép hơn 60 năm qua. Nay Dân tộc quyết giành lại bằng con đường hòa bình, bất bạo động chứ nhất định không van xin !

2) **Tổ chức các sinh hoạt nhân dịp kỷ niệm 1 năm (8-4-2006 – 8-4-2007) ngày ra đời của Tuyên Ngôn Tự Do Dân Chủ Cho VN 2006** (Tuyên ngôn 8406) tại những nơi có điều kiện cả trong lẫn ngoài Nước. Xin đề nghị mọi người tham gia các sinh hoạt ngày kỷ niệm này đồng loạt mặc Áo trắng dân chủ cùng với ngày 01 và 15 mỗi tháng.

3) Ủng hộ **Lời Kêu Gọi và 10 Điều kiện** của Khối 8406 về việc **tẩy chay cuộc bầu cử Quốc hội độc đảng lần thứ 12** do nhà cầm quyền VN tổ chức ngày 20-5-2007 tới đây. Những điều gọi là "cải cách, đổi mới" phương thức bầu cử, mà Đảng CS hằng hái tung ra gần đây như : tăng tỷ lệ đại biểu chuyên trách, tăng thành phần đại biểu ngoài Đảng, sắp xếp lại mối quan hệ giữa Đảng và Quốc hội v.v... chỉ là những biện pháp cải lương, nửa vời. Chúng vẫn không phải là điều Dân cần, mà chỉ là điều Đảng muốn. Đó vẫn là phương thức "Đảng cử, Dân bầu" hoàn toàn phản dân chủ và trắng trợn lừa gạt Nhân dân VN cùng cộng đồng quốc tế suốt hơn 60 năm qua. "Mặt trận Tổ quốc VN", Tổ chức giới thiệu người ra ứng cử Quốc hội, thực chất chỉ là một công cụ của ĐCSVN mà thôi.

4) Dự thảo một bản Hiến pháp đa đảng dựa trên các nền tảng là

truyền thống văn hóa đạo đức bền vững của Dân tộc, các tiêu chuẩn tự do dân chủ văn minh tiến bộ của Nhân loại hiện nay, 26 nhân quyền và dân quyền cơ bản LHQ đang cổ vũ, trong đó có quyền sở hữu tư nhân. Trong bản Hiến pháp mới ấy, chế độ hộ khẩu ngăn cản quyền tự do cư trú, đi lại của Nhân dân; quy tắc “đất đai là sở hữu nhà nước” được ghi trong Hiến pháp và Luật pháp hiện hành, v.v... sẽ dứt khoát bị bãi bỏ. Bởi vì, đó chính là “Cơ hội vàng” cho tập đoàn tham nhũng và là “Hiểm họa đỏ” cho Nhân dân Việt Nam !

5) Thúc đẩy và chuẩn bị các điều kiện thuận lợi cho một cuộc **Bầu cử Quốc hội đa nguyên đa đảng công bằng dân chủ** thực sự để sớm hình thành một Quốc hội dân chủ đúng nghĩa đích thật, đủ sức không những giúp Việt Nam hòa nhập trọn vẹn sinh hoạt lành mạnh của Cộng đồng quốc tế, mà còn góp phần tích cực định hướng vững chắc cho Nhân loại hôm nay và ngày mai.

Xin chân thành cảm ơn mọi thành phần Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước, các thân hữu quốc tế đã, đang và sẽ nhiệt tình hỗ trợ chúng tôi trong 5 công tác khẩn thiết cụ thể trên đây. Kính chúc Quý Vị một Mùa Xuân Đỉnh Hợi và một Năm Mới đầy an lành, hạnh phúc với nhiều thắng lợi mới.

Trân trọng,

I. Ban Cố vấn :

Cựu Sq Phạm Quế Dương, Hà Nội ; Lm Nguyễn Hữu Giải, Huế ; Gs Nguyễn Thanh Giang, Hà Nội; Cựu Ct Tổng Công đoàn Nguyễn Hộ, Sài Gòn; Ht Lê Quang Liêm, GHPGHH TT, Sài Gòn; Lm Phan Văn Lợi, Huế; Lm Nguyễn Văn Lý, Huế; Ms Ngô Hoài Nở, Sài Gòn; Ms Nguyễn Hồng Quang, Sài Gòn; Cựu Sq Vũ Cao Quận, Hải Phòng; Bs Nguyễn Đan Quế, Ct Cao Trào Nhân Bản VN, Sài Gòn; Cư sĩ PGHH Lê Văn Sóc, Vĩnh Long; Lm Chân Tín, Sài Gòn; Nv Hoàng Tiến, Hà Nội

II. Ban Điều hành :

Kỹ sư Đỗ Nam Hải, Sài Gòn; Giáo sư Nguyễn Chính Kết, Sài Gòn; Cựu Sĩ quan Trần Anh Kim, Thái

Bình; Chuyên viên Nguyễn Phong,

Dân Chủ nào của Tây Âu, đặc biệt là hai Hiến Pháp 1947 Ý Quốc và Hiến

những chỉ thị bảo chứng của HIẾN PHÁP NHÂN BẢN VÀ DÂN CHỦ ĐỐI VỚI HÀNH PHÁP

.....Ts. Nguyễn Học Tập.....

Huế

Hiến Pháp là gì?

“Hiến Pháp được người dân Tây Âu luôn luôn hiểu đồng nghĩa với một văn bản bảo chứng (garantismo). Ở Tây Âu, người dân đòi buộc phải có Hiến Pháp nếu muốn thiết lập Quốc Gia. Hiến Pháp đối với họ là văn bản luật pháp nền tảng hay một loạt các nguyên tắc căn bản thể hiện một tổ chức Quốc Gia, nhằm giới hạn mọi cách hành xử quyền hành tự tung tự tác tùy hỷ và bảo đảm một Chính Quyền có giới hạn” (*Giovanni Sartori, Elementi di teoria politica, III ed., Il Mulino, Bologna 1995, 18*).

“Hiến Pháp luôn luôn được hiểu là văn bản bảo chứng..., giới hạn mọi cách hành xử quyền hành tự tung tự tác tùy hỷ... bảo đảm một Chính Quyền có giới hạn”. Chỉ trong một câu định nghĩa, Giáo Sư Giovanni Sartori, một Gs chính trị học lỗi lạc của nhiều đại học Ý, đã lập đi lập lại đến ba lần, dưới nhiều cách nói khác nhau, tính cách “bảo chứng” của Hiến Pháp, bảo vệ người dân khỏi bị mọi cách hành xử lạm quyền “tự tung tự tác tùy hỷ”, áp đặt, khinh rẻ con người, của giới cầm quyền, nhứt là của Hành Pháp.

Điều đó cho thấy “bảo chứng”, đặc tính đứng ra bảo vệ con người trong công đồng quốc gia là đặc tính không thể thiếu, là yếu tố ưu tiên hơn cả phương thức tổ chức Quốc Gia của Hiến Pháp.

Đặc tính vừa kể, chúng tôi đã có dịp đề cập đến trong bài viết trước đây (x. “...Theo luật lệ ấn định... Như luật lệ hiện hành”). Trong bài vừa được nhắc đến chúng tôi có nói đến phương thức bảo chứng, bằng cách - dành quyền cho luật pháp, - dành quyền hạn chế tăng cường đối với luật pháp, - dành quyền tuyệt đối cho tư pháp - một vài nguyên tắc cố định, bất di dịch của Hiến Pháp, không thể vượt qua.

Các phương thức vừa kể là những gì chúng ta có thể tìm thấy trong bất cứ Hiến Pháp Nhân Bản và

Pháp 1949 Cộng Hoà Liên Bang Đức, hai Hiến Pháp thoát xuất từ kinh nghiệm độc tài hải hùng của Mussolini và Hitler.

Nhưng đặc tính “bảo chứng” của Hiến Pháp Tây Âu không phải chỉ có vậy, có tính cách thuyết lý và tổng quát như những gì vừa xác định.

Hiến Pháp không thể “khoán trắng” cho Quốc Hội “chuẩn y hay bác bỏ” luật pháp thế nào cũng được và Hành Pháp áp dụng luật pháp của Quốc Hội “bỏ nhà”, “nhất trí” với Đảng và Nhà Nước chuẩn y, áp dụng “theo luật lệ ấn định...”, như luật lệ hiện hành” tự tung tự tác.

Chính Hiến Pháp đứng ra “ấn định” và “hiện hành trước, để tiên liệu những gì mình muốn Quốc Hội chuẩn y và Hành Pháp áp dụng, bằng cách can thiệp, đưa ra chỉ thị, đặt điều kiện vào chính phương thức tổ chức cơ cấu của Hành Pháp, vào hoạt động và xác định trách nhiệm của Hành Pháp theo hình luật cũng như dân luật, nhằm bảo đảm bên vực người dân.

Bởi lẽ những gì Hiến Pháp ra chỉ thị không những chỉ liên quan đến nội bộ tổ chức cơ chế Chính Quyền, mà là dùng cơ chế và các hoạt động của Chính Quyền để thực thi lý tưởng Nhân Bản và Dân Chủ cho cuộc sống Quốc Gia. Đó là những gì chúng tôi muốn tiếp tục tìm hiểu trong bài viết hôm nay.

1 – Nguyên tắc tổ chức Chính Quyền.

Điều 91, đoạn 1 Hiến Pháp 1947 Ý Quốc đưa ra chỉ thị cố định: “Các cơ quan công cộng được tổ chức theo chỉ thị của luật pháp, làm thế nào để bảo đảm được công việc trôi chảy và nền hành chánh không thiên vị” (Điều 91, đoạn 1, Hiến Pháp 1947 Ý Quốc).

a) Điều khoản vừa kể của Hiến Pháp 1947 Ý Quốc cho thấy phương thức tổ chức các cơ quan công cộng phải được luật pháp do Quốc Hội chuẩn y trước.

Và từ đó Chính Quyền có thể đưa ra những nghị định, nghị quyết, sắc

lệnh để tổ chức nội bộ. Nhưng dù sao, những sáng kiến để tổ chức và điều hành nội bộ trong Chính Quyền như vừa kể, không thể nào đi ra ngoài lần mức “theo chỉ định của luật pháp” được Quốc Hội, cơ quan dân cử và là tiếng nói đại diện cho ước vọng và nhu cầu của dân chúng chuẩn y.

Và để xác định rõ hơn những gì mình muốn nói, Hiến Pháp còn đi vào chi tiết bằng cách ra chỉ thị cho Quốc Hội phải đưa ra định chế cho chức vụ Thủ Tướng Chính Phủ (Presidenza del Consiglio): “Luật pháp tiên liệu định chế của chức vụ Thủ Tướng Chính Phủ và thiết định số người, chức vụ và phương thức tổ chức các Bộ” (Điều 95, đoạn 3, id.).

b) Kể đến luật pháp được Quốc Hội chuẩn y liên quan đến vấn đề tổ chức các cơ quan công quyền (kể cả đối với cơ quan tư pháp), phải nhằm đạt được hiệu năng, chủ đích và không thiên vị trong các hoạt động của nền hành chánh. Đó là phán quyết của Viện Bảo Hiến đưa trên điều 91, đoạn 1 được trích dẫn ở trên (*Corte Cost., sent. n. 86 del 1982*).

Ngoài ra mục đích cho nền hành chánh hoạt động có hiệu năng, xử dụng đúng đắn nhân lực và tài chánh của Quốc Gia đủ để đạt được mục đích, không phí phạm cũng như đạt được mục đích nhằm đến theo chương trình và thời gian được ấn định.

c) Để xác nhận thêm tính cách bất thiên vị của Chính Quyền, Hiến Pháp còn đề cập đến ở một điều khoản khác: “Các viên chức (dân sự cũng như quân sự) là những người chỉ được thu nhận để phục vụ Đất Nước” (Điều 98, đoạn 1, id.).

Điều đó có nghĩa là các viên chức không thể dùng chức vụ và phương tiện quốc gia để phục vụ cá nhân, phe nhóm, đảng phái. Và để tiên liệu trước, tránh những lạm dụng có thể xảy ra, Hiến Pháp đưa ra chỉ thị giới hạn các thẩm phán, quân nhân tại ngũ, cảnh sát và đại diện ngoại giao đoàn, tùy viên các sứ quán ở hải ngoại không được gia nhập chính đảng trong thời gian tại chức: “Bằng luật pháp có thể xác định các giới hạn việc gia nhập chính đảng đối với các thẩm phán, quân nhân đang phục vụ tại ngũ, viên chức và nhân viên cảnh sát, các đại diện ngoại giao đoàn hay thành phần sứ quán ở hải ngoại” (Điều 89, đoạn 3, id.).

Và dĩ nhiên để tránh những hành vi thiên vị, ngoại trừ những trường hợp liên quan đến bí mật văn phòng hay bí mật Quốc Gia, các tác động của nền hành chánh phải có thể

chứng minh được cho mọi người giữa thanh thiên bạch nhật là hoạt động của họ “không có gì là mâu nhiệm và bí ẩn, mà là sáng sủa như giữa ban ngày, như vậy các vách tường của văn phòng bàn giấy đều là những vách tường được làm bằng kính” (*Esposito Carlo, La Costituzione italiana, Saggi, Cedam, Padova 1954, 68*).

2- Nguyên tắc hành động theo luật pháp.

Chỉ thị thứ hai mà Hiến Pháp nêu lên, đặt lần mức không thể vượt qua đối với Hành Pháp để bảo vệ con người là nguyên tắc hành động theo luật pháp. Nguyên tắc vừa kể được nêu lên ở điều 23, nằm trong phạm vi các điều khoản bảo vệ tự do cá nhân của Hiến Pháp (điều 2- 54). Và đây là nội dung của điều 23: “Không có bất cứ một sự cung ứng nào bằng chính bản thân cá nhân hay bằng tài vật có thể bị áp đặt, nếu không do luật lệ ấn định” (Điều 23, id.).

Cũng trong tinh thần nguyên tắc phải hành xử theo luật pháp vừa, Hiến Pháp nêu lên một điều khoản khác, với những điều kiện bắt buộc khắt khe hơn, bởi vì liên hệ đến chính thân thể con người: thể thức “dành quyền tuyệt đối cho tư pháp”, mà chúng ta đã có dịp đề cập đến trong bài được nhắc ở những đầu của bài này: “Không thể chấp nhận bất cứ hình thức trưng thu, lục soát hay kiểm kê nào đối với cá nhân, hoặc bất cứ hình thức giới hạn tự do cá nhân nào khác, nếu không có án trát có lý chứng của quyền tư pháp và chỉ theo các trường hợp và thể thức luật định” (Điều 13, đoạn 2, id.).

Hành động theo luật pháp, phải hành động tùy trường hợp và theo thể thức luật lệ được cơ quan Quốc Hội đồng thuận chuẩn y, đối với vấn đề thuế vụ hoặc phục dịch do chính bản thân người dân phải đứng ra cung ứng. Ngoài ra, nếu là những hành động của Chính Quyền có liên hệ đến thân thể, đến tự do cá nhân, Chính Quyền chỉ có thể được phép can thiệp vào, không những chỉ tùy theo trường hợp và thể thức được luật pháp Quốc Hội cho phép, mà còn phải được “án trát có lý chứng của tư pháp”.

3- Hành động theo nguyên tắc dân chủ.

a) Nền hành chánh của Chính Quyền hoạt động là để thoả mãn nhu cầu của cộng đồng dân chúng và phải chịu sự kiểm soát của những người đại diện cho dân chúng hay Quốc Hội. Chính Quyền chỉ có thể hành xử quyền lực Quốc Gia, sau khi được Quốc Hội nghe chương trình quản trị

đất nước của mình và được Quốc Hội đồng thuận tín nhiệm: “Chính Quyền phải được sự tín nhiệm của cả hai Viện Quốc Hội” (Điều 94, đoạn 1, id.).

Sự tín nhiệm đó, Quốc Hội, cơ quan dân cử đại diện cho dân chúng, có thể thu hồi nếu Thủ Tướng hay các Bộ Trưởng bị coi là có trách nhiệm đối với những gì không phù hợp với đường lối chính trị Quốc Gia mà Quốc Hội chuẩn y cho.

b) Một phương thức khác để hành động theo phương thức dân chủ, đó là tổ chức cơ chế Quốc Gia theo phương thức tự lập và tản quyền, tạo cho người dân có cơ hội tham gia tại địa phương vào nền dân chủ, đáp ứng lại nhu cầu và ước vọng thiết thực của họ: “Nước Cộng Hoà là một thực thể duy nhất và bất khả phân, nhận biết và cổ động các nền tự lập địa phương, trong các việc phục vụ của Quốc Gia, thực thi nền hành chánh tản quyền rộng rãi hết sức có thể, thích ứng các nguyên tắc và phương thức lập pháp của mình đáp ứng lại các nhu cầu tự lập và tăng quyền” (Điều 5, id.).

c) Ngoài ra phương thức “nhận biết và cổ động các nền tự lập... và tản quyền... rộng rãi hết sức có thể” như vừa kể để người dân ở bất cứ phần đất nào của Quốc Gia cũng có thể tham dự thiết thực vào các hoạt động dân chủ, nguyên tắc đang bàn cũng nhìn nhận người dân, chủ nhân quyền lực Quốc Gia, có quyền tra cứu, duyệt xét các tài liệu hành chánh, để bảo đảm cho quyền tự do được thông tin, quyền xác nhận được cách hành xử trong sáng của Chính Quyền và Chính Quyền hành xử vô tư, không thiên vị (art. 22, L. 7-8-1990, n. 241) (*Corso-Teresi, Procedimento amministrativo ed accesso ai documenti, Rimini, 1991*)

d) Nguyên tắc dân chủ cũng phải được tôn trọng ngay cả trong định chế tổ chức quân đội: “Định chế của quân lực phải dựa trên tinh thần dân chủ của Nền Cộng Hoà” (Điều 52, 3).

Ý nghĩa của điều khoản vừa kể cho thấy các mối tương quan bắt buộc trong định chế quân đội không thể đi ngược lại “tinh thần dân chủ của nền Cộng Hoà”, không có bất cứ trường hợp nào trong đó nhân phẩm con người bị đề tiện hoá (*Grisolia, Disciplinare militare e diritto del soldato, in Nuove dimensioni nei diritti di libertà (scritti in onore di Paolo Barile), 1990, 41*).

Định chế quân đội được xây dựng trên một vài nguyên tắc, như kỷ luật và đẳng cấp. Nhưng kỷ luật và đẳng cấp không thể chỉ hiểu theo một chiều, “cấp dưới phải kính trọng và

vâng phục cấp trên, mà gồm cả những bắt buộc quan trọng của cấp trên đối với cấp dưới". Đó là những gì Viện Bảo Hiến đã phán quyết (*Corte Cost., sent. n. 26 del 1979*). Đạo Luật L. 11-07-1978 n. 382 và Nghị quyết của Tổng Thống Ý (*D.P.R., 18-7-1986*) đồng ý nhận:

- định chế và các hoạt động quân đội phải dựa trên các nguyên tắc của Hiến Pháp,

- mọi quân nhân đều có các quyền được Hiến Pháp nhận biết cho mọi công dân, mặc dầu để chu toàn nhiệm vụ cá biệt của mình trong quân đội, luật pháp có thể thiết định giới hạn quyền hành xử một vài quyền hạn, cũng như tuân hành những bổn phận cá biệt trong các nguyên tắc hiến định.

- trong các mối tương giao cá nhân, địa vị đồng đẳng như nhau giữa các quân nhân phải được bảo đảm.

4- Nguyên tắc thi tuyển vào công vụ.

Hiệu năng và cùng đích nhằm đạt được, một phần được nguyên tắc thi tuyển vào công vụ bảo đảm cho: "Thu nhận vào công vụ của nền hành chánh được thực hiện qua cuộc thi tuyển, ngoại trừ những trường hợp được pháp luật thiết định cách khác" (Điều 97, đoạn 3, id.).

Theo nguyên tắc, thi tuyển là dụng cụ có giá trị hữu hiệu để bảo đảm cho việc tuyển chọn người có khả năng nhất. Nguyên tắc vừa kể, ngoài ra bảo đảm hiệu năng của nền hành chánh, còn là phương thể thực thi quyền bình đẳng của mọi công dân, một trong những căn bản trong thể chế dân chủ: "Mọi công dân thuộc phái giống nầy hay phái giống khác đều có thể tiến đến chức vụ công cộng và đảm nhận trọng trách được tuyển cử, tùy theo các yếu tố được luật pháp thiết định" (Điều 51, đoạn 1, id.).

Nhưng phương thức thi tuyển tự nó không bảo đảm được sự chọn lựa khả năng chuyên môn và vô tư đối với những người có khả năng nhất, nếu thành phần ban giám khảo không được bảo đảm dựa trên nguyên tắc bất thiên vị. Yếu tố vừa kể được đạo luật (art. 21, L. 24-12-1993, n. 537) xác nhận: thành phần ban giám khảo phải gồm có những chuyên viên hoặc những người có kinh nghiệm, mặc dầu không nhất thiết phải hoàn toàn chỉ gồm những thành phần vừa kể, nhưng ít nhất cũng là thành phần đa số. Và đó cũng là những gì Viện Bảo Hiến phán quyết, để áp dụng tiêu chuẩn vô tư, chọn lựa các ứng viên theo khả năng và sự học hỏi chuẩn bị

của họ (*Corte Cost., n. 453, del 1990 e n.333 del 1993*).

5 - Bảo vệ người dân trước mọi động tác của Chính Quyền.

Ngoài bốn nguyên tắc vừa kể, Hiến Pháp còn đưa ra chỉ thị đề cảnh cáo Hành Pháp về trách nhiệm theo hình luật cũng như dân luật phải có trong mỗi hành xử tương quan với người dân:

- "Các viên chức và thành viên thuộc hạ của tổ chức Quốc Gia và các cơ quan công cộng là những người chịu trách nhiệm trực tiếp theo hình luật, dân luật và luật hành chánh, về những động tác hành xử vi phạm quyền của người dân. Trong các trường hợp vừa kể, trách nhiệm dân sự sẽ liên quan đến cả tổ chức Quốc Gia và các sở bộ liên hệ" (Điều 28, Hiến Pháp 1947 Ý Quốc).

- "Chống lại với các tác động hành xử của hành chánh, sự bảo vệ pháp lý của các quyền và lợi thú chính đáng trước các cơ quan tư pháp thường nhiệm và cơ quan hành chánh luôn luôn được bảo đảm" (Điều 113, đoạn 1, id.).

- "Quyền được bảo đảm pháp luật vừa kể không thể nào bị loại trừ hay giới hạn qua những phương thức tố giác hay tùy theo loại động tác đã được xử dụng" (Điều 113, đoạn 2, id.) (*Cannada Batoli, La tutela giuridizaria del cittadino nei confronto della pubblica amministrazione, Giuffrè, Milano 1964, 182*).

Trước hết chỉ thị của điều 28 nêu lên một mặt có tính cảnh cáo đối với viên chức, các giới thuộc hạ tổ chức Quốc Gia và cơ quan Chính Quyền, mặt khác cũng để bảo đảm cho người dân không bị ai ức hiếp, gây thiệt hại một cách vô trách nhiệm về hình luật cũng như dân luật.

Mọi động tác vi phạm một cách bất chính quyền và lợi thú chính đáng của người dân, các viên chức và các giới thuộc hạ đương cuộc phải đứng ra trực tiếp chịu trách nhiệm về hành động của mình, "các viên chức và các thuộc hạ... là những người chịu trách nhiệm trực tiếp".

Không ai có thể nhân danh cơ chế Quốc Gia hành động bất chính, phạm pháp, cậy quyền ý thế vào cơ chế Quốc Gia áp đặt lên đầu lên cổ dân chúng những bất hạnh, thiệt hại, rồi cười xoà, phủi tay trắng vô trách nhiệm, "theo lệnh cấp trên". Và nhiều khi còn dùng uy quyền hống hách để dọa nạt "cả vú lấp miệng em".

Người dân trong thể chế Nhân Bản và Dân Chủ, không ai là kẻ thấp cổ bé họng, bị kẻ có quyền lực hống hách bóp cổ, bịt miệng. Hiến Pháp luôn đứng ra bảo vệ cho mọi người

được "bảo vệ pháp lý bên vực quyền và lợi thú chính đáng của mình trước các cơ quan tư pháp thường nhiệm và cơ quan hành chánh...".

Mọi công dân đều được thể chế Nhân Bản và Dân Chủ bảo đảm quyền bên vực các quyền và lợi thú chính đáng của mình, người giàu có, có khả năng trí thức, có phương tiện tài chánh hay không có khả năng cũng vậy: "Mọi người đều có quyền hành động để bảo vệ các quyền và lợi thú chính đáng của mình. Quyền tự vệ và được bảo vệ là quyền bất khả xâm phạm ở mọi tiến trình và đẳng cấp của cuộc xử kiện. Những ai không có phương tiện cũng sẽ được bảo đảm bằng các cơ quan và phương tiện thích hợp để hành động và tự bảo vệ trước mọi cơ quan tư pháp" (Điều 24, đoạn 1-3, id.).

Còn nữa, điều 28 được trích dẫn cũng cho chúng ta biết là mọi thiệt hại dân sự mà người dân phải gánh chịu một cách bất công, do hành vi hống hách phạm pháp của các viên chức thuộc hệ tổ chức Quốc Gia, Quốc Gia có trách nhiệm liên hệ để bồi thường, trong trường hợp cá nhân các viên chức không có khả năng trang trải cho thiệt hại, "trong các trường hợp vừa kể, trách nhiệm dân sự sẽ liên quan đến cả tổ chức Quốc Gia và sở bộ liên hệ".

Và đó cũng là những gì được nghị quyết của Thủ Tổng Thống xác nhận (art. 22 e 23 del D.P.R. del 10-01-1957, n.3). Người dân trong thể chế Nhân Bản và Dân Chủ không phải là con số vô nghĩa, ai muốn đối xử sao cũng được.

Ý nghĩa vừa kể được nói lên qua đạo luật 1292 dân luật Ý Quốc, qua đó trong các trường hợp bị vi phạm bất công vừa kể, người dân có quyền đòi buộc trực tiếp tổ chức Quốc Gia hay các sở bộ liên hệ đền bù thiệt hại (art 1392. cod. civ.).

Không những đối với Hành Pháp là cơ quan liên hệ chính, được đề cập đến trong bài viết hôm nay. Điều 113, đoạn 2 được trích dẫn ở trên cho thấy Hiến Pháp cũng đặt giới hạn cảnh cáo cả Quốc Hội sau này không được vi phạm quyền người dân "có quyền được bảo vệ pháp lý" "để bên vực quyền và lợi thú chính đáng của mình ở mọi tiến trình và mọi đẳng cấp của cuộc xử kiện".

Quốc Hội Lập Pháp không thể vì lý do này hay lý do khác có thể "chuẩn y hay bác bỏ" các đạo luật chỉ định giới hạn phương thức tố giác hay giới hạn chỉ được tố giác một số động tác nào đó của Chính Quyền, "quyền được bảo đảm luật pháp vừa kể không thể bị loại trừ hay giới hạn

qua những phương thức tổ giác hay tùy theo những động tác đã được xử dụng” (Điều 113, đoạn 2, id.).

Nếu không, Quốc Hội sẽ bị đặt vào tình trạng vi hiến, với những phán quyết của Viện Bảo Hiến và sẽ chịu những hậu quả phải có của nó trước Tổng Thống và dân chúng.

Ngoài những chỉ thị vừa kể đối với Hành Pháp và giới hạn cách chuẩn y luật pháp đối với Lập Pháp, bên cạnh Viện Bảo Hiến “đứng giữa và đứng trên” để phán quyết các hành động vi hiến của bất cứ cơ chế nào, Lập Pháp, Hành Pháp cũng như Tư Pháp, chúng ta còn có Hội Đồng Tư Vấn Quốc Gia (Consiglio di Stato) và Viện Ngân Sách (Corte dei Conti) (Điều 100, đoạn 1 và 2, Hiến Pháp 1947 Ý Quốc) có bổn phận góp ý kiến, kiểm soát chính hướng và kiểm soát ngân sách để xác định hành động hiệu năng, vô tư và hợp với chính hướng để đạt được mục đích ích lợi cho Quốc Gia và đáp ứng lại nhu cầu và ước vọng của người dân (*Temistocle Martines, Diritto Costituzionale, IX ed., Giuffré, Milano 1998, 444*).

Qua những gì được duyệt xét, chúng ta thấy rằng Nhân Bản và Dân Chủ không phải chỉ tuyên bố mà có được cho Đất Nước và con người có được địa vị được kính trọng và các quyền bất khả xâm phạm của mình.

Thế chế Nhân Bản và Dân Chủ gồm cả một hệ thống chằng chịt các nguyên tắc đan kết nhau để bảo đảm cho thực thi và ngăn cấm mọi lạm dụng lúc nào cũng có thể xảy ra, đàn áp, đê tiện hoá con người và lũng đoạn phá vỡ hệ thống dân chủ.

Nhân Bản và Dân Chủ có hay không có các phương thức tránh lạm dụng, bảo đảm và tạo điều kiện thích hợp để thực thi những gì mình mơ ước cho Nhân Bản và Dân Chủ? Nhân Bản và Dân Chủ Tự Do hay Nhân Bản và Dân Chủ Xã Hội Chủ Nghĩa có hay không có những chỉ thị bảo chứng như vừa kể, bảo vệ nhân phẩm con người và bảo đảm cho thế chế dân chủ?

Những gì Hiến Pháp 1947 Ý Quốc ra chỉ thị cho Hành Pháp, mà chúng ta cùng nhau bàn đến hôm nay, cũng là bài học để chúng ta mơ ước Nhân Bản và Dân Chủ cho Đất Nước.

**Đấu tranh hoà bình,
bất bạo động
Phế bỏ “thần tượng”
Hồ Chí Minh**

Giải thể chế độ cộng

Văn Đài, Kỹ sư Bạch Ngọc
Dương, Kỹ sư Phạm Văn Trội
(thành viên Ủy ban Nhân quyền)

Kỷ niệm 10 tháng thành lập

KHÁNG THƯ SỐ 11 CỦA KHỐI 8406

VỀ VIỆC NHÀ CẦM QUYỀN CSVN VI HIẾN PHẠM PHÁP KHI ĐÀN ÁP, THẨM VẤN, BẮT GIỮ, ĐÁU TỔ VÔ LUẬT NHIỀU DÂN OAN & THÀNH VIÊN KHỐI 8406

sản độc tài

Khối 8406 chân thành cảm ơn các lực lượng A42, A24, A21 Bộ Công an Hà Nội & PA42, PA24, PA21 Sở Công an Hà Tây, Hải Phòng đã hợp đồng chặt chẽ hạ gục uy tín đảng & nhà cầm quyền CSVN, khi hành động vô luật như trên.

Việt Nam, 8 và 9-02- 2007

A. Tại Việt Nam, trong vài ngày gần đây, Cộng sản Việt Nam (CSVN) đã và đang phối hợp chặt chẽ (đảng, chính quyền, công an) để đàn áp thô bạo, bắt giam vô lý, vô luật 6 Thành viên Khối 8406, một số Dân oan và Công dân, trong 5 vụ điển hình sau đây :

1- Ông Nguyễn Phong, trưởng ban Thành lập Đảng Thăng Tiên Việt Nam, một chiến sĩ Dân chủ Hòa bình của Khối 8406, thành viên Ban Điều hành Liên Minh Dân chủ Nhân quyền Việt Nam, đã từ Huế đi Sài Gòn để giải quyết công việc làm ăn. Sau khi hoàn tất công việc, Ông Phong đã ghé thăm vài bạn hữu của Khối 8406. Chiều 29-1-2007, lúc 15g30, Ông đã bị công an phường 9, quận Phú Nhuận, Sài Gòn bắt giữ và giam cầm một cách hoàn toàn phi pháp, rồi chẳng hề thông báo cho thân nhân. Sáng ngày 2-2-2007, An ninh đường sắt đã trả tự do cho Ông mà cũng chẳng có một giấy tờ gì chứng tỏ Nhà cầm quyền (NCQ) CSVN đã bắt và giam Công dân cách hợp pháp cả.

2- Nữ Luật sư Lê Thị Công Nhân (phát ngôn nhân Đảng Thăng Tiên Việt Nam), **Luật sư Nguyễn**

Việt Nam) đều là các Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình của Khối 8406. Không kể Ls Nguyễn Văn Đài -một trong 8 Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình vừa được Tổ chức Human Rights Watch trao Giải Hellman-Hammett năm nay- bị bắt giữ đêm 3-2-2207 khi Ls đến tiếp tế lương thực cho đồng đội, 3 Công dân còn lại đều bị Nhà cầm quyền CSVN bắt giam trái luật từ sáng 3-2-2007, để thẩm vấn tại đồn công an phường Bùi Thị Xuân, quận Hai Bà Trưng, Hà Nội. Họ đã bị dẫn đi từ Văn phòng Thiên Ân, Công Ty Việt Luật của Luật sư Nguyễn Văn Đài, số 10 Đoàn Trần Nghiệp, quận Hai Bà Trưng, Hà Nội khi **Nữ Ls Lê Thị Công Nhân** đang hưởng dẫn thảo luận về Nhân Quyền cho 5 tham dự viên Dân chủ trẻ. Nhưng Công an A42 đã không dám cấp một giấy tờ nào làm chứng nhà cầm quyền hành xử đúng pháp luật.

Sau đó, Ks Phạm Văn Trội bị CA PA42 Hà Tây đưa xe đến cưỡng bức trục xuất khỏi Hà Nội, đưa về quê Hà Tây, thẩm vấn liên tục cho đến chiều ngày 8-2-2007 và sẽ còn tiếp tục thẩm vấn nữa.

Đêm 3-2-2007, ngay trước mặt mọi người, Ks Bạch Ngọc Dương đã bị khoảng 10 CA đồng loạt đâm đá. Một CA cao to đã đánh thẳng vào mặt Ks, làm hỏng kính đeo mắt của Anh. Một CA khác bóp cổ Anh để lại 3 vết xước tím bầm. Khi Ls Công Nhân la lên : “CA giết người !!!” thì những tay này mới ngừng đánh. Ks Dương đã bị cưỡng bức đưa về thẩm vấn liên tục tại đồn CA phường Dư Hàng Kênh, Quận Lê Chân, Hải Phòng cho đến 6-2-2007.

Tối 6-2-2007 CA PA42 Hải Phòng lại vu khống Ks là đảng viên Việt Tân và đưa gia đình Ks ra đấu tố như thời Cải Cách Ruộng Đất theo đúng kịch bản của Mao - Hồ; ép gia đình Ks ký giấy cam kết tự quản chế Anh.

Đêm 3-2-2007, CA A42 đã ép 3 học viên đang tham dự buổi thảo luận về Nhân quyền trên đây viết đơn tố cáo Ls Đài và Ls Công Nhân là đã “tuyên truyền chống chế độ CSVN” để được tha về. Cùng đêm này, CA A42 đã lục soát văn phòng và nhà ở của Ls Đài, tịch thu 2 thùng tài liệu về Dân chủ, 2 đĩa cứng PC, 1 laptop, 1 scanner, 1 ĐTDĐ ; rồi lục soát nhà Nữ Ls Công Nhân, tịch thu 1 PC, một ít tài liệu về Nhân quyền và Dân chủ. CA A42 tiếp đó đã chuyển hai Ls cho CA A24 (điều tra xét hỏi & lập hồ sơ khởi tố vụ án) bắt đi thẩm vấn liên tục tại trụ sở CA Hà Nội đến nay. Cả 2 luật sư đều tuyệt thực mỗi khi bị thẩm vấn.

Luật sư Đài tối 8-2-2007 lại bị đem ra đấu tố ở phường Bách Khoa, quận Hai Bà Trưng, Hà Nội, y như thời Cải Cách Ruộng Đất, bị vu khống là đảng viên đảng Dân chủ XXI. Những tay cô mỗi yêu cầu tước thẻ luật sư, đuổi khỏi Luật sư đoàn VN, đóng cửa Văn phòng luật sư Thiên Ân. Sau đó, Ls Đài bị Đại úy CA mật vụ A42 Đặng Hồng Đức (chuyên mặc thường phục) thẩm vấn đến 22g00. Hiện nay, Ls vẫn còn tiếp tục bị thẩm vấn. Nữ luật sư Lê Thị Công Nhân bị thẩm vấn tại 87 Trần Hưng Đạo, Hà Nội hết ngày 6-2-2007 thì cô khước từ đi “làm việc”. CA A24 liên tiếp gửi nhiều giấy triệu tập, nhưng cô không chấp hành. Sáng 9-2-2007, CA A24 lại gửi giấy triệu tập và tuyên bố sẽ cưỡng bức cô đi.

Cả 4 CSDCHB nói trên đều đã bị đe dọa là sẽ khởi tố. CA A21 (trình sát) liên tục canh gác ngày đêm nơi ở của 4 Công dân vô tội này.

3- Liên tiếp trong các ngày 1, 2, 5, 6 tháng 2-2007, **Kỹ sư Đỗ Nam Hải**, thành viên Ban Đại diện lâm thời Khối 8406, Ban điều hành Liên Minh Dân Chủ Nhân Quyền Việt Nam, đã bị CA Sài Gòn chặn bắt đi

thẩm vấn tại CA quận Phú Nhuận, 181 Hoàng Văn Thụ, phường 8, Phú Nhuận, khi ông ra khỏi nhà. Trong tất cả 4 lần trên và hàng chục lần bị chặn bắt trước đó, CA Sài Gòn đều né tránh không hề lập một biên bản nào ghi lý do bắt giữ Công dân. Đáp lại, kỹ sư Đỗ Nam Hải đã tuyệt đối không chịu làm việc với CA và tiến hành tuyệt thực. Suốt mấy năm nay, xung quanh nhà ông thường có từ 4-8 lính kín canh giữ và bám sát suốt ngày đêm.

4- Sáng 9-2-2007, **Bác sĩ Phạm Hồng Sơn**, đã bị CA Phường Thụy Khuê, quận Tây Hồ, Hà Nội triệu tập thẩm vấn hoàn toàn không có lý do chính đáng.

5- Sáng ngày 4-2-2007, trước hành động bắt người phi pháp của CA, 8 bà con Dân oan, trong đó một số là CSDCHB Khối 8406, gồm **Sư cô Thích Đàm Bình** (Hà Tây), **Chị Nguyễn Thị Gấm** (Quảng Ninh), **Chị Thân Thị Giang** (Bắc Giang), **Bà Hà Thị Hòa** (Bắc Giang), **Chị Nguyễn Thị Huân** (Vĩnh Phúc), **Chị Hồ Thị Bích Khương** (Nghệ An), **Bà Đỗ Thị Kỳ** (Thái Bình), **Chị Đỗ Thị Luyện** (Bắc Giang) đã đến trụ sở công an phường Bùi Thị Xuân (quận Hoàn Kiếm, Hà Nội) kêu gào đòi thả luật sư Nguyễn Văn Đài, luật sư Lê Thị Công Nhân, kỹ sư Bạch Ngọc Dương, và 3 học viên.

Chị Luyện bị CA dụ dỗ đuổi về quê. Còn lại 7 Dân oan thì vào khoảng 18g30, hai CA đeo biển hiệu Nguyễn Văn Quảng 121-010 và Đặng Ngọc An 115-618 mở cửa ân cần mời vào đồn "thăm hỏi, gặp gỡ" các nhà dân chủ và 3 học viên bị bắt. Nhưng CA đã lập tức đóng cửa phòng rồi lần lượt cả 7 người bị tống lên 2 chiếc xe bít bùng đợi sẵn trong khu vực sân sau của đồn. Khoảng 20 giờ, chiếc xe đầu tiên chở chị Thân Thị Giang, bà Hà Thị Hòa, bà Đỗ Thị Kỳ do 3 người xuống ven đường tận rừng núi Sơn Tây mặc cho họ phản đối. Khoảng 21 giờ, tại một nơi giáp ranh Phú Thọ, chiếc xe thứ 2 hất 4 người là Sư cô Thích Đàm Bình, Chị Nguyễn Thị Gấm, Chị Hồ Thị Bích Khương, Chị Nguyễn Thị Huân xuống lề đường. Cả 2 nhóm 7 Dân

oan này đành phải diu nhau lần mò đi bộ tìm chỗ trú rét giữa rừng đêm Việt Bắc, để sáng hôm sau tìm đến bến xe Phú Thọ về lại Hà Nội. Thật ra, CA đã điều tới 5 xe để chở 7 người đến 5 nơi xa xôi khác nhau, nhưng vì các Bà cứ nứu vào nhau, nên cuối cùng chỉ bị chở đi 2 hướng thôi.

Không còn bút nào tả xiết hành động “coi Dân như súc vật” này của CA giữa lòng Hà Nội vốn được NCQ CSVN luôn rêu rao là “Thủ đô của lương tri và phẩm giá con người” (!?)

B. Chúng tôi, Khối 8406, kết luận rằng :

Nhà cầm quyền CSVN, qua những hành vi hết sức quái ác trên đây, đã có chủ trương vi phạm đặc biệt nghiêm trọng các Văn bản công pháp Quốc tế và của NCQ CSVN hiện nay (chúng tôi xin trích số, bỏ nội dung. BBT).

1- Phụ đính Tuyên ngôn Quốc tế về Nhân quyền của Liên Hiệp Quốc ngày 09-12-1998 (nhân kỷ niệm 50 năm Tuyên ngôn này), Điều 4, 5, 6.

2- Hiến pháp Nhà cầm quyền CSVN năm 1992, Điều 69, 71, 72.

3- Bộ luật tố tụng hình sự Nhà cầm quyền CSVN năm 2003, Điều 85, 131,1

4- Bộ luật Tố tụng hình sự Nhà cầm quyền CSVN năm 2003, Điều 130,3; 131,2; 131,4; 298; 299.

C. Chúng tôi, Khối 8406, đồng thanh tuyên bố với Nhà cầm quyền CSVN, trước Quốc Dân và Công luận Quốc tế :

1- Việc các Luật sư này công khai giảng bài và thảo luận về Nhân quyền với các học viên là chuyên hết sức cần thiết và rất hữu ích, đáng hoan nghênh khâm phục. CA CSVN không có lý do gì để bắt bớ, thẩm vấn họ ngay giữa nửa đêm, lại còn hành hung đánh đập Ks Bạch Ngọc Dương cách phi pháp, trong khi chính CA A42 vì tự thấy đã làm sai luật nên ngay từ đầu đã không dám ghi biên bản việc bắt giữ người. Hơn nữa các CSDCHB ấy còn bị đem ra đấu tố như thời Cải Cách Ruộng Đất theo đúng kịch bản Mao-Hồ !!!

Việc CA42 đã ép 3 học viên đang tham dự buổi thảo luận về Nhân quyền trên đây viết đơn tố cáo Ls Đài và Ls Công Nhân là *thủ đoạn hèn hạ, lúng túng của một bạo quyền phi nghĩa*, không dám khẳng định việc làm của mình hợp lý mà *cứ phải dựa vào “ý kiến giả dối gượng ép”* của một số người Dân đã cực kỳ sợ hãi do bị cưỡng bức cực nặng nề.

Nếu Nhà cầm quyền CSVN thấy việc thăm vấn, bắt giam, truy tố 2 Luật sư và 2 Kỹ sư trên đây là phù hợp với công pháp quốc tế, thì trong Khối 8406 chúng tôi có *Linh mục Nguyễn Văn Lý đáng bị bắt giam và bị truy tố trước hết*, vì suốt 2 năm qua nhóm của ông đã tổ chức in ấn hàng triệu trang A4 các công trình *“bùng gột thân tượng giả tạo Hồ Chí Minh”, phê phán ĐCSVN & ĐCS Trung Cộng, Tẩy chay bầu cử Quốc hội độc đảng dân chủ giả hiệu ngày 20-5-2007*, phát hành 20 số *Bán nguyệt san Tự Do Ngôn Luận*, mà nay đã lên đến hơn 20 ngàn tập mỗi kỳ... phổ biến cả Nước từ Quảng Ninh, Lạng Sơn đến tận Bạc Liêu, Cà Mau... để giúp khai sáng Dân trí cho hàng triệu Đồng bào. Để bảo vệ các *CSDCHB chắc chắn hoàn toàn vô tội* trên đây, Linh mục Lý sẵn sàng *tuyệt thực vô thời hạn và hàng ngàn Việt Kiều sẽ cùng tuyệt thực* với Linh mục trước tất cả các Tòa Đại sứ CSVN tại các Nước lớn toàn cầu ngay khi các CSDCHB trên đây bị khởi tố.

2- *Cực lực phản đối* và đòi hỏi Nhà cầm quyền CSVN, Công an A42, A24, A21 Hà Nội và CA PA42, PA24, PA21 các tỉnh - thành *phải ngay lập tức* chấm dứt mọi hành động bắt bớ, thăm vấn vi hiến, vô luật trên đây.

3- Tha thiết kêu gọi toàn thể Đồng bào Việt Nam quốc nội và hải ngoại, hãy tạo các áp lực cần thiết để buộc Nhà cầm quyền CSVN *phải triệt để tuân thủ nghiêm túc các Tuyên ngôn và Công ước Quốc tế Nhân quyền* mà chính họ đã xin được ký kết tham gia, bằng cách cụ thể trước mắt là ngưng quấy nhiễu, thăm vấn và hăm dọa truy tố các Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình trên đây ngay lập tức.

4- Tha thiết kêu gọi hàng ngũ Sĩ phu, Chức sắc Tôn giáo trong và ngoài Nước, hãy trung thực với lương tri, không nên tiếp tục : - *cố tình nhận thức sai lạc* rằng các tự do mà Quý Vị có được vài mảnh vụn hôm nay là đương nhiên được ĐCSVN rộng tay “ban phát”, chứ không cần ai đấu tranh mà có. - *giả mù, giả điếc, giả câm* trước các tội ác của NCQ CSVN như trong 60 năm qua ;

5- Tha thiết kêu gọi Liên Hiệp Quốc, các Quốc hội, các Chính phủ, các Tổ chức Nhân quyền quốc tế, các Tổ chức phi chính phủ, Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế, các Cơ quan Ngôn luận, báo chí trên thế giới *hãy thành lập các Nhóm Điều tra* những hành động vi phạm nhân phẩm và nhân quyền trên đây của nhà cầm quyền CSVN ; đồng thời điều tra về tình trạng giam giữ, tình trạng sức khỏe của các tù nhân đang bị giam tại Việt Nam.

6- Chân thành hiệp thông và khâm phục những CSDCHB đã và đang bị đàn áp khốc liệt nói trên. Lòng can đảm, chí kiên cường, óc mưu trí của Quý vị trước hết giải thoát toàn Dân khỏi sự sợ hãi triền miên mà CSVN đã gieo vào lòng người suốt 60 năm nay, thử đến gây ý thức cho Đồng bào về những quyền lợi căn bản mà CSVN đã tước đoạt của Dân tộc, cuối cùng nêu gương sáng cho mọi người, nhất là giới trẻ, về tinh thần *kiên trì đấu tranh* để đòi lại mọi thứ tự do căn bản của mỗi Đồng bào mà CSVN đã bóp chết của Dân tộc gần như toàn bộ suốt hơn 60 năm cai trị của họ.

7- Kêu gọi tất cả Thành viên Khối 8406 quốc nội - hải ngoại, tất cả Thành viên Liên Minh Dân Chủ Nhân Quyền Việt Nam trong và ngoài Nước, toàn thể Đồng bào VN yêu chuộng Tự do - Dân chủ cho VN, cũng như mọi Người Thiện chí quan tâm đến Dân chủ Việt Nam trên toàn cầu : *Biến ngày 8-4-2007 kỷ niệm 1 năm Tuyên ngôn 8406 & hai ngày 01 & 15 mỗi tháng trở thành NGÀY TOÀN DÂN MẶC ÁO TRẮNG, NGÀY DÂN CHỦ CHO VIỆT NAM, NGÀY TOÀN DÂN TẨY CHAY BẦU CỬ QUỐC*

HỘI ĐỘC ĐẢNG 2007 khi đi làm, đi học và trong mọi sinh hoạt văn hoá - giải trí...; khi khoác áo ấm không phải màu trắng thì quàng khăn trắng, đội mũ trắng, đi giày trắng, để : - Hiệp thông với các Chiến sĩ Dân chủ Hoà bình đang bị đàn áp khốc liệt ngay trên Quê hương mình. - Cổ vũ Đồng bào và mọi người thiện chí quyết tâm đấu tranh Tự do Dân chủ cho Việt Nam. - Nếu bị cưỡng bức đến phòng phiêu, thì xé phiếu trắng, gạch chéo phiếu trắng, bỏ phiếu trắng. - Đồng loạt tuyên bố với Nhà cầm quyền CSVN rằng : *Nổi khát vọng Tự do Dân chủ của Toàn Dân ngày càng mãnh liệt và không thể đảo ngược.*

8- Dù các lực lượng Công an A42, A24, A21 Hà Nội, PA42, PA24, PA21 Hà Tây, Hải Phòng, có chủ ý hay mù quáng vâng lệnh cấp trên, thì trong thực tế, các lực lượng trung ương và địa phương này đã “*hợp đồng tác chiến*” chặt chẽ góp phần hạ gục uy tín đảng & nhà cầm quyền CSVN khi phối hợp đàn áp, thăm vấn, bắt giữ & cầm tù vô pháp luật nhiều Dân Oan & Thành viên Khối 8406. Khối chúng tôi xin “*chân thành cảm ơn*” 3 ngành CA Hà Nội và các tỉnh, thành phố đã tung ra ngôn đồn độc đạo này, qua *các hành động cực kỳ quái ác* nêu trên. Nếu chính Bắc Bộ Phủ vẫn còn cuồng vọng muốn đàn áp tiêu diệt Cao trào Dân chủ, thì *quả đã thật sự bé tắc và vô vọng hoàn toàn.*

Đây thực chất là “*sản phẩm chính hiệu*” của thế yếu, lúng túng, hốt hoảng và bị động muốn tự trấn an. Nó là *sản phẩm của một đảng cầm quyền không còn cơ sở để tồn tại*, cả về lý luận lẫn thực tiễn, nhằm chống lại Cao trào dân chủ ngày càng dâng cao ngay trong lòng Dân tộc. *Sản phẩm của phi nghĩa chống lại chính nghĩa !!!*

Khối 8406 chúng tôi rất cảm ơn chiến dịch đàn áp này của Bắc Bộ Phủ vì nó đã trực tiếp củng cố mối *liên kết Dân oan và Dân chủ, Quốc nội và Hải ngoại, Việt Nam dân chủ và Quốc tế tự do*, khiến tiến trình Dân chủ hóa Việt Nam càng thêm tăng tốc và hiệu quả.

Tuyên kháng tại Việt Nam,

ngày 8 & 9 tháng 2 năm 2007
Đại diện lâm thời Khối 8406
Công dân Đỗ Nam Hải, SG.
Công dân Trần Anh Kim, TB.
Công dân Nguyễn Văn Lý, Huế.

nào ở Bình Định không được tự do đi lại, vì lý do gì, vì tội gì? Chư Tăng nào được tự do đi đứng. Thời buổi văn minh mà sao làm việc chẳng có giấy tờ gì cả vậy? Toàn là khẩu lệnh vô bằng cớ và vô pháp luật?!"

nay đồng thời là Viện chủ Chùa Giác Hoa tại Saigon, tức hai nơi thường trú của Thượng tọa. Công an cũng ra lệnh cấm hội họp, bắt kê Hiến pháp Nhà nước quy định và bảo đảm: Mọi công dân có quyền tự do cư trú, đi lại, hội họp. Những ngày trước Giỗ Tổ, Nhà cầm quyền địa phương nhiều nơi tập trung dân chúng lại để học tập, họ tuyên truyền rằng: "Mấy ông thầy Thập Thập là phản động, làm chính trị, nếu ai về chùa Thập Thập sẽ bị bắt hết", rồi công an phát cho mỗi người 10 nghìn đồng như "quà thưởng" đã đáp lời triệu tập đến nghe lời tuyên huấn của cán bộ cộng sản. Tại các trường học thì họ hăm dọa cấm học sinh về chùa, nếu em nào về sẽ bị đuổi học. Công an và Ban Tôn Giáo đến khắp các Chùa trong tỉnh hăm dọa, vận động chư Tăng không nên về Thập Thập dự lễ Giỗ Kỵ và Tảo Thập, là truyền thống thờ cúng người khuất mặt và nghi lễ Phật giáo có tự lâu đời trong nền văn hiến VN.

Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Công an đàn áp các Ban Đại diện GHPGVNTN tại Bình Định, Thừa Thiên-Huế, Quảng Trị, Đồng Nai, Bạc Liêu

Paris ngày 01-02-2007

Vừa về lại Saigon, Thượng tọa Thích Viên Định liền nhận ngay Giấy mời của Công an Phường 7 triệu tập làm việc vì "đi vắng không xin phép chính quyền địa phương".

TẠI THỪA THIÊN - HUẾ, Thừa lệnh Hòa thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hóa Đạo, Thượng tọa Thích Viên Định, Phó Viện trưởng đã ra Văn thư giao phó cho Ban Đại diện GHPGVNTN Thừa Thiên-Huế tổ chức "Lễ ra mắt giáo phẩm Phó Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh Niên và Vụ trưởng Gia Đình Phật tử cùng Thọ Cấp Huynh trưởng Gia Đình Phật tử" vào ngày 25-1-2007 (tức mùng 7 tháng Chạp) tại trụ sở Ban Đại diện TT-Huế ở chùa Phước Thành.

Tức thì, ngày 22-1-2007, công an Phường An Cựu bắt Thượng tọa Thích Chí Thắng, Trụ trì chùa Phước Thành, đi làm việc rồi ra khẩu lệnh cấm việc tổ chức. Sang ngày 23-1-2007, ông Nguyễn Văn Thành, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân Phường An Cựu, thành phố Huế, viết Thông báo gửi Thượng tọa ra lệnh "đình chỉ hoạt động trái pháp luật" tức cấm không cho tổ chức Lễ ra mắt nói trên vào ngày 25-1-2007. Lý do đưa ra là "Ủy ban Nhân dân Tỉnh Thừa thiên không thừa nhận Ban Đại diện GHPGVNTN tỉnh Thừa thiên - Huế".

Ngày 24-1-2007, Cư sĩ Lê Công Cầu, Huynh trưởng Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Thừa thiên và cũng là người vừa nhận được Quyết định của Hòa thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hóa Đạo, đảm nhiệm chức "Vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ" thuộc Tổng vụ Thanh niên, Viện Hóa Đạo, cũng bị cơ quan Công an thành

Lễ ra mắt giáo phẩm Tổng vụ Thanh Niên, Vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ cùng Thọ Cấp Huynh Trưởng Gia Đình Phật tử tại Huế - HT. Thích Thiện Hạnh viết thư phản đối UBND Thừa thiên

Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế vừa nhận được tin từ Viện Tăng Thống ở Bình Định cùng các Ban Đại diện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) ở Thừa thiên - Huế, Quảng Trị, Đồng Nai và Bạc Liêu gửi về cho biết tình hình nghiêm trọng bị cơ quan đương quyền và công an tại các tỉnh này sách nhiễu, hăm dọa và yêu cầu Phòng Thông tin có biện pháp can thiệp với cơ quan LHQ và chính giới quốc tế.

TẠI BÌNH ĐỊNH, Văn phòng Viện Tăng thống cho biết, trước khi Việt Nam tổ chức Thượng đỉnh APEC và vận động vào Tổ chức Thương mại Thế giới, thì Đức Tăng thống được tự do vào Saigon chữa bệnh (hồi tháng 10-2006). Nhưng sau khi nhà cầm quyền Hà Nội đạt được các điều mong muốn, thì đâu vẫn vào đấy trong vấn đề sách nhiễu, đàn áp các Ban Đại diện GHPGVNTN tại các tỉnh miền Trung cũng như miền Nam. Cuối tháng 12-2006, Đức Tăng thống Thích Huyền Quang theo hẹn phải vào tái khám tại Bệnh viện Pháp Việt ở Saigon. Nhưng công an Bình Định không cho đi, lại còn nói là cấm luôn việc Hòa thượng Thích Quảng Độ ở Saigon ra thăm.

Mới đây, Đức Tăng thống Thích Huyền Quang đã phải nói thẳng với UBND tỉnh Bình Định rằng: "Các ông phải lập một danh sách đảng hoàng, công bố cho nhân dân biết chư Tăng

Hiện nay, Tu viện Nguyên Thiều ở Bình Định, nơi Đức Tăng thống cư trú, Công an đặt nhiều trạm canh gác từ cổng trước đến ngõ sau, ngày đêm giám sát và theo dõi chặt chẽ kẻ ra người vào.

Từ khi Ban Đại Diện GHPGVN TN tỉnh Bình Định thành lập, Công an liên tục triệu các thành viên của Ban Đại Diện đến trụ sở Công an để hạch hỏi, hăm dọa đủ điều. Tình trạng hiện nay của Hoà thượng Thích Tâm Liên, Chánh đại diện GHPGVNTN tỉnh Bình Định, vô cùng khốn đốn. Công an địa phương vây hãm ngôi chùa Lạc Sơn, nơi Hoà thượng đang ở. Họ ngăn cản không cho bất cứ ai vào chùa thăm viếng, cúng bái, kể cả những ngày Giỗ Tổ, Lễ lạc, chư Tăng cũng như Phật tử các nơi đến dự cũng không được vào Chùa, đành phải ngậm ngùi quay về. Thậm chí họ còn ngang nhiên vào Chùa phá huỷ điện thoại và trực tiếp uy hiếp tinh thần thân mẫu Hòa thượng Tâm Liên, nay đã gần 100 tuổi mà Hoà thượng đang phụng dưỡng.

Tại Tổ đình Thập Thập mấy ngày qua, Thượng tọa Thích Viên Định, Phó Viện trưởng Viện Hóa Đạo, về dự lễ Giỗ kỵ Bồn sư là cố Hoà thượng Thích Kế Châu và Tảo Thập thường niên vào ngày mùng 4 tháng Chạp âm lịch. Công an tập trung canh gác ngay đầu đường vào Chùa, họ điều động cả lực lượng vũ trang đặc nhiệm trang bị súng đạn tràn đến tận cổng Chùa. Nhà đương quyền địa phương mời Thượng tọa Viên Định đến Ủy ban Nhân dân huyện An Nhơn làm việc. Công an yêu sách Thượng tọa phải đăng ký tạm trú trong khi nhân dân hai tỉnh Bình Định và Saigon ai cũng biết Thượng tọa là vị trụ trì Tổ đình Thập Thập trên 10 năm

phố Huế, Phường Trường An, triệu đi làm việc về chức vụ mới của Huỳnh trưởng Cầu trong GHPGVNTN. Từ đó cho đến nay, ngày 1-2-2007, ngày ngày anh Lê Công Cầu đều phải đi "làm việc" ngày hai buổi với công an.

Ngoài những lời hạch hỏi bất hợp pháp, Huỳnh trưởng Cầu còn nhận đủ thứ hăm dọa, áp lực, khủng bố tinh thần để anh phải từ nhiệm chức Vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ thuộc GHPGVNTN. Thâm độc hơn, từ ngày 25-11-2006 khi có Quyết định công cử Huỳnh trưởng Lê Công Cầu vào chức vụ mới, nhóm Đặc tình bộ Công an ra sức vận động chân trong chân ngoài để ly gián và phân hóa tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam từ toàn quốc ra đến hải ngoại nhằm phát động một chiến dịch "tẩy chay" Huỳnh trưởng Lê Công Cầu. Nhưng trò ma vương quỷ sứ này không thể nào qua mắt một tập thể Trẻ rường cột của GHPGVNTN, là Gia Đình Phật tử Việt Nam, có truyền thống trung kiên với Giáo hội lịch sử từ 60 năm qua.

Ngày 25-1-2007, Hòa thượng Thích Thiện Hạnh, Chánh Thư ký Viện Tăng thống kiêm Chánh Ban Đại diện GHPGVNTN Thừa thiên - Huế viết thư phản đối gửi ông Chủ tịch Ủy ban Nhân dân tỉnh Thừa thiên - Huế. Trong thư có đoạn phân bác việc nhà đương quyền quy chiếu Pháp lệnh Tôn giáo Chính phủ để cấm tổ chức buổi lễ như sau:

"Pháp lệnh tôn giáo tín ngưỡng và Nghị quyết của Chính phủ hướng dẫn thi hành Pháp lệnh, chỉ dành cho các Tôn giáo do Nhà nước khai sinh và chấp nhận, không hề liên quan gì đến các Tôn giáo mà Nhà nước không thừa nhận, trong đó có Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (...) Các tôn giáo nói chung và Phật giáo Việt Nam nói riêng, có mặt ở thế gian là vì sự khổ đau và phúc lợi sinh loại, tồn tại khách quan, không bị chi phối bởi bất cứ một thể chế chính trị nào, mà cũng không nhằm phục vụ cho bất cứ một đảng phái chính trị nào. Bởi vậy Phật giáo Việt Nam luôn luôn bị chụp mũ, nào là các thế lực thù địch, chống phá Cách mạng, hoạt động bất hợp pháp... may mà chưa bị ai lên án Phật giáo tham nhũng, bán nước. Chúng tôi khẳng định rằng, chúng tôi không hề hoạt động bất hợp pháp, trái pháp luật. Ai là kẻ hoạt động bất hợp pháp? Xin quý vị hãy quán chiếu lại mình để soi sáng cho nhân dân".

Tuy gặp bao chướng duyên ngăn cản, hù dọa, nhưng buổi lễ vẫn được trang trọng cử hành như dự tính tại Chùa Phước Thành. Mặc dù bên ngoài chùa, công an Huế canh gác dữ dằn và chia làm nhiều chốt trên

chiều dài hơn một cây số cốt ngăn cấm không cho Phật tử đến chùa dự lễ. Mấy ngày trước đây, công an đến các nhà Phật tử hăm dọa ai đi chùa dự lễ sẽ bị rút giấy phép buôn bán, mất việc làm ở công sở, con cái đi học sẽ gặp khó khăn, v.v....

"Lễ ra mắt giáo phẩm Phó Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh Niên và Vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ cùng Thọ Cấp Huỳnh trưởng Gia Đình Phật tử" tiến hành dưới sự Chứng minh của Hòa thượng Thích Thiện Hạnh, Chánh thư ký Viện Tăng Thống kiêm Chánh Đại Diện GHPGVNTN tỉnh Thừa Thiên Huế và chư Tôn đức trong Ban Đại diện GHPGVNTN Thừa thiên - Huế như TT. Thích Chí Thắng, Đặc Ủy Thanh Niên kiêm trụ trì chùa Phước thành, TT. Thích Chơn Niệm Đặc Ủy Cư Sĩ Kiềm Thủ quỹ, TT. Thích Thiện Tánh Đặc Ủy Hoàng Pháp và một số Thượng tọa, Đại đức khác, cùng với 30 Huỳnh trưởng Gia Đình Phật tử Huế. Riêng chùa Phước Thành đã có 40 Tăng chúng. Thêm vào đây, còn có Ban Đại diện Hội đồng Viện Hóa Đạo ở Saigon ra, gồm có: TT. Thích Thiện Minh, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên, TT. Thích Không Tánh, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Từ Thiện Xã Hội, TT. Thích Chơn Tâm, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Giáo Dục; các Ban Đại Diện tỉnh gồm có: TT. Thích Chánh Niệm và TT. Thích Vân Đức, tỉnh Đồng Nai; TT. Thích Minh Tánh, tỉnh Lâm Đồng; TT. Thích Thanh Quang và TT. Thích Thiện Tường, tỉnh Quảng Nam - Đà Nẵng cùng 60 Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật tử tháp tùng; Đại Đức Thích Từ Giáo, tỉnh Quảng Trị cùng 10 Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật tử tháp tùng

Ngoài các nghi thức Phật giáo thường lệ, Hòa thượng Thích Thiện Hạnh ban Đạo từ nói về ý nghĩa cùng sứ mệnh của Giới Trẻ rường cột của Phật giáo là Gia Đình Phật tử trước thời đại nhiễu nhương, thượng vàng hạ cám này. Sau đó Hòa thượng Truyền Vô Tận Đăng trong cuộc lễ thọ cấp Dũng cho Huỳnh trưởng Lê Công Cầu và lên cấp Tấn cho 6 Huỳnh trưởng. Tiếp theo, Thượng tọa Thích Thiện Minh ban Huấn từ nhắc tới pháp nạn của Giáo hội 31 năm qua mà nguyên nhân đến từ chính sách phi tôn giáo của Nhà nước Cộng sản, thêm sự phụ tay của 3 thành phần sau đây:

- a. những người cộng sản mượn lốt tôn giáo để hoạt động cho Đảng;
- b. những Tăng và Cư sĩ có nhược điểm trong đời sống lợi dưỡng cá nhân nên bị nhà cầm quyền sử dụng làm áp lực phải tuân theo;

c. những người nhu nhược, không có tinh thần vô úy nên nằng bễ nào che bễ ấy cho yên thân. Thượng tọa nhân danh Giáo hội đánh giá cao tinh thần kiên cường và lập trường kiên định của Gia Đình Phật tử Việt Nam (GDPTVN) không ngừng bị bức hiếp 31 năm qua. Thượng tọa kêu gọi Huỳnh trưởng và đoàn sinh GDPTVN toàn quốc tham gia vào 18 Ban Đại diện đã có cũng như phụ tay cho các Ban Đại diện tại các tỉnh khác sớm ra đời. Thượng tọa cũng đề cập tới sự kiện tuy nhỏ nhưng gây thắc mắc cho một số huỳnh trưởng GDPTVN, là việc Viện Hóa Đạo không phê chuẩn việc hình thành một tổ chức mới mang tên "Gia Đình Phật tử Việt Nam Trên Thế giới" ra đời trong một phiên họp tại Ấn Độ mấy năm trước. Thượng tọa khẳng định rằng danh xưng này không có trong Hiến chương Giáo hội, Văn phòng II Viện Hóa Đạo ở nước ngoài cũng không được thông báo về sự xuất hiện tổ chức mới, cũng như các vị đứng ra tổ chức không hề tham khảo hay trình báo lên Hòa thượng Viện trưởng. Cho nên Giáo hội không thể khinh suất trong việc phê chuẩn hay công nhận trái với thủ tục hành chính và khi chưa biết rõ cá nhân hay tổ chức mà Giáo hội không biết xuất xứ cùng mục tiêu của họ. Thượng tọa Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên kêu gọi Huỳnh trưởng Lê Công Cầu, người vừa được Viện Hóa Đạo công cử chức Vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ, ra sức chấn chỉnh cơ cấu GDPTVN từ các cấp địa phương đến toàn quốc theo lập trường Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất và thông qua sự chỉ đạo của Hòa thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hóa Đạo, là cơ quan mà GDPTVN trực thuộc. Thượng tọa cũng cảnh giác hiện tượng thiếu sáng suốt của một số nhỏ Huỳnh trưởng trong tổ chức GDPT hiện nay, mà ba nguyên nhân gây phá: một là đến từ thế lực vô hình giật dây nhằm ly gián nội bộ Phật giáo; hai là quá thiên tình cảm để lẫn lộn giữa thiên vị cá nhân với lập trường trung kiên độ thế của Giáo hội; và ba là tuy có tu học nhưng lại không thực hành hạnh đạo, khiến cho công cao ngã mạn làm cản bước tiến bộ của phong trào giáo dục Phật giáo.

Trong dịp này, Ban Tổ chức cũng tuyên đọc các Quyết định của Viện Hóa Đạo mang số 25/VHĐ/QĐ/VT, ngày 5-12-2006, bổ nhiệm Thượng tọa Thích Thanh Quang, Chánh Đại diện GHPGVN TN Quảng Nam - Đà Nẵng, kiêm nhiệm chức Phó Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên, Viện Hóa Đạo, GHPGVNTN; đồng thời bổ

nhệm Đạo hữu Đoàn Thanh Thông, pháp danh Tâm Hoàn, vào chức vụ Thư ký Văn phòng Tổng vụ Thanh niên, và Quyết định mang số 22/VHĐ/QĐ/VT ký ngày 25-11-2006 bổ nhiệm Huỳnh trưởng Lê Công Cầu, pháp danh Nguyên Chánh, vào chức vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ thuộc Tổng vụ Thanh niên, Viện Hóa Đạo, GHPG VNTN. Tiếp theo là lời phát biểu của các vị được bổ nhiệm.

Sau cuộc lễ, Phái đoàn Quảng Nam - Đà Nẵng được Ban Đại diện tỉnh Quảng Trị mời ra Quảng trị giao lưu GDPT bị công an Quảng trị ngăn cản, tịch thu phim ảnh, Đội trưởng đội An Ninh huyện Đông Hà rút súng đòi bắn Đại Đức Thích Từ Giáo, Chánh Đại diện GHPGVNTN tỉnh Quảng Trị, khi Đại đức phản đối lời hành xử phi pháp luật. Sau đó, phái đoàn Quảng Nam Đà Nẵng trở về đến gần Huế lại bị chặn bắt lần nữa, lần này tịch thu toàn bộ phim ảnh chụp buổi lễ ở Huế hôm 25-1-2007.

TẠI ĐỒNG NAI, Đại đức Thích Thiện Tâm, thế danh Nguyễn Văn Sĩ, vừa ra khỏi tù 3 tháng không có trú xứ phải đến tá túc tại chùa Ba La Mật của Hòa thượng Thích Nhật Ban, Thành viên Hội đồng Trưởng lão Viện Tăng Thống kiêm Chánh Đại diện GHPGVNTN tỉnh Đồng Nai. Sáng ngày 30-1-2007, Công an xã Tam Phước, huyện Long Thành, đến ra lệnh trục xuất Đại đức khỏi chùa trong vòng 24 tiếng đồng hồ.

Riêng chùa Ba La Mật thì công an tự thị khóa cổng, cấm không cho Phật tử ra vào làm lễ. Con đường nhỏ dẫn vào chùa cũng bị công an lấy đá lấp ngang lối đi gây hoang mang, sợ hãi cho Phật tử trong vùng.

TẠI BẠC LIÊU, Sau chuyến đi cứu trợ các tỉnh miền Trung và tham dự "Lễ ra mắt giáo phẩm Phó Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên và Vụ trưởng Gia Đình Phật tử vụ cùng Thọ Cấp Huỳnh trưởng Gia Đình Phật tử" ở Huế trở về, Thượng tọa Thích Thiện Minh liền bị sách nhiễu, hăm dọa, đầu tố.

Sáng ngày 30-1-2007 Thượng tọa đến Phường 1 gia hạn tạm trú hằng tháng như thường lệ. Công An phường 1 hẹn trở lại buổi chiều. Khi Thượng tọa đến, gặp đại úy Ngô tiến Dũng tiếp và mời qua phòng khác ký giấy. Không ngờ Công an tỉnh Bạc Liêu cùng ông Thiếu tá Trần Hùng, Phó công an phường 1 bố trí rất đông người đổ xô ra dùng áp lực buộc Thượng tọa vào một hội trường nằm phía sau phường 1, mọi người ngồi chật cả phòng. Nào là công an tỉnh, thị, xã, công an PA.38 bảo vệ chính trị, những cán bộ lão thành về hưu,

bà mẹ Việt Nam anh hùng, báo chí và đài truyền hình, sẵn sàng quay phim, chụp ảnh. Ông Tăng Thanh Hùng, Chủ tịch phường 1 cùng một thiếu tá công an thị xã tuyên đọc bản cáo trạng chụp mũ Thượng tọa đủ thứ tội. Đại cương gồm có:

- Anh Huỳnh văn Ba, tức Thích Thiện Minh, được trả tự do về còn ngoan cố không chịu chấp hành luật pháp, tham gia vào tổ chức GHPGVNTN bất hợp pháp, còn ngang nhiên xây cất trong vườn nhà người em Huỳnh Hữu Nhiều một tịnh thất trái phép để làm trụ sở, tự xưng là Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh niên GHPGVNTN, ra thông tư số 03 gửi trong và ngoài nước rà soát lại GDPT, một tổ chức hoạt động trái phép có chủ trương chống lại Đảng.

- Làm bài thơ tựa đề "Ngày Quốc Nạn" gửi trên mạng phổ biến với nội dung cực kỳ phẫn động.

- Nhiều lần rời khỏi phường đi không xin phép tạm vắng, và không biết đi đâu? làm gì?

- Thường xuyên liên lạc với các tổ chức phản động nước ngoài, trả lời phỏng vấn các báo đài với nội dung xuyên tạc chế độ, xuyên tạc nhà tù của chế độ ưu việt XHCNVN.

Thượng tọa Thích Thiện Minh biện hộ rằng: "Từ khi tôi bị bắt bị chiếm chùa, chiếm tượng quý, chiếm đất đai, bị chính quyền sách nhiễu trước khi vào tù, và vào tù bị lăng nhục, đọa đầy suốt 26 năm, đến lúc được trả tự do làm đơn xin lại chùa, đất đai để tiếp tục tu hành và xây cất Cô nhi viện nhưng Ủy Ban nhân dân tỉnh kéo dài, trì hoãn và không chịu trả. Vì vậy, tôi phải ở trong gia đình người em. Do con cháu đông đúc, và phòng ốc không hợp với kế tu hành. Nên một hôm tôi đến phường ký giấy tạm trú nghe Ông Trung Tá Nguyễn Kim Đồng, Trưởng Công an phường 1 và Ông Thiếu tá Trần Hùng, Phó Công an phường bảo nhau nên cho tôi cất căn nhà kê bên để vào hộ khẩu làm Chứng minh nhân dân, tôi mới bàn với đưa em di dời ngôi mộ của ông bà để cất ngôi tịnh thất bề ngang 4 mét, dài 7 mét. Nhưng tức thì cơ quan quản lý đô thị thị xã Bạc Liêu và chính các ông công an cho phép tôi xây cất lại ngang nhiên đến nhà tịch thu gian giá, bắt thợ hồ, đình chỉ việc xây dựng, cho rằng tôi xây cất trái phép, lại còn quy kết tôi xây cất để làm trụ sở của GHPGVNTN bất hợp pháp, lập biên bản phạt tiền. Tôi không trả phạt, vì nhà Sư không có tiền".

Còn chuyện tạm vắng không xin phép, Thượng tọa lý luận rằng: "Khi tôi được trả tự do, tôi là người công

dân có quyền đi lại. Luật pháp Việt Nam đâu cấm? Tuy nhiên, có những lần tôi làm đơn xin phép tạm vắng lên Sài Gòn trị bệnh, thì ông Trung Tá Nguyễn Kim Đồng trả lời rằng: "Ông có muốn đi thì cứ đi chứ người tạm trú không có luật cho phép tạm vắng". Thế thì tại sao hôm nay nói rằng tôi đi không xin phép tạm vắng?"

Trong buổi họp có 4 ông cụ Cộng sản Lão thành buộc tội Thượng tọa đủ điều, mĩa mai tôn giáo, rồi xoay quanh việc chống Mỹ cứu nước. Họ còn nói rằng, hồi tháng 11, Tổng Thống Mỹ Bush sang Việt Nam có tuyên bố: "Sau khi mãn nhiệm kỳ tổng thống ông sẽ sang Việt Nam làm kinh tế vì Việt Nam là một nước rất giàu đẹp, đàng hoàng, dễ dàng làm ăn". Gần cuối, hai lần Thượng tọa xin phát biểu nhưng họ không cho.

Vài tuần trước đây, cũng trong tháng giêng 2007, theo lời Thượng tọa Thích Thiện Minh cho biết qua một bức thư gửi đến Paris cho Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế, thì Ủy Ban Mặt Trận tỉnh Bạc Liêu, Ủy Ban Tôn Giáo, Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Bạc Liêu phối hợp cùng Ban Trị Sự Phật giáo Nhà nước tỉnh Bạc Liêu, cùng các cơ quan công an PA.38 tỉnh đã tổ chức một buổi họp có mời đủ các ban ngành trong tỉnh, mời chức sắc các tôn giáo lên án Thích Thiện Minh cấu kết với các thế lực thù địch, gửi tài liệu trên các trang Web hải ngoại để chống phá nhà nước, chống lại chính quyền và nhân dân tinh nhà. Với sự tiếp tay của tên cực kỳ phản động Võ văn Ái hà hơi tiếp sức chỉ đạo trực tiếp cho Thích Thiện Minh, người phát ngôn nhân trong nước, và Ái chỉ đạo cả hệ thống GHPGVNTN, một Giáo hội bất hợp pháp do các tên Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ cầm đầu. Họ còn tuyên bố rằng Ủy Ban Nhân dân tỉnh và Ủy Ban Mặt Trận tỉnh kiên quyết tiêu diệt không để kẻ đội lốt tôn giáo phản động hại nước hại dân tại tinh nhà.

Thật là sự dối láo vô song và ác độc! Tạo sự để nói rằng GHPGVNTN bất hợp pháp, nhưng Nhà nước Cộng sản chưa hề có một văn kiện pháp lý nào phủ nhận hay đặt GHPGVNTN ra ngoài vòng pháp luật. Lại còn vu cáo chức vụ cho Thượng tọa Thích Thiện Minh là "phát ngôn nhân trong nước" của Giáo hội nhằm mục đích lấy những ý kiến Thượng tọa phát biểu vu hãm cho GHPGVNTN. Trong khi ấy, chức vụ chính thức và độc nhất của Thượng tọa mà Viện Hóa Đạo ra Quyết định công cử là Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên.

Đừng nghe những gì Cộng sản nói! Hãy nhìn những gì Cộng sản làm! Sông có thể cạn, núi có thể mòn, nhưng chân lý ấy không bao giờ thay đổi !!!

LINH MỤC ĐÌNH XUÂN LONG

SÔNG PHỨC ÂM TRONG LÒNG DÂN TỘC

Phong vấn đặc biệt của VNN

Lời Giới thiệu của VNN: Hiện tượng cộng tác với mật vụ cộng sản trong Giáo Hội Ba Lan ảnh hưởng như thế nào đối với những phân tử Công Giáo quốc doanh hiện nay tại Việt Nam? Những bước tiến bộ trong quan hệ Vatican-Hà Nội có thể mở ra một trang sử mới cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đang bị kèm kẹp không, hay lại là một thắng lợi mới của chế độ độc tài CSVN? Tại sao? Sông Phúc Âm Trong Lòng Dân Tộc có ý nghĩa như thế nào đối với những người Công Giáo Việt Nam xa Tổ quốc? Phải chăng cuộc đấu tranh của công nhân lao động Việt Nam đang rất cần sự hỗ trợ mạnh mẽ của các Tôn giáo như Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan đã từng có? v.v...

Thông tấn VNN đã rất hân hạnh được Linh Mục ĐÌNH XUÂN LONG từ North Carolina, Hoa Kỳ, dành cho một cuộc phỏng vấn đặc biệt sau đây, do phóng viên Võ Triều Sơn thực hiện. Xin kính mời quý vị theo dõi.

Sơ lược Tiểu sử Linh Mục Đình Xuân Long

Sinh ra và lớn lên tại Đà Nẵng (Song thân quê quán ở Vinh (Nghệ An), di cư vào Nam năm 1954). Theo học Tiểu Chủng Viện Thánh Gioan Đà Nẵng, nhưng vì Chủng Viện bị CSVN đóng cửa, nên tìm cách vượt biên và định cư tại Hoa Kỳ năm 1989. Tiếp tục tu học ở Mỹ và thụ phong Linh mục năm 2000. Hiện Linh Mục là Chánh Xứ Nhà

Thờ Thánh Francis of Assisi thuộc Địa Phận Charlotte, North Carolina, Hoa Kỳ.

VNN: Kính thưa Linh Mục, một sự kiện đã vừa gây sự chú ý đặc biệt của dư luận là Chúa nhật 7.1 vừa qua, Tòa Thánh Vatican đã yêu cầu Đức Tổng Giám Mục Warszawa

Stanislaw Wielgus từ chức ngay vì có bằng chứng rõ ràng là trước đây Ngài đã từng làm điếm chỉ viên cho Cộng sản Ba Lan. Có quan điểm cho rằng Tòa Thánh làm như thế là cố chấp với một quá khứ đã vĩnh viễn bị chôn vùi. Xin Linh Mục cho biết nhận định như thế nào về vấn đề này?

Linh Mục Đình Xuân Long: Việc Tòa Thánh yêu cầu Đức Tổng Giám Mục (TGM) Stanislaw Wielgus từ chức vì có bằng chứng xác đáng rằng trước đây Ngài đã cộng tác với chế độ cộng sản Ba Lan như một điếm chỉ viên không thể cho rằng Tòa Thánh đã cố chấp với quá khứ vì những lý do sau đây:

A. Thời gian chấm dứt chế độ cộng sản (cs) tại Đông Âu chưa kéo dài bao lâu, chỉ hơn 16 năm, trong khi đó tội ác, băng hoại và phá sản mà chế độ cs để lại thì không kể xiết. Đối với thời gian lịch sử này, không ai có thể cho rằng quá khứ đã bị chôn vùi vĩnh viễn. Các nước Đông Âu cần thời gian, ý chí và bài học quá khứ để hàn gắn vết thương và xây dựng tương lai.

B. Chúng ta không sống cho quá khứ hay nuôi tiếc dĩ vãng. Chúng ta cần nhìn lại quá khứ để học những bài học lịch sử, những kinh nghiệm và khuyết điểm của quá khứ để tránh vấp phải trong tương lai. Nhìn lại quá khứ để kết án là điều không nên, nhưng học những bài học của quá khứ là điều cần thiết.

C. Việc cộng tác với một chế độ cs vô thần không đội trời chung với

Giáo Hội để lũng đoạn Giáo Hội là một sai lầm đáng kể. Mặc dù Đức TGM Wielgus không cho mình đã trực tiếp chống phá Giáo Hội, nhưng những hành động lén lút mật báo cho mật vụ cs Ba Lan là điều không thể chấp nhận đối với một vị Giám Mục. Đức TGM Wielgus nên nhận khuyết điểm và từ chức ngay từ đầu thì hay hơn cả.

VNN: Rất cảm ơn Linh Mục đã chân thành chia sẻ. Điều không thể chối cãi là đã và đang có một số tu sĩ Công Giáo Việt Nam trong nước tham gia tích cực trong các tổ chức quân chủng của Đảng CSVN. Theo Linh Mục nhận định, quyết định trên đây của Tòa Thánh Vatican đối với Đức TGM Wielgus có ảnh hưởng như thế nào đối với những tu sĩ này?

Linh Mục Đình Xuân Long: Theo tôi nghĩ, quyết định của Vatican đối với Đức TGM Wielgus sẽ không ảnh hưởng gì tới những Linh mục quốc doanh (LMQD) đang cộng tác với chính quyền CSVN vì những lý do sau đây:

A. Về phương diện Giáo Luật, là Linh mục, họ thừa hiểu rằng Giáo Luật của Giáo Hội Công Giáo ngăn cấm các Linh mục tham gia vào các tổ chức và đảng phái chính trị. Họ cũng thừa lý đoán và thần học để chân nhận rằng cộng tác với một chế độ vô thần chống lại một Giáo Hội hữu thần là một sai lầm đáng kể bởi vì chủ nghĩa cs duy vật vô thần và học thuyết Kitô giáo là hai thái cực hoàn toàn khác biệt. Nhưng họ vẫn ngoan cố cộng tác với chế độ cs vì đây là sự chọn lựa có tính toán của họ. Bằng chứng là LMQD Huỳnh Công Minh vẫn thắp tùng Thủ tướng CSVN Nguyễn Tấn Dũng qua bộ kiến Đức Giáo Hoàng vào dịp này. Sự thắp tùng của Minh có vài mục đích: thứ nhất là để tuyên truyền và đánh bóng cho chế độ CSVN là có tự do tôn giáo tại Việt Nam; thứ hai, Dũng có thể tiến cử Minh lên Tòa Thánh vì đây có thể là một vụ mặc cả ngoại giao. Nếu CSVN nhượng bộ Vatican vài điều thì Vatican cũng phải chấp nhận vài yêu sách từ phía CSVN như để Minh lên làm Giám Mục phó Sài Gòn với quyền kế vị. Nói

tóm lại, những LMQD đã đặt quyền lợi và quyền lực cá nhân lên trên luật định của Giáo Hội.

B. Về phương diện lý luận và thực hành, những LMQD đã là đảng viên của đảng CSVN, họ không còn thuần túy là những Linh mục nữa bởi vì: Khi tuyên thệ vào đảng cs, họ phải tuyên thệ trung thành với đảng, phải trở nên vô thần và vô sản. Không ai làm tôi hai chủ cả, một là Thiên Chúa hay là thế quyền. Nếu tuyên thệ trung thành với đảng và vô thần, phải gạt bỏ Thiên Chúa và tôn giáo ra ngoài. Những LMQD này đã chọn đảng cs thay vì Thiên Chúa và Giáo Hội. Chức vụ Linh mục của họ chỉ là công cụ của đảng mà thôi. Chính họ đã từ chối thiên chức Linh mục cao quý của họ. Vì thế, một khi chế độ CSVN sụp đổ, nếu tôi không lầm, họ sẽ theo chân quan thầy cs ra đi khỏi lòng Giáo Hội và Dân Tộc.

VNN: *Kính thưa Linh Mục, Chúa Giê Su đã dạy các môn đệ: "Các con hãy khôn ngoan như con rắn và thành thật như con chim bồ câu". Sự kiện có những tu sĩ Công giáo cộng tác và thân mật với nhà cầm quyền CSVN để có được những dễ dàng và thuận lợi hơn trong việc rao giảng Tin Mừng phải chăng cũng là một sự khôn ngoan cần phải có của những người đang mở mang nước Chúa trong một chế độ chính trị nhiều bất trắc như Việt Nam hiện nay?*

Linh Mục Đinh Xuân Long: Sự kiện các Linh mục hay tu sĩ cộng tác thân mật với chính quyền CSVN để rêu rao rằng Giáo Hội có những thuận lợi trong việc rao giảng Tin Mừng là một lầm lẫn rất lớn, không thể gọi là khôn ngoan được, bởi vì khôn ngoan thế nào được với sự lưu manh quỷ quyệt của người cs. Nên nhớ rằng lý của kẻ mạnh bao giờ cũng thắng. Bạo lực luôn luôn nằm trong tay của người cs. Hàng ngũ lãnh đạo tôn giáo và tầng lớp dân chúng đều nằm trong tay của CSVN thì làm sao có thể có sự "thỏa thuận" bình đẳng giữa hai bên được. Ở đây chỉ có sự "thỏa hiệp" giữa một số Linh mục và CSVN mà phần thắng vẫn là đảng CSVN. Sự thỏa hiệp này được trá hình bằng vài đặc ân

như xây cất thánh đường nguy nga, tổ chức rầm rộ bên ngoài hay đi du lịch nước ngoài để mị dân, nhưng thực chất CSVN đã khống chế và lũng đoạn Giáo Hội từ bên trong.

Tin Mừng chúng ta rao giảng là Tin Mừng Cứu Rỗi, không phải là Tin Mừng tù đầy hay kìm kẹp. Không thể nào mang Tin Mừng Cứu Rỗi đến với đồng loại khi chính họ đang bị đàn áp hay nhân phẩm và niềm tin của họ đang bị chà đạp cách trắng trợn bởi chế độ cs. Thỏa hiệp không có nghĩa là chấp nhận sự xấu đi đôi với sự tốt, hay sự thiện và sự ác sống chung với nhau. Linh mục phải là những ngôn sứ của sự thật, những nhân chứng của Tin Mừng. Dối lòng mình để đạt vài ân huệ bổ thí bởi cs không thể gọi là khôn ngoan được.

VNN: *Rất cảm ơn Linh Mục. Ngày 20.5.1992, Đức Hồng Y Angelo Sodano đã gửi một Văn Thư cho Đức Cha Nguyễn Minh Nhật, Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam lúc ấy, trình bày về Chỉ Thị của Tòa Thánh Vatican buộc các Linh mục phải rút khỏi các chức vụ hành chánh trong Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam và Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Yêu Nước là 2 tổ chức quân chúng của Đảng CSVN. Nay, trước những bước tiến lại gần nhau trong quan hệ giữa Tòa Thánh Vatican và CSVN và chế độ độc tài này cũng đã bớt kềm kẹp Công Giáo hơn thời kỳ 1992... Trong tình hình mới như thế, theo nhận định của Linh Mục, Chỉ Thị này của Tòa Thánh Vatican còn giá trị nữa không? Tại sao?*

Linh Mục Đinh Xuân Long: Lập trường của Giáo Hội về vấn đề này không bao giờ thay đổi nghĩa là theo Giáo Luật số 285, Điều 3 nói rằng: "Các Linh mục không được tham gia vào các chức vụ dân sự của xã hội". Giáo Luật số 287, Điều 2 nói rõ hơn: "Các Linh mục không được tham gia vào các đảng phái chính trị - và các hoạt động của Công Đoàn ngoại trừ trường hợp cần thiết để bảo vệ quyền lợi của Giáo Hội hay mang lại phúc lợi cho người dân". Hai yếu tố cần thiết cho phép các Linh mục tham gia vào các hoạt động của Công Đoàn là

bảo vệ quyền lợi của Giáo Hội và mang lại phúc lợi cho người dân. Các LMQD tại Việt Nam không tham gia Công Đoàn để bảo vệ quyền lợi của người dân lao động chiếu theo Giáo Luật, họ lại tham gia vào chính trường không những trái ngược với Giáo Luật mà còn đi ngược lại với những ý chỉ của Giáo Hội và nguyện vọng của người dân khi cộng tác với chế độ CSVN. Lá thư của Đức Hồng Y Angelo Sodano năm 1992 nhắc lại lập trường trước sau như một của Giáo Hội Công Giáo. Đây cũng là một sự cảnh cáo cứng rắn của Tòa Thánh đối với một số LMQD tại Việt Nam. Rất tiếc, những Linh mục này đã không thi hành cho tới ngày nay mặc dù Chỉ Thị này vẫn luôn có giá trị.

VNN: *Người Công Giáo Việt Nam trong nước đồng thời cũng là công dân của nước CHXHCNVN đang do Đảng CSVN độc quyền lãnh đạo như đã quy định trong Hiến Pháp hiện hành của CHXHCNVN. Là công dân thì giáo dân đương nhiên phải tôn trọng các quy ước quốc gia như chào mừng các ngày Lễ lớn như Quốc Khánh 2-9, tham gia Bầu cử Quốc Hội, chào cờ Đỏ Sao Vàng, thi hành nghĩa vụ quân sự, công nhận Thủ đô là Hà Nội, gọi tên Thành phố Hồ Chí Minh v.v... Kính thưa Linh Mục, khi giáo dân tuân hành những quy ước quốc gia đang do chế độ Cộng sản cầm quyền như vậy có gì trái với Phúc Âm không? Tại sao?*

Linh Mục Đinh Xuân Long: Chúng ta cần phân biệt giữa quốc gia và chính thể. Quốc gia chúng ta chỉ có một và quốc gia luôn trường tồn. Nhưng chính thể lại có nhiều và thay đổi theo hoàn cảnh lịch sử. Một thể chế độc tài đảng trị như CSVN không thể đại diện cho dân được bởi vì họ không do dân bầu ra. Một thể chế không do dân cử không thể đưa ra những quy ước quốc gia để bắt mọi người dân phải phục tùng. Đặc biệt khi những quy ước này đi ngược lại với những quyền lợi và nguyện vọng của người dân thì lại càng không thể tuân phục được. Hiến Chế Mục Vụ của Công Đồng Vatican II có nói rõ: "Người

ta lên án bất cứ thể chế chính trị nào, như hiện có ở một vài nước, nếu nó ngăn cản quyền tự do công dân hoặc tín ngưỡng, nếu nó làm gia tăng con số nạn nhân của tham lam và của tội ác chính trị, nếu nó làm cho việc cai trị đi lệch đường, thay vì mưu cầu công ích lại phục vụ cho một tập đoàn hay chính những người cầm quyền" (Hiển Chế Mục Vụ, 73d).

Trong một nước dân chủ, người dân có quyền chọn lựa đi bầu hay ứng cử, có quyền chọn lựa thi hành nghĩa vụ quân sự (ngoại trừ trường hợp chiến tranh khẩn cấp), có quyền lên tiếng chống lại những sắc lệnh của chính phủ không đáp ứng nguyện vọng của chính họ. Còn tại Việt Nam, không có sự chọn lựa, mọi sự đều bị áp bức phải thi hành. Bốn phận luôn đi đôi với quyền lợi. Nếu người dân không có tự do đích thực, không có tự do đòi hỏi những quyền lợi chính đáng, không thể nào nói đến bốn phận công dân bắt họ phải thi hành.

VNN: *Rất cảm ơn Linh Mục đã phân tích rõ. Tuy sống xa quê hương nhưng lòng vẫn mang nặng những thao thức về nơi mình đã cất tiếng khóc chào đời, nơi mình đã được On Rùa tội, phép Thêm sức v.v... Trong tình trạng đó, phải chăng người giáo dân hải ngoại đã không thể sống được một cách thiết thực với tinh thần Sống Phúc Âm Trong Lòng Dân Tộc? Đây phải chăng là một thiệt thòi không nhỏ cho giáo dân Việt Nam hải ngoại? Tại sao? Xin Linh Mục cho biết nhận định như thế nào về vấn đề này?*

Linh Mục Đinh Xuân Long: Câu nói "trong lòng dân tộc" mang đầy dân tộc tính, nhân sinh và địa dư của một quốc gia. Như chúng ta vẫn thường nói rằng các nhà đấu tranh cho Dân chủ tại Việt Nam đang đồng hành đấu tranh với người dân trong lòng dân tộc. Những người Việt hải ngoại cùng chung chí hướng đấu tranh nhưng không thể đồng hành đấu tranh với quốc nội ngay giữa lòng dân tộc được vì khác địa dư. Tương tự như thế, câu nói "sống Phúc Âm trong lòng dân tộc" chỉ quy tụ những người Công

Giáo đang sống tại quê nhà. Những Kitô Hữu hải ngoại không thể sống Phúc Âm trong lòng dân tộc được. Chúng ta vẫn thường nói sống Phúc Âm giữa thời đại hay trong hoàn cảnh hiện tại (hầu thích nghi với môi trường và hoàn cảnh). Phải chăng "sống Phúc Âm giữa lòng dân tộc" là một thuật ngữ để phân biệt quốc nội và hải ngoại, để kêu gọi tình tự quê hương hay nhằm mục đích đặt dân tộc lên trên Thiên Chúa và niềm tin?

Những người Công Giáo hải ngoại, theo Giáo Luật, trực thuộc Giáo quyền địa phương. Họ có bổn phận đóng góp và xây dựng Giáo quyền nơi họ đang sinh sống. Vì thế, sống Phúc Âm không nhất thiết phải sống trong lòng dân tộc. Sống Phúc Âm là sống tinh thần Đức Kitô chịu chết và phục sinh trong mọi hoàn cảnh, bắt đầu từ gia đình, cộng đoàn đức tin cho đến môi trường làm việc và sinh sống. Đối với Giáo Hội quê nhà, người Công Giáo hải ngoại luôn hiệp thông với anh chị em tại quê nhà trong tinh thần và tình mến, cùng chia sẻ những nỗi thống khổ, cùng đồng hành trong những nỗ lực mang lại công lý và nhân quyền cho mọi người.

VNN: *Kính thưa Linh Mục, đã có những quan điểm nêu lên điều đáng tiếc là trước một xã hội Việt Nam đầy dẫy những bất công và oan khiên tiếp diễn trên khắp ba miền đất nước thế mà Hội Đồng Giám Mục Việt Nam vẫn không có Ủy Ban Công Lý Hòa Bình và Phát ngôn nhân của Ủy Ban như tất cả các Hội Đồng Giám Mục trên thế giới đều có. Xin Linh Mục cho biết nhận định như thế nào về vấn đề này?*

Linh Mục Đinh Xuân Long: Vấn đề có một Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình (UBCL&HB) trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HDGMVN) là một nghi vấn rất lớn bởi vì danh từ "công lý" dù theo đúng nghĩa, không hề có trong ngôn từ của CSVN. Đối với người cs, đạo đức, công lý hay lẽ phải là phục vụ cho đảng và quyền lợi của nhà nước. Chiếu theo định nghĩa này, nền luân lý truyền thống và nền

tảng đạo lý đều bị cs ném vào sọt rác. Vì thế, UBCL&HB không thể nào hiện hữu trong một xã hội lấy chủ thuyết Mác-Lê làm nền tảng cho luân lý, xã hội này đương nhiên sẽ băng hoại và đầy dẫy bất công như xã hội Việt Nam. Nếu có Ủy Ban này, thì nó có thể bị đổi tên một cách tráo trở và hoàn toàn do CSVN chỉ thị và điều khiển. Ở đây, chúng ta muốn nói đến sự lệ thuộc hầu như hoàn toàn của HDGMVN vào sự điều khiển và chi phối của nhóm LMQD.

Đúng vào ngày Thủ tướng CSVN Nguyễn Tấn Dũng vào bế kiến Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI tại Vatican, thì tại Băng Cốc, Thái Lan, một Hội Nghị về Phát Triển trong Công Lý và Hòa Bình được tổ chức cho các Hội Đồng Giám Mục Á Châu trong hai ngày 25 và 26 tháng 01. Đức Hồng Y Retano Martino, Chủ Tịch Hội Đồng Giáo Hoàng về Công Lý và Hòa Bình chủ trì Hội Nghị này, và một trong những bản tường trình tại Hội Nghị sẽ do ĐHY Phạm Minh Mẫn trình bày. Nếu đã không có một UBCL&HB để theo dõi và nắm rõ những dữ kiện bất công và tha hóa tại Việt Nam, những trình bày của ĐHY Mẫn chỉ là văn hoa mỹ từ cho có lệ, hay tệ hơn nữa, bản tường trình này có thể do Huỳnh Công Minh hay một LMQD nào đó đã soạn sẵn, và ĐHY Mẫn chỉ sắm vai đóng tuồng tô son điểm phấn cho chế độ bạo tàn và bất công tại Việt Nam. Nếu có can đảm, xin ĐHY Mẫn lập lại lá Thư Chung của HDGMVN gửi cho Quốc Hội CSVN năm 2002:

"Cơ chế xin-cho (khuyết tật hiện hữu của xã hội Việt Nam) là một cơ chế bất công và tha hóa con người, biến những quyền tự do của công dân thành những thứ quyền mà nhà nước nắm trong tay và ban bố lại cho người dân dưới dạng những cái phép, đồng thời biến nhà nước từ một tổ chức có chức năng phục vụ công ích trở thành một chủ nhân ông nắm các quyền tự do của người dân và ban phát các phép tự do lại cho họ thường theo sự tùy tiện, chủ quan hơn là những tiêu chuẩn khách quan, như thế là cơ chế xin-

cho vừa đi ngược lại các công ích, vừa xóa đi những quyền tự do của con người, vừa bôi đen hình ảnh của một nhà nước của dân, do dân và vì dân, đó là điều làm cho tha hóa con người".

"Cơ chế xin-cho là nguyên nhân làm thất thoát 50% các nguồn thu vào công quỹ, và làm thất thoát 50% phần còn lại khi phải chi ra cho công ích. Điều này có nghĩa là 5% hoặc 7% dân số là những người có thể lực và quyền lực thì hưởng 75% từ công quỹ quốc gia (trong con số 75%, có 50.000 tỷ đồng/năm của riêng ngành xây dựng), phần còn lại của dân số là hơn 70 triệu dân chỉ hưởng được 25%. Thực tế này tạo ra một tình trạng bất công trầm trọng trong xã hội và không ngừng làm gia tăng hố sâu cách biệt giàu nghèo trong lòng một dân tộc. Chính vì thế mà tham nhũng một cách có hệ thống quy mô trong xã hội ngày nay không những là một quốc nạn, song còn là một tội ác đối với đất nước và dân tộc".

Lá thư này đã nói lên hết tất cả thực trạng bất công, băng hoại và thoái hóa của xã hội Việt Nam dưới chế độ cs. HDGMVN và tất cả mọi thành phần Dân Chúa có bản phận, không những bảo vệ công lý mà còn phải bảo vệ luân lý và niềm tin của người dân.

VNN: Rất cảm ơn Linh Mục. Đã hơn 30 năm qua, kể từ khi đất nước thống nhất, Việt Nam vẫn chưa hề xuất hiện một Giáo Hội tự trị kiểu như bên Trung Quốc. Đây phải chăng là một thất bại của CSVN trước thái độ cương quyết của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam hay là một chủ trương của CSVN nhằm tạo điều kiện thuận lợi để đi tới những quan hệ với Tòa Thánh Vatican như đang diễn ra hiện nay? Xin Linh Mục cho biết nhận định như thế nào về vấn đề này?

Linh Mục Đình Xuân Long: Phải nói rằng chính sách quốc doanh hóa tôn giáo để bảo vệ chế độ tài của đảng CSVN đã được áp dụng trước năm 1975 tại miền Bắc khi đất nước bị chia đôi vào năm 1954. Đức Hồng Y Trịnh Như Khuê, lúc bấy giờ là Tổng Giám

Mục Hà Nội (từ năm 1950), đã bị quản chế trong Tòa Giám Mục cho đến cuối đời vào năm 1978, nhưng Ngài không hề nhượng bộ CSVN để tách rời ra khỏi Vatican. Chính vì sự cứng rắn của ĐHY Trịnh Như Khuê và các vị thừa nhiệm Ngài như ĐHY Trịnh Văn Căn, CSVN đã thất bại trong việc quốc doanh hóa Giáo hội Công Giáo Việt Nam.

Chính vì sự thất bại này, CSVN đã quý quyết lập nên hàng ngũ LMQD để xâm nhập vào Giáo Hội hầu chi phối và lũng đoạn Giáo Hội. Còn nói không cho Giáo Hội quốc doanh hình thành tại Việt Nam là chủ trương của CSVN để có những thuận lợi đi tới những quan hệ với Tòa Thánh sau này là điều không tưởng bởi vì ngay từ đầu, CSVN cũng như các nước cs khác không bao giờ có ý định bang giao với Tòa Thánh bởi vì Vatican là kẻ thù không đội trời chung của họ. Nhưng nay vì tình thế thay đổi, CSVN cần có sự hỗ trợ của các nước Phương Tây để duy trì chế độ, trong đó Vatican là một tổ chức có tầm ảnh hưởng đáng kể.

VNN: Kính thưa Linh Mục, cũng như mọi tín đồ các tôn giáo khác, người Công Giáo Việt Nam thấy đều mong muốn cho Công Giáo luôn được nhiều thuận lợi và phát triển mạnh trên quê hương Việt Nam. Nếu như sau khi thiết lập bang giao với Tòa Thánh Vatican, CSVN dành nhiều ưu đãi cho Công Giáo trong khi vẫn tiếp tục kềm kẹp các tôn giáo khác thì người Công Giáo Việt Nam có nên chấp nhận tình trạng được ưu đãi như thế không? Tại sao? Theo Linh Mục nhận định, người Công Giáo Việt Nam cần phải có thái độ như thế nào cho phù hợp với những đòi hỏi của Tin Mừng trước tình trạng như vậy?

Linh Mục Đình Xuân Long: Nếu sau khi bang giao với Tòa Thánh, CSVN dành nhiều ưu đãi cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam trong khi lại đàn áp các tôn giáo khác, người Công Giáo Việt Nam và đặc biệt là HDGMVN, không thể chấp nhận những ân huệ đó được bởi vì Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đang đồng hành trong tình

thần và niềm tin cùng với các tôn giáo bạn "trong lòng dân tộc" theo đúng nghĩa nhất. Giáo Hội Công Giáo Việt Nam không thể ngồi yên thụ hưởng các đặc ân riêng trong khi các tôn giáo bạn lại bị đàn áp một cách bất công. HDGMVN chắc chắn phải nhận ra điều này là CSVN đang dùng mọi thủ đoạn để chia rẽ các tôn giáo. Ban đặc ân riêng cho một tôn giáo trong khi lại đàn áp các tôn giáo khác là thủ đoạn thường tình của CSVN hầu sinh ra đổ kỵ, nghi ngờ và chia rẽ giữa các tôn giáo.

Nếu đã bang giao với Tòa Thánh, và trong mối quan hệ chặt chẽ giữa hai nước, HDGMVN lại càng có thực lực hơn để vượt lên trên sự khống chế của chế độ và của nhóm LMQD bằng cách đưa ra những yêu sách cụ thể: Yêu cầu CSVN bãi bỏ ngay lập tức Pháp Lệnh Tín Ngưỡng và Tôn Giáo, một Pháp lệnh quá dân trong thế kỷ 21 nhằm hợp thức hóa sự khống chế và kiểm soát tôn giáo của chính quyền CSVN. Đòi hỏi chính quyền cs phải tôn trọng tự do tôn giáo theo đúng nghĩa của nó như quyền tổ chức và lãnh đạo, quyền đào tạo và truyền chuyển, quyền tự do hội họp và báo chí trong tôn giáo, quyền hành đạo và rao giảng Tin Mừng bằng mọi phương tiện. Quyền tự do tôn giáo là quyền căn bản dành cho mọi người và mọi tôn giáo. Quyền đó không thể được ban cho hay bỏ thí bởi một chế độ.

VNN: Rất cảm ơn Linh Mục. Xin Linh Mục cho biết nhận định như thế nào về những cuộc đình công tranh đấu của công nhân lao động Việt Nam trong năm vừa qua? Linh Mục so sánh như thế nào với cuộc đấu tranh của Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan trước đây?

Linh Mục Đình Xuân Long: Tôi đã từng ủng hộ phong trào đình công tại Việt Nam, đó là bước khởi đầu cho một tiến trình đặt nền móng dân chủ khi người dân vượt lên trên sự sợ hãi để tranh đấu cho quyền lợi của mình. Nếu đem so sánh các cuộc đình tại Việt Nam với cuộc đấu tranh của Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan (CĐĐKBL), chúng ta thấy có những thuận lợi và những nhược

điểm của phong trào đình công tại Việt Nam như sau:

A. Những thuận lợi cho đấu tranh đình công tại Việt Nam: Khối cs Đông Âu đã tan rã, CSVN không dám dùng bàn tay sắt để trừng phạt và đàn áp dân lành như chúng đã từng làm trước đây. Bức màn sắt của chế độ cs đã rơi xuống nên CSVN không thể nào bung bít các tin tức và dữ kiện như xưa nữa, nghĩa là đấu tranh trong nước có được sự hậu thuẫn từ bên ngoài của người Việt hải ngoại và của thế giới tự do, điều mà CĐĐKBL đã không có trước đây.

B. Những nhược điểm: Trong thời gian đình công tại Việt Nam năm ngoái, các công nhân đã không có một tổ chức Công Đoàn như tại Ba Lan. Nhiều cuộc đình công đã xảy ra nhưng không tạo được một sức mạnh quyết liệt đánh vào tử huyệt của đảng CSVN vì thiếu sự tổ chức và hướng dẫn quy mô của một Công Đoàn. Hơn nữa, công nhân Việt Nam đã không có sự ủng hộ thiêng liêng và mạnh mẽ của toàn dân và của các vị lãnh đạo tinh thần như tại Ba Lan. Niềm tin luôn luôn là thành trì cuối cùng của dân bị áp bức. Chính cùng một niềm tin của đại đa số công nhân Ba Lan đã nổi kết họ lại dưới sự hướng dẫn của CĐĐKBL, cộng với sự ủng hộ mạnh mẽ của các vị lãnh đạo tinh thần lúc bấy giờ, đã tạo nên một sức mạnh khôn lường, lay chuyển chế độ cs độc tài Ba Lan.

VNN: *Kính thưa Linh Mục, nhìn vào thực tại của cuộc đấu tranh hiện nay tại Việt Nam, phải thành thật công nhận rằng thật khó mà có được một Gandhi cho Việt Nam trong lúc này. Nhưng với sự kiện hai Công Đoàn Độc Lập vừa hình thành trong nước: Công Đoàn Độc Lập Việt Nam và Hiệp Hội Đoàn Kết Công Nông Việt Nam, Linh Mục có nghĩ rằng sẽ có những Jerzy Popieluszko cho Việt Nam không? Và phải chăng những Jerzy Popieluszko Việt Nam ấy không nhất thiết phải là Linh mục Công Giáo?*

Linh Mục Đình Xuân Long: Trong những bài viết của tôi năm ngoái, "Một Cuộc Tổng Đình Công

Toàn Diện" và "Tìm Một Gandhi hay Một Jerzy Cho Việt Nam", tôi đã đề cập đến việc tổ chức một Công Đoàn độc lập, và tôi rất vui mừng khi Công Đoàn Độc Lập Việt Nam và Hiệp Hội Đoàn Kết Công Nông Việt Nam vừa ra đời tại Việt Nam.

Nếu không thể tìm thấy một "Gandhi" cho Việt Nam, một vị lãnh tụ đưa ra lời hiệu triệu kêu gọi toàn dân chống lại chế độ độc tài, chúng ta có thể tìm thấy, không những một mà là nhiều "Jerzy" cho Việt Nam. Jerzy Popieluszko là một Linh mục Tuyên úy cho CĐĐKBL. Cuộc đời và sự nghiệp của Ngài đã gắn liền với Công Đoàn và vận mệnh của dân tộc Ba Lan. Cái chết hy sinh của Ngài đã trở nên biểu tượng cho tự do, quyền sống và quyền làm người tại Ba Lan. Vì thế, một Jerzy cho Việt Nam ở đây không đơn thuần là một Linh mục, nhưng là hình ảnh và biểu tượng của những ai yêu chuộng tự do, nhân phẩm, quan tâm đến đời sống giai cấp lao động, và đấu tranh cho công bằng, quyền sống và quyền làm người của mọi giới. Từ định nghĩa đó, Việt Nam không thiếu những Jerzy. Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Linh Mục Chân Tín, Đạo Trưởng Lê Quang Liêm, Mục Sư Nguyễn Hồng Quang, Linh Mục Nguyễn Văn Lý, Giáo Sư Hoàng Minh Chính, Giáo Sư Trần Khuê, Cựu Đại Tá Phạm Quế Dương, Kỹ Sư Đỗ Nam Hải, những Công nhân Nguyễn Tấn Hoàn, Huỳnh Ngọc Cảnh, Vũ Hà, Nguyễn Thị Tuyết, Hoàng Anh Tuấn... và tất cả những ai đang tranh đấu cho quyền sống và quyền làm người của anh chị em công nhân đều là những Jerzy cho công nhân và cho Việt Nam.

VNN: *Rất cảm ơn Linh Mục. Xin Linh Mục một câu hỏi cuối: Linh Mục còn gì muốn chia sẻ thêm cùng quý độc giả của VNN nữa không về hiện tình đất nước và Giáo Hội Công Giáo Việt Nam?*

Linh Mục Đình Xuân Long: Trước hết, xin cảm ơn Thông Tấn xã VNN đã cho tôi có cơ hội chia sẻ cùng quý độc giả những suy tư và thao thức của tôi về hiện tình đất nước và Giáo Hội. Xin mượn nơi

này để nói lên vài lời tâm huyết với Kitô Hữu quốc nội và hải ngoại, đặc biệt với hàng ngũ Linh mục. Quyền tự do tôn giáo có nền tảng trong chính phẩm giá và nhân vị của con người. Bởi vì con người được dựng nên theo hình ảnh của Thiên Chúa, nên trong mỗi cá nhân tiềm tàng tính chất thiêng liêng và tôn giáo hướng về Đấng đã tạo dựng con người. Không quyền lực hay một chế độ độc tài nào có thể chà đạp sự tự do đó được. Chà đạp sự tự do tôn giáo là chà đạp lên chính nhân vị và nhân phẩm của con người.

CSVN, qua bạo lực và gieo rắc sợ hãi, đã thực sự thành công trong việc tha hóa các Kitô Hữu, khiến nhiều Kitô Hữu đã "*không dám chấp nhận thách đố, không dám lắng nghe những xác tín sâu xa trong lòng mình, không dám đối diện với sự thật nội tâm*" (Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nói với dân chúng Ba Lan khi còn dưới chế độ cs Ba Lan). Đó là phương thức tiêu diệt tôn giáo có hiệu quả nhất. CSVN ngày nay không tiêu diệt tôn giáo bằng hình thức đàn áp khốc liệt bên ngoài như thời từ đạo, nhưng mà là tha hóa và biến chất từ bên trong. Chúng ta đều biết rằng sự bình an đích thực phát xuất từ Thiên Chúa, và chỉ trong Thiên Chúa tâm hồn chúng ta mới an nghỉ. Còn CSVN, chúng lại muốn nói với các tín hữu rằng thân xác và tâm hồn của bạn sẽ an nghỉ nếu biết ngoan ngoãn phục tùng chế độ.

Hãy trở nên nhân chứng của Tin Mừng Cứu Rỗi ngay trong chính môi trường sống của mình. Đừng vì quá khiếp nhược để bịt tai mắt trước sự thống khổ và bất công của đồng loại. Đừng vì chút hư danh hay ân huệ bố thí bởi đảng cs mà cam tâm làm công cụ tuyên truyền cho chế độ, hay tệ hại hơn nữa, bán mình cho chúng trong phục tùng. Là Kitô Hữu, hãy sống đúng lương tâm và ơn gọi của chính mình. Giáo Hội luôn luôn phản chiếu bộ mặt mục tử của Chúa Kitô trong thế giới ngày nay, và chính bộ mặt mục tử của Giáo Hội [không phải tư thế chính trị] đã và đang thay đổi bộ mặt thế giới. Tương tự như vậy, chính đời sống chúng nhân cho Đức Kitô,

chính đời sống Đức Tin và Đức Ái trong kiên vững của mỗi người sẽ thay đổi bộ mặt chế độ và bộ mặt Việt Nam một ngày không xa. Xin cho bình an và sức mạnh của Thiên Chúa luôn ngự trị trong tâm hồn và cuộc sống dân thân của mọi người.

cũng như không chấp nhận những chính kiến bất đồng. Nhà nước Cộng Sản đã coi như phạm tội hình những ai tranh đấu đòi hỏi các nhân quyền căn bản này, và độc quyền điều hành đất nước theo luật lệ riêng của họ.

thường xuyên canh gác trước nhà ; theo dõi, gây phiền hà tối đa cho những người bất đồng chính kiến mỗi khi ra khỏi nhà, kể cả cố ý gây đụng xe ; đe dọa gia đình và những ai đến tiếp xúc ; khám nhà bất cứ lúc nào, bất kể đêm khuya, lấy lý do bịa đặt là khám hộ khẩu ; vi phạm quyền tự do đi lại của công dân, kể cả xuất ngoại với hộ chiếu và visa hợp pháp, nhiều khi bị chặn không cho đi ngay trước khi lên máy bay ; kiểm soát café internet bằng những biện pháp hành chính, tường lửa; khách phải xuất trình chứng minh nhân dân, bắt chủ tiệm cài đặt phần mềm ghi lại khách hàng vào những trang web nào; kể cả bố trí công an ngồi trực tiếp theo dõi khách hàng ở những tiệm café internet nào bị tình nghi tại những thành phố lớn như Saigon, Hà nội, Huế, Đà Nẵng... ; hơn 600 tờ báo, tất cả truyền thanh, truyền hình toàn quốc, nhà xuất bản đều nằm dưới sự kiểm soát của đảng cộng sản. Ngoài ra, những nhà báo, nhà văn... còn bị phạt nặng nêu vi phạm nghị định số 56/2006-NĐCP và chỉ thị số 37 do Nguyễn Tấn Dũng mới ký ngày 29-11-2006 ; còn nhiều cách hèn hạ khác đã được dùng để cô lập, không chế tối đa những người bất đồng chính kiến, đến mức họ không thể chịu nổi cả về đời sống vật chất lẫn tinh thần.

Chúng tôi xin đặc biệt lưu ý Quý Vị ba lãnh vực tối quan trọng sau đây:

1. Tự do tôn giáo: Những người có đạo chỉ được phép thờ phụng tại những địa điểm chính quyền cho phép, và do giáo hội quốc doanh tổ chức. Nhà cầm quyền vẫn dứt khoát không công nhận Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Cao Đài, Hòa Hảo hoạt động độc lập.

2. Vấn đề bảo vệ quyền của người công nhân Việt Nam & Bản chất thực sự của Tổng Công Đoàn Lao Động CS: Điều đáng buồn là bước sang thế kỷ 21, hàng triệu công nhân VN vẫn chưa có được những công đoàn độc lập để bảo vệ quyền lợi của họ chống lại lạm dụng của giới chủ.

Tất cả công nhân VN hiện bị ép gia nhập cái gọi là «Tổng Công

Bác sĩ Nguyễn Đan Quế

Thư gửi Quốc Hội, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ và các tổ chức Nhân Quyền Quốc Tế về về hiện trạng nhân quyền tại VN

Ngày 16-1-2007, từ trong nước, Bác sĩ Nguyễn Đan Quế đã gửi cho các nhà lập pháp Hoa Kỳ hàng quan tâm đến nhân quyền Việt Nam như các Dân Biểu Frank Wolf, Tom Davis, Jim Moran, Loretta Sanchez, Zoe Lofgren..., các Thượng Nghị Sĩ James Webb, Sam Brownback, Edward Kennedy..., một số viên chức tại Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ, và các tổ chức nhân quyền quốc tế một bức thư trình bày về tình trạng nhân quyền hiện nay tại Việt Nam. Sau đây là nguyên văn bức thư của Bác sĩ Quế.

Sài Gòn, ngày 16-01- 2007

Kính gửi Quý vị

Đại diện dân cử tại Quốc Hội

Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ

Các Hiệp Hội Nhân Quyền Quốc Tế

Kính thưa Quý Vị,

Tôi rất hân hạnh gửi đến Quý Vị bản tóm lược về tình trạng Nhân Quyền tại Việt Nam hiện nay, với hy vọng quý vị sẽ lưu tâm, cứu xét và xử dụng những dữ kiện trực tiếp liên quan đến tự do và phúc lợi của nhân dân Việt Nam được nêu lên trong bản phúc trình này.

Năm 2006 vừa qua, Việt Nam đã đạt mức phát triển kinh tế khá cao (hơn 8%), nhưng không có những tiến bộ tương xứng về Nhân Quyền. Thực tế quan trọng nhất là Việt Nam hiện vẫn nằm dưới chế độ cộng sản toàn trị đang trong thời kỳ chuyển tiếp sang kinh tế thị trường.

Chính quyền không tôn trọng tự do thông tin và tự do phát biểu,

Mặc dầu bị đàn áp, những người bất đồng chính kiến vẫn cố gắng hết sức và đã đạt được một số bước tiến đáng kể: sự ra đời của Khối 8406, phục hoạt Đảng Dân Chủ; xuất hiện Đảng Thăng Tiến, Ủy Ban Nhân Quyền Việt Nam, Công Đoàn Độc Lập, Hiệp Hội Đoàn Kết Công-Nông, Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị và Tôn Giáo, Hội Dân Oan; báo mạng Tự Do Ngôn Luận, Tự Do Dân Chủ và nhất là Liên Minh Dân Chủ - Nhân Quyền Việt Nam.

Kết quả còn hạn chế, vì chúng tôi chỉ có internet là phương tiện chính để liên lạc và vận động quần chúng mạnh dạn đứng lên đòi nhân quyền và đòi cải cách chính trị, chủ yếu dựa trên Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền và Công Ước về Quyền Dân Sự và Chính Trị của Liên Hiệp Quốc.

Trước và trong thời gian diễn ra hội nghị thượng đỉnh Hợp Tác Kinh Tế Châu Á - Thái Bình Dương (APEC) và chuyến viếng thăm Việt Nam của Tổng Thống Bush vào cuối năm 2006, nhà cầm quyền Hà nội đã thẳng tay đàn áp, chặn đứng mọi tiếp xúc giữa các nhà vận động dân chủ với các thành viên tham dự hội nghị hay những phóng viên ngoại quốc.

Sau hội nghị APEC, chính quyền Hà nội vẫn tiếp tục duy trì những hạn chế gắt gao đối với mọi hoạt động xã hội, chính trị của những người bất đồng chính kiến. Dưới đây là những mảnh khéo đàn áp thông thường của họ: cắt điện thoại, internet, fax... ; đặt công an chìm

Đoàn Lao Động VN», mà thực chất chỉ là công cụ của đảng CSVN để kiểm soát và điều khiển giai cấp thợ thuyền. Bộ chính trị đảng CSVN cố gắng thỏa mãn giới đầu tư với giá nhân công rẻ, họ tin rằng qua công cụ Tổng Công Đoàn, có thể ngăn ngừa và bóp nghẹt mọi ý đồ đình công chống lại giới chủ nhân. Nhưng sự thực là từ đầu năm 2006 đã xảy ra hàng loạt các cuộc đình công ở các công ty có vốn đầu tư nước ngoài, đòi tăng lương và cải thiện chế độ làm việc.

Vấn đề thành lập các công đoàn độc lập đang trở thành một nhu cầu cấp bách của mọi công nhân Việt Nam. Và đây là điều không thể nào tránh khỏi.

3. Các sắc dân thiểu số: Các sắc dân thiểu số ở miền Bắc và Cao nguyên Trung phần vẫn bị phân biệt đối xử, bị lấy mất đất đai canh tác và bị ép bỏ đạo (các mục sư Tin Lành, kể cả Mennonites hiện còn nhiều xung đột với chính quyền địa phương các nơi trong nước). Nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam hiện đang thi hành chính sách tuyệt chủng và diệt chủng đối với các anh chị em thiểu số người Thượng.

Chúng tôi công khai lên án và yêu cầu Hà Nội phải chấm dứt ngay mọi hành vi đàn áp man rợ những người có chính kiến khác với đường lối của đảng Cộng sản Việt Nam.

Chúng tôi mạnh mẽ đòi chính quyền Hà nội phải thả tức khắc và vô điều kiện những tù chính trị, tôn giáo, sắc dân thiểu số, đặc biệt là nhà báo Nguyễn Vũ Bình, bác sĩ Lê Nguyễn Sang, sinh viên Trương Quốc Huy, các ông Phạm Bá Hải, Vũ Hoàng Hải, Nguyễn Ngọc Quang, Huỳnh Minh Đạo, công nhân Nguyễn Tấn Hoàn, nông dân Trần Thị Lệ Hồng, ..., cùng mở cửa nhà tù để Hồng Thập Tự Quốc Tế thanh sát, và để những tổ chức nhân quyền quốc tế như hội Theo Dõi Nhân Quyền, hội Ký Giả Không Biên Giới, hội Ân xá Quốc Tế... vào hoạt động tại Việt Nam.

Chúng tôi xin trân trọng đa tạ mọi giúp đỡ lớn lao của Quý Vị. Chúng tôi tin rằng sự lên tiếng mạnh mẽ của Quý Vị sẽ giúp dân tộc Việt Nam lấy lại những nhân

quyền căn bản để họ có thể vui sống như mọi người trong thế giới văn minh ngày nay.

Trân trọng kính chào quý vị,
Bác sĩ Nguyễn Đan Quế
Đại diện Cao trào Nhân Bản & Tập Hợp Vì Nền Dân Chủ

lại chuyện đạo đức và tư tưởng HỒ CHÍ MINH

Trần Gia Phụng

(tiếp theo và hết)

3- Tư tưởng Hồ Chí Minh

Từ đâu xuất hiện "tư tưởng Hồ Chí Minh"?

Theo ông Dương Trung Quốc, tổng thư ký Hội Khoa học Lịch sử Việt Nam ở trong nước, "...Tại Đại hội VII, ta bắt đầu đề cập tới khái niệm về "tư tưởng Hồ Chí Minh" thì rồi sau đó mới tập trung triển khai nghiên cứu xem "tư tưởng Hồ Chí Minh là gì?" (Dương Trung Quốc, "Đóng góp ý kiến văn kiện Đại hội X", Đoàn Chim Việt, ngày 25-11-2005.)

Đại hội VII đảng CSVN họp từ ngày 24 đến ngày 27-6-1991 tại Hà Nội. Đỗ Mười được bầu làm tổng bí thư. Lúc đó, vừa xảy ra những biến động làm sụp đổ chế độ cộng sản ở các nước Đông Âu vào năm 1990. Từ đầu năm 1991, Liên Xô bắt đầu lâm vào tình trạng khủng hoảng, sắp sửa tan rã. Chủ nghĩa Mác-Lê không còn ăn khách. Đảng CSVN lúng túng, không biết làm sao tiếp tục tuyên truyền với đảng viên và dân chúng, liền vội quay qua câu cứu Hồ Chí Minh lần nữa, đưa thêm "tư tưởng Hồ Chí Minh" tiếp theo sau chủ nghĩa Mác-Lê, nghĩa là từ nay, nền tảng của ý thức hệ cộng sản Hà Nội là chủ nghĩa Mác-Lê và tư tưởng Hồ Chí Minh. Do đó mới xuất hiện chuyện "tư tưởng Hồ Chí

Minh". Để điều chỉnh căn bản ý thức hệ đang bị lung lay, cộng sản Hà Nội cho sửa đổi hiến pháp, và chính thức hợp thực hóa một cách công khai "tư tưởng Hồ Chí Minh" bằng điều 4 Hiến pháp năm 1992.

"TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH"
THEO ĐẢNG CSVN

Chữ "tư tưởng" có hai ý nghĩa

thông thường: 1) Nghĩa hẹp, tư tưởng là sự suy nghĩ hay ý kiến của một người về các vấn đề trong cuộc sống. Sự suy nghĩ này sẽ hướng dẫn người đó hành động hay thực hiện các ý định của họ. 2) Nghĩa rộng, tư tưởng là hệ thống suy tư hay tư duy của các cá nhân hay tổ chức về một số vấn đề trọng đại, có tính cách thuần lý, để giúp đỡ, hướng dẫn, giáo dục con người theo một đường lối nào đó. Trong ý nghĩa thứ nhì này, "tư tưởng" đồng nghĩa với "triết lý"; ví dụ "tư tưởng Phật giáo", "tư tưởng Lão Trang"...

Đảng CSVN sắp hạng tư tưởng Hồ Chí Minh theo nghĩa thứ nhì, tức nghĩa rộng trên đây, nhưng không thấy đảng CSVN trình bày một cách có hệ thống tư tưởng Hồ Chí Minh là gì? Ngược lại, ngay từ Đại hội 2 của đảng CS vào tháng 2 năm 1951 tại Tuyên Quang, để đưa đảng CS ra hoạt động công khai trở lại với danh xưng mới là đảng Lao Động (LĐ) do Stalin đặt, Hồ Chí Minh phát biểu: "Về lý luận, đảng Lao Động Việt Nam theo chủ nghĩa Mác-Lênin... lấy tư tưởng Mao Trạch Đông làm kim chỉ nam". Khi đó, đại biểu miền Nam là Nguyễn Văn Trấn đã trình bày với Hồ Chí Minh rằng: "Có đồng chí còn nói: hay là ta viết "tư tưởng Mao Trạch Đông và tư tưởng Hồ Chí Minh". Ông Hồ trả lời: "Không, tôi không có tư tưởng ngoài chủ nghĩa Mác-

Lê nin" (5). Cũng trong Đại hội này, Hồ Chí Minh nhiều lần tuyên bố: "Ai đó thì có thể sai, chứ đồng chí Stalin và đồng chí Mao Trạch Đông thì không thể sai được" (6). Một lần khác, có người đã hỏi Hồ Chí Minh vì sao ông không viết sách về lý thuyết cộng sản, thì ông trả lời ông không cần viết, vì đã có Mao Trạch Đông viết rồi (7).

Đảng CSVN ca ngợi Hồ Chí Minh là nhà "giải phóng dân tộc". Thật ra Hồ Chí Minh chống Pháp vì người Pháp không biết điều với ông ta. Ngày 15-9-1911, Hồ Chí Minh làm đơn xin vào học Trường Thuộc Địa Paris là trường chuyên đào tạo các quan chức thuộc địa, để ra làm quan cho Pháp. Hồ Chí Minh tình nguyện đặt mình dưới sự sai khiến của người Pháp, nhưng ông bị Pháp từ chối, nên ông chống Pháp. Trong trường hợp Hồ Chí Minh được vào học Trường Thuộc Địa Paris và được ra làm quan cho Pháp, thì ông đâu có chống Pháp.

Giả thiết Hồ Chí Minh là "nhà giải phóng dân tộc" như sách báo CSVN đã viết, thì tư tưởng giải phóng dân tộc không phải là một hệ thống tư duy triết học. Tư tưởng giải phóng dân tộc cũng không do Hồ Chí Minh khởi xướng, mà đã tiềm ẩn trong trí óc của người Việt từ thuở Hai Bà Trưng khởi nghĩa năm 40, cách đây gần hai ngàn năm, truyền từ đời này qua đời khác. Nhờ vậy người Việt và nước Việt mới tồn tại cho đến ngày nay trước bao nhiêu cuộc ngoại xâm.

Đảng CSVN còn cho Hồ Chí Minh đã có sáng kiến kết hợp công cuộc giải phóng dân tộc với đấu tranh giai cấp và chủ nghĩa xã hội. Thật ra người đưa ra sự kết hợp này là Lenin, nhà lãnh đạo cuộc Cách mạng cộng sản năm 1917 ở Nga. Liên minh công nông chống thực dân phong kiến, cũng không phải do Hồ Chí Minh nghĩ ra. Ai cũng biết đó là tư tưởng của Mao Trạch Đông, lấy nông thôn bao vây thành thị, khi ông ta muốn ứng dụng chủ nghĩa Mác-Lê vào Trung Hoa. Josip Broz Tito (Yugoslavia) là người chủ trương đảng và chế độ cộng sản Quốc gia độc lập, chứ không nằm trong hệ thống Đế tam Quốc tế cộng

sản từ năm 1948. Hồ Chí Minh chưa hề có tư tưởng như Tito. Nói cho cùng, Hồ Chí Minh không có một hệ thống tư duy nào để trở thành nhà tư tưởng, như đảng CSVN áp đặt.

Vì Hồ Chí Minh không có tư tưởng gì, nên những kẻ thừa kế tha hồ vẽ vờ sáng tác mọi chính sách rồi gán cho nhãn hiệu Hồ Chí Minh. Họ chấp nối một số diễn văn, lời nói của ông ta để hình thành "tư tưởng Hồ Chí Minh". Họ giải thích tùy hứng những điều mà họ nói là "tư tưởng Hồ Chí Minh", không khác gì lối diễn giải tùy thích những sấm truyền bí hiểm của các nhà tiên tri như Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm. Theo dõi những bài diễn văn, những khẩu hiệu do ông Hồ đưa ra, mọi người đều nhận biết rõ ràng tất cả đều do ông Hồ cóp nhặt từ các nhà tư tưởng, văn hóa và chính trị đồng tây.

Ví dụ bài diễn văn khai sinh chế độ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa do ông Hồ đọc ngày 2-9-1945, thường được đảng Cộng Sản gọi là bản "Tuyên ngôn độc lập", hoàn toàn vay mượn của các văn bản Pháp và Mỹ. Mọi người sẽ không lấy làm lạ nếu biết rằng người giúp ông Hồ viết bản văn này là một thiếu tá người Hoa Kỳ, Archimedes L. A. Patti (8).

Trong bài nói chuyện tại lớp học tập chính trị khoảng hơn 3,000 giáo viên cấp 2 và cấp 3 miền Bắc (dạy từ lớp 6 đến lớp 10 trung học, lúc đó hệ trung học ngoài Bắc chỉ có 10 năm), do bộ Giáo Dục tổ chức tại Hà Nội ngày 13-9-1958, Hồ Chí Minh viết: "Vì lợi ích mười năm thì phải trồng cây, vì lợi ích trăm năm thì phải trồng người" (Báo Nhân Dân ngày 14-9-1958). Câu khẩu hiệu này được treo ở tất cả các trường đại học và trung tiểu học dưới chế độ cộng sản. Câu khẩu hiệu này được sách vở Cộng Sản xem là tư tưởng vĩ đại của Hồ Chí Minh về kế hoạch đào tạo nhân tài cho đất nước, thật ra là câu nói của Quán Trọng (Quản Di Ngô) cách đây hơn hai ngàn năm: "Nhất niên chi kế tại ư thụ cốc; thập niên chi kế tại ư thụ mộc; bách niên chi kế tại ư thụ nhân" (Kể một năm trồng

lúa, kể mười năm trồng cây, kể trăm năm trồng người).

Một trong những khẩu hiệu hàng đầu được xem là tư tưởng Hồ Chí Minh, để huấn luyện và giáo dục cán bộ cộng sản là "Chí công vô tư, cần kiệm liêm chính", được rút từ lời dạy của Nho giáo cũng đã trên 2.000 năm. Còn việc Hồ Chí Minh bảo rằng "Không có gì quý hơn độc lập tự do", thì nói cho đúng, chính nhờ lợi dụng tinh thần độc lập dân tộc và lòng yêu quý tự do của dân chúng mà Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã đưa dân tộc Việt Nam bước vào vòng thống trị của chế độ cộng sản.

Nêu lên vài ví dụ trên đây để thấy rằng những điều gọi là tư tưởng Hồ Chí Minh (hiểu theo nghĩa rộng là một hệ thống tư duy) chỉ là sự cóp nhặt danh ngôn của những vĩ nhân thế giới, rồi để tên họ Hồ vào. Sờ dĩ Hồ Chí Minh và các thuộc hạ của ông mạnh dạn mượn tư tưởng của người khác làm của riêng ông ta, vì từ năm 1954 đến 1975, Bắc Việt sống hoàn toàn biệt lập, bưng bít. Không có bất cứ một sách vở xưa cũ hay một phương tiện truyền thông nào đến với dân chúng, ngoài sách đảng, báo đảng, và đài phát thanh đảng. Trong tình hình đó, Hồ Chí Minh muốn cóp nhặt của ai thì tha hồ mà cóp nhặt, không ai biết gì để có thể so sánh. Nói cho cùng, người ta có biết, cũng không dám lên tiếng.

Ngay cái tên "Nguyễn Ái Quốc", ông Hồ mượn của Phan Châu Trinh, Phan Văn Trường và Nguyễn Thế Truyền (9), và cái tên "Hồ Chí Minh", ông Hồ mượn của Hồ Học Lãm (10). Chẳng những lấy tên "Hồ Chí Minh" của Hồ Học Lãm, năm 1940, Nguyễn Ái Quốc còn chiếm dụng luôn danh xưng Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội gọi tắt là Việt Minh do Hồ Học Lãm và Nguyễn Hải Thần lập ra ở Nam Kinh (Trung Hoa) vào năm 1936 (11), nhắm đánh lừa những người yêu nước VN và cả chính quyền Trung Hoa Quốc Dân Đảng, để được giúp đỡ.

Theo tài liệu của đảng CSVN, Bản án chế độ thực dân Pháp xuất bản ở Pháp năm 1925 do chính Nguyễn Ái Quốc khởi viết từ 1921

(12). Có tài liệu cho rằng Nguyễn Ái Quốc không viết được sách này, vì lúc đó ông ta không đủ trình độ Pháp văn để viết sách (13). Ông ta đã chép nội dung bài "Đông Dương chính trị luận" của Phan Châu Trinh (đã được Jules Roux, bạn của Phan Châu Trinh, dịch ra tiếng Pháp để gửi cho chính phủ Pháp và Albert Sarraut sắp qua làm toàn quyền Đông Dương) (14).

Chẳng những Hồ Chí Minh "mượn" tư tưởng vĩ nhân thế giới làm tư tưởng của mình, chép sách của người khác rồi sửa chữa làm sách của mình, ông ta còn mượn luôn thơ của người khác để làm thơ mình. Tác phẩm được coi là nổi tiếng của họ Hồ là Ngục trung nhật ký [Nhật ký trong tù], đa số là chép lại của một ông già họ Lý người Hoa (15).

Theo nhiều tài liệu, Hồ Chí Minh không bao giờ là một nhà tư tưởng, cũng không phải là một lý thuyết gia chính trị. Trong sách Ho Chi Minh, Jean Lacouture, sử gia Pháp, đã ít nhất hai lần nói rằng Hồ Chí Minh không phải là một lý thuyết gia, dù lúc viết sách này, Lacouture là một ký giả còn thiên tả (16). Mọi người đều đã từng nghe nói đến Marxism (Mác-xít), Leninism (Lênin-nít), Stalinism (Xítalin-nít), Titoism (Titô-ít), Maoism (Mao-ít), nhưng không bao giờ nghe nói đến "Hoism" (Hồ-ít) (17). HCM thật sự chỉ là một nhà chính trị giỏi thực hành, một chiến thuật gia (tactician), ứng biến mau lẹ, có tài đóng kịch, đặc biệt rất sắc máu và tàn ác dị thường (18).

Như thế, xét theo chiều rộng, Hồ Chí Minh hoàn toàn không có một hệ thống tư duy đáng kể, và đúng như ông Dương Trung Quốc viết, đảng CSVN đã đưa ra khái niệm về "tư tưởng Hồ Chí Minh" trước, "rồi sau đó mới tập trung triển khai nghiên cứu xem "tư tưởng Hồ Chí Minh là gì?" Từ đó, đảng CSVN vẽ rỗng vẽ rần, nhào nặn ra tư tưởng Hồ Chí Minh.

Tóm lại nếu nói rằng Hồ Chí Minh là một đảng viên cộng sản trung kiên, hết lòng hoạt động, bành trướng chủ nghĩa cộng sản, hết lòng phục vụ ĐTQT, một cán bộ xuất sắc

có ăn lương của Liên Xô, có tài tổ chức, khuynh đảo, đa sát, thì đúng. Tuy nhiên, nếu nói rằng Hồ Chí Minh là người có đạo đức cách mạng với tâm hồn và tinh thần Việt Nam, có hệ thống "tư tưởng" riêng, thì cần phải xét lại.

Đảng CSVN muốn đảng viên học theo lãnh tụ họ Hồ thì tùy ý. Chỉ sợ càng học, đảng viên CSVN càng đưa đất nước và dân chúng Việt thụt lùi thêm nữa. Nếu đảng CSVN bắt buộc người Việt phải học tập đạo đức và tư tưởng Hồ Chí Minh, thì người Việt có thêm cơ hội trở lại chuyện Hồ Chí Minh, vạch trần thêm những sự thật bên trong huyền thoại Hồ Chí Minh, và có thêm nhiều đề tài tiêu lâm lý thú. Ví dụ vừa qua, CSVN âm thầm đem tượng Hồ Chí Minh vào trong chùa, tưởng rằng để cho dân chúng thờ lạy như cúng Phật. Dân chúng Việt Nam lại nghĩ khác. Đồng bào nói với nhau rằng Hồ Chí Minh tội lỗi nhiều quá, cần phải sám hối, để cho ông ta vào chùa tu trì, nghe kinh kệ, hóa giải nghiệp chướng, mới hy vọng có cơ hội siêu thoát, chứ để ông chết phơi thây mãi ở Ba Đình thì biết khi nào được hóa kiếp? Tuy nhiên, nếu những nhà lãnh đạo hiện thời của CSVN đang cầm quyền, vào chùa nghe kinh kệ thì tốt hơn rất nhiều, thay vì gởi người đại diện là ông Hồ Chí Minh!

Đề thay thế kết luận, bài này xin giới thiệu chương trình lịch sử trung học của CHNDTH, mới được áp dụng ở Thượng Hải (Shanghai), mà theo tác giả Joseph Kahn trong bài "Mao ở đâu? Hay Trung Quốc đang viết lại lịch sử" (Phạm Minh Ngọc dịch, Talawas, 27-9-2006), phần mở đầu, có đoạn viết: "Chủ nghĩa xã hội được thu vào trong một chương ngắn trong cuốn sách lịch sử dành cho học sinh lớp trên. Lịch sử Đảng Cộng sản Trung Quốc trước cuộc cải cách kinh tế năm 1979 được rút lại còn có một câu. Mao Trạch Đông chỉ được nhắc tới một lần, trong chương nói về đức dục." Cần lưu ý, CHNDTH gia nhập WTO ngày 11-12-2001. Từ tháng 12-2001 đến đầu 2006 là bốn năm. Và đó cũng là thời hạn "Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí

Minh" của chỉ thị số 06-CT/TW ngày 11-01-2007 của Bộ chính trị đảng CSVN (3-2-2007 đến 3-2-2011). Có lẽ rồi đây, trường hợp Hồ Chí Minh cũng sẽ không khác Mao Trạch Đông.

TRẦN GIA PHỤNG
Toronto, 12-1-2007
CHÚ THÍCH

5. Nguyễn Văn Trấn, *Viết cho Mẹ & Quốc hội*, Nxb. Văn Nghệ [tái bản], California, 1995, tt. 150-152. Theo đoạn văn này, trong một cuộc đối thoại ngắn, Hồ Chí Minh hai lần xác nhận mình chẳng có tư tưởng gì ngoài chủ nghĩa Mác-Lê.

6. Nguyễn Minh Cần, *Đảng Cộng Sản VN qua những biến động trong phong trào CS quốc tế*, California: Nxb. Tuổi Xanh, 2001, tr. 63.

7. Oliver Todd, "Huyền thoại Hồ Chí Minh", Nguyễn Văn dịch, đăng trong sách *Hồ Chí Minh, sự thật về thân thế và sự nghiệp*, Nxb. Nam Á, Paris, 1990, tr. 277.

8. Archimedes L. A. Patti, *Why Viet Nam?* University of California Press, California, 1980, tr. 223.

9. Daniel Hémery, *Ho Chi Minh, de l'Indochine au Vietnam* [Hồ Chí Minh, từ Đông Dương đến Việt Nam], Nxb. Gallimard, Paris, 1990, tt. 44-45.

10. *Chính Đạo, Việt Nam niên biểu nhân vật chí*, Nxb. Văn Hóa, Houston, 1997, tt. 168-169.

11. *Hồ Học Lâm cùng với Nguyễn Hải Thần (1878-1959), với sự giúp đỡ của Quốc Dân Đảng Trung Hoa, đã thành lập Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội tại Nam Kinh vào tháng 1-1936* (Chính Đạo, sđd. tr. 168.)

12. *Ban Nghiên cứu Lịch sử đảng trung ương (BNCLSD), Chủ tịch Hồ Chí Minh, tiểu sử và sự nghiệp, in lần thứ tư (có xem lại và bổ sung)*, Nxb. Sự Thật, Hà Nội 1975, tr. 29.

13. *Hứa Hoàn, Những phú hộ lừng danh*, Nxb. Văn Hóa, Houston, TX, 1999, tr. 226.

14. *Hứa Hoàn, sđd. tr. 224.*

15. Lê Hữu Mục, *Hồ Chí Minh không phải là tác giả "Ngục trung nhật ký"*, Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại, Canada, 1990, tr. 94. "Ông già họ Lý", người bị giam chung với

BẦU CỬ 2007 tham gia hay tẩy chay

Đinh Thiên Vũ

họ Hồ vào đầu thập niên 30 tại khám lớn Victoria ở Hồng Kông.

16. Jean Lacouture, *Ho Chi Minh, Peter Wiles bản dịch Anh ngữ từ nguyên văn tiếng Pháp, Harmondsworth: Nxb. Penguin Books, 1969, tt. 58, 153.*

17. Charles Fenn, *Ho Chi Minh: a biographical introduction, London: Studio Vista, 1973, tr. 47.*

18. Vũ Thư Hiên, *sđđ.. tr. 459. Oliver Todd, bđđ., sđđ. tr. 276, 295.*

Sau khi Việt Nam gia nhập WTO và có được hậu thuẫn của Tổng thống J. W. Bush (Mỹ) về chính trị qua việc xóa bỏ tên trong PNTR, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã ký Chi Thị 37 và đề nghị về SIM Card được tung ra nhằm mục đích chuẩn bị đàn áp phong trào tranh đấu đòi dân chủ tự do. Một loạt những nhiều các nhà văn, các nhà tranh đấu dân chủ như nữ văn sĩ Trần Khải Thanh Thủy, anh Lê Trí Tuệ, kỹ sư Đào Văn Thụy đã xảy ra. Giáo Sư Nguyễn Chính Kết từ Việt Nam đi qua Kampuchia rồi bay sang California để lãnh giải Nhân quyền Việt Nam do Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam trao tặng và họp báo ngày 24-12-2006. Rồi một tuần sau, vào ngày 01-01-2007, VietnamNet -cơ quan thông tin chính thức của chính quyền Việt Nam- đăng lại cuộc phỏng vấn ông Võ Văn Kiệt do tờ Việt Weekly ở Mỹ thực hiện tại Saigon vào ngày 07-12-2006. Sau đó là tin Quốc hội "đăng cử dân bầu" bù nhìn của đảng CS sẽ được chấm dứt nhiệm vụ trong năm nay và cuộc bầu cử Quốc hội Việt Nam dự định sẽ tổ chức vào tháng sáu 2007. Mới nhất là chuyến đi của TT Nguyễn Tấn Dũng sang Âu Châu để tham dự hội nghị thường niên của Diễn đàn Kinh tế thế giới (WEF) ở Devos Thụy Sĩ và trước đó ông được tiếp kiến Đức Giáo hoàng Benedicto XVI ở Vatican. Đối với Giáo Hội Thiên Chúa Giáo, đó là một thay đổi lớn giữa chính quyền Việt Nam và toà thánh Vatican. Tất cả những diễn biến xảy ra càng ngày càng dồn dập, biểu hiệu cho một chuyển mình về chính trị, một thay đổi lớn đang và sẽ diễn ra tại Việt Nam

trong năm 2007

Trước c khi

bàn vào vấn đề sôi bỏng trong và ngoài nước là cuộc bầu cử 2007, chúng ta thử tìm hiểu "Tại sao Việt Nam phải thay đổi không những về kinh tế, giáo dục mà cả về sinh hoạt chính trị ?", "Tại sao lại phải học tập tư tưởng Hồ Chí Minh?", "Tại sao đảng CSVN phải chấp nhận có đổi lập?"

Việt Nam hiện nay đang đứng trước một khúc quanh lịch sử, một ngã ba đường về chính trị: ĐỘC TÀI ĐẢNG TRỊ hay TỰ DO ĐA NGUYÊN ? (Việt Nam trước ngã ba đường - Đinh Thiên Vũ). Từ khi hội nhập vào cộng đồng thế giới qua Tổ chức Mậu dịch Toàn cầu WTO, giải hòa cuộc chiến tranh với Mỹ qua cuộc viếng thăm của Tổng thống Bush và Việt Nam còn đang chuẩn bị vào cái ghê Ủy viên không thường trực tại Hội đồng Bảo an ở Liên Hiệp Quốc năm 2008, từ đó bắt buộc chính quyền Việt Nam và đảng CSVN phải thay đổi để theo kịp trào lưu quốc tế. Nói theo danh từ của các báo chí CS thì Việt Nam phải ra "biển lớn". Muốn ra biển lớn để buôn bán và giao dịch quốc tế toàn cầu, thì phải có cái tàu đi biển với công suất lớn chứ không còn dùng tàu máy đuôi tôm như hiện nay nữa. Việt Nam bắt buộc phải thay đổi luật pháp, phải chỉnh đốn hệ thống hải quan và thuế vụ, phải tu bổ hệ thống giao thông, tư hữu hoá các công ty quốc doanh. Các công ty trong nước tư nhân hay quốc doanh đều phải chấp nhận cạnh tranh với các công ty hay tập đoàn kinh tế của các nước từ Âu Mỹ và ngay cả với người anh em Trung Quốc.

Trong cuộc cạnh tranh này, những thành phần tham nhũng, ô dù, Mafia Đỏ sẽ mất rất nhiều lợi thế vì đối thủ của họ không còn là những người dân đen Việt Nam hay là Việt kiều đại khờ. Đối thủ của CSVN nói riêng và Việt Nam nói chung ngày nay là những đại tư bản vốn liếng cả tỉ đô la, là những kinh

tế gia kinh nghiệm, là những chuyên gia khoa học kỹ thuật cao cấp. Ngoài ra những cơ quan truyền thông quốc tế như NBC, New York Times sẽ không dễ yên Mafia Đỏ hay tham quan Việt Nam dờ trò lường gạt hay tham nhũng. Khác hẳn với những văn nô ở Việt Nam, những cơ quan truyền thông quốc tế này hoạt động hoàn toàn tự do và độc lập với chính phủ, họ có thể đem ra các sai phạm của mọi người từ một manager đến ngay cả Tổng Thống Mỹ, không tha - thí dụ trường hợp TT Nixon ở Mỹ bị cách chức vì bị báo chí tố cáo bầu cử gian lận. Sau cùng, đứng sau lưng tư bản Mỹ là một đàn tên lửa hạch tâm để báo vệ tài sản của họ nếu cần. Có thể nói là cái hàng rào tư tưởng và chủ trương kinh tế theo lối XHCN đã bị rách toang từ khi hạ bút ký gia nhập WTO. Cái Kinh tế Thị trường theo định hướng XHCH của Việt Nam sẽ bị đứt đuôi, vì cái đuôi XHCN chỉ có thể áp đặt lên trên 83 triệu người nô lệ da vàng Việt Nam, chứ không thể nào khả thi với công ty hay tập đoàn kinh tế của các nước khác, nhất là với Mỹ, Úc và Nhật là những tay tài phiệt trên thế giới.

Vì những đòi hỏi về phát triển kinh tế trên mà CSVN phải cần đến sự đóng góp của toàn dân và nhất là của các chuyên viên Việt Nam ở hải ngoại, vì họ là những người có kinh nghiệm về kinh tế và kỹ thuật hấp thụ từ các nước tư bản. Muốn được sự đóng góp của mọi người, CSVN phải thi hành một chính sách cởi mở đối với đổi lập, một mặt là lấy lòng các nước tư bản để có viện trợ và đầu tư, mặt khác là để tạo một khung cảnh "thoáng" cho những chuyên viên Việt kiều hay cho cả những sinh viên du học của chính CSVN gửi đi trở về Việt Nam đóng góp trong việc xây dựng. Lời phát biểu của cựu TT Võ Văn Kiệt "Dân tộc là của chung, không phải của riêng người cầm quyền hiện giờ"

gần như là trả lời cho đòi hỏi “Đất nước là của chung, chẳng phải của riêng ai” (Đình Thiên Vũ - Chi Thị 37 một con cọp giấy). Câu trả lời của ông Kiệt cũng đã hé mở một phần nào ý thức của người CS về sự tham quyền cố vị của CSVN sẽ không đưa Việt Nam thoát khỏi tụt hậu và nghèo đói. Sự nhận thức đó một điều rất đáng khen ngợi nhưng chưa đủ, vì nó vẫn còn được phát biểu có tính cách cá nhân qua ông Võ Văn Kiệt, có tính cách thăm dò dư luận qua Vietnam Net. Tư tưởng này cần phải được tỏ rõ những hành động cụ thể của đảng CSVN và chính quyền Việt Nam.

Cái định hướng XHCN đã bị cả thế giới Đông Âu và Liên Xô vứt bỏ không thương tiếc, vì thế Bộ Chính Trị vội vã đem cái tư tưởng Hồ Chí Minh ra làm “đỉnh cao trí tuệ” cho đám nô lệ da vàng Việt Nam trong thế kỷ 21 noi theo, để động viên được tinh thần của đảng viên và nhân dân. CSVN muốn dựa vào đó để tiếp tục đưa 83 triệu nô lệ da vàng vào mê hồn trận, vào những ảo tưởng, để nhân dân Việt Nam tiếp tục bảo vệ cho ngai vàng của họ và những đặc quyền đặc lợi của một tập đoàn “khai quốc công thần”. CSVN muốn đào luyện những thanh thiếu niên tiếp tục quỳ lạy ông thần HCM do những thầy phủ thủy trong BCT bày ra. Ở đây chúng ta không muốn tranh luận về cái tư tưởng đó mà chỉ muốn đặt thẳng ra đây sự lỗi thời và tai hại của nó. Những cái gọi là “tư tưởng HCM” chỉ là cóp nhặt thêm bớt, tô son vẽ phấn bởi một số văn nô nịnh nọt, không thể nào dùng để đấu trí với những phương thức kinh tế thực tiễn được nghiên cứu trong các đại học Âu Mỹ như Harvard, MIT, Saint Gale, càng không thể làm phương châm cho khoa học kỹ thuật ngày nay. Thế giới tin học của thế kỷ 21 không còn có những superman (siêu nhân): ông Hồ, ông Mao, ông Stalin. Những superman được thần thánh hoá là cái gì cũng biết, cái gì cũng giỏi nhất, cái gì cũng thánh thiện, cái gì cũng vĩnh cửu. Nếu Việt nam chúng ta và nhất là người CSVN cứ ôm khư khư những chủ thuyết, tư tưởng lỗi thời

đó và tự cao tự đại thì chỉ để ra những con két kinh tế, những tiến sĩ giấy và một đám Mafia Đồ bóc lột dân đen. Tiền đầu tư chi đầy túi của các tham quan và người dân nghèo vẫn hoàn nghèo, vẫn bị bóc lột qua một hệ thống cung đình thời Trung cổ. Trước những phương pháp mới về tin học, về kinh tế, về quản trị xí nghiệp, về công pháp quốc tế của thế giới toàn cầu hôm nay, đảng CSVN nói riêng và Việt Nam nói chung phải dứt khoát với những tư tưởng cổ hủ lạc hậu như cái gọi là tư tưởng HCM, định hướng XHCN. Việt Nam phải cải tổ guồng máy kinh tế và hành chính, bắt buộc phải có một nền pháp tri, phải trong sạch, phải tuân thủ các công pháp quốc tế, thực hiện theo những tiêu chuẩn quốc tế về kỹ thuật, kinh tế và cả về nhân quyền. Việt Nam cần có sự đóng góp của toàn dân trong nước và của “khúc ruột ngàn dặm” không những về tiền bạc mà cả về nhân lực. Muốn vậy phải có được Tự Do, Dân Chủ và Đa Nguyên Đa Đảng ở Việt Nam, vì không ai dại gì đem tiền bạc, tài năng của mình để giúp cho đám sâu dân nước, tham quan ô dũ. Cái kinh nghiệm Cải cách Ruộng đất ở Miền Bắc và Học tập Cải tạo ở Miền Nam còn sờ sờ ra đó! Đã đến lúc người CSVN phải chấp nhận đổi lập, từ bỏ độc đảng để cho mọi người Việt Nam dù khác ý kiến cũng được tham gia vào công cuộc xây dựng đất nước trong hoà bình. Bộ Chính trị dù muốn dù không sẽ phải trao trả Việt Nam lại cho nhân dân trong hòa bình, trong tinh thần hoà hợp hoà giải dân tộc qua một cuộc bầu cử dân chủ tự do và có kiểm soát quốc tế.

Trở lại vấn đề "Bầu cử 2007 tham gia hay tẩy chay?"

Bầu lại Quốc Hội Việt Nam vì thế là đúng, nhưng chúng ta hãy phân tích xem có nên hồ hởi tham gia hay là tẩy chay như lời kêu gọi của Khối 8406, một phong trào tranh đấu cho nhân quyền và tự do dân chủ đã được quốc tế công nhận và được sự tín nhiệm trong và ngoài nước.

Về thời điểm thì nay là đúng lúc cho một cuộc bầu cử Quốc Hội, vì

Việt Nam đang ở ngã ba đường: Tự Do Dân Chủ hay Độc Tài Đảng Trị. Tham dự cuộc bầu cử vào tháng sáu 2007 lại là một HẤP TẬP vì không thể nào trong vòng vài tháng, các tổ chức hay đảng phái đối lập có đủ thì giờ để vận động nhân dân. Vấn đề tự do, đa đảng không hề được chính quyền và đảng CSVN nhắc đến. Ngoài ra tất cả các cơ quan truyền thông, báo chí vẫn nằm trong tay Đảng CSVN và quyền Tự do Báo chí vẫn bị bóp nghẹt, các đảng phái đối lập bị những nhiễu, các nhà tranh đấu cho nhân quyền, cho dân oan, cho tự do tôn giáo còn bị bắt bớ, quản thúc. Bầu cử trong thời điểm này chỉ là một cuộc thanh lọc nội bộ giữa những người CS với nhau mà thôi.

Về vị trí thì đây không phải là điểm lợi cho nhân dân Việt Nam, vì đảng CSVN đang nắm tất cả các tổ chức ngoại vi nhân dân như Mặt trận Tổ quốc, Ủy ban Nhân dân. Một Quốc Hội mới với vài trăm mạng cho dù có được nhân dân tự do lựa chọn cũng không đủ để đem lại một tiến bộ gì nhiều cho nhân dân. Ngoài ra, công an nhân dân đang được sử dụng một cách vi hiến và lạm dụng công quỹ trong việc sách nhiễu, theo dõi, bắt bớ các dân oan, các công nhân và các nhà tranh đấu cho tự do dân chủ. Không có một bảo đảm luật pháp nào cho các ứng cử viên hay vận động viên. Tóm lại, bầu cử quốc hội trong lúc này chẳng khác nào "lạy ông tôi ở bụi này". Sau kỳ bầu cử là toàn bộ những người ra tranh cử hay người ủng hộ cho tự do, dân chủ, nhân quyền sẽ bị ghi sổ đen và có thể bị cầm tù.

Về phía nhân tâm thì bầu cử tự do sẽ đem lại thắng lợi cho phong trào tranh đấu cho Tự do Dân chủ. Mặc dù CSVN đã đạt nhiều thành quả về kinh tế qua cuộc Đổi mới theo Kinh tế Thị trường và gần đây tiến gần với Âu Mỹ, mở cửa và thả lỏng cho các Việt kiều về thăm nhà, làm việc từ thiện, lễ bái và kinh doanh, tư vấn. Đó là một điểm tốt cho nhân dân Việt Nam, nhưng đa số nhân dân Việt Nam rất chán ngán chế độ độc tài, tham ô hiện nay. Ngay cả các đảng viên cũng tiêu

cực rất nhiều, vì không nhiều thì ít, ai nấy đều có ân oán với đảng CSVN, mà oán thì nhiều hơn ân. Bầu cử tự do bây giờ thì đa số chắc chắn sẽ về phía phong trào tranh đấu cho tự do và nhân quyền, nhưng phải có sự kiểm soát của quốc tế, phải có tự do báo chí và hệ thống công an phải rút khỏi chính trường. Nếu không chỉ là trò hề như đại hội đảng CSVN kỳ X vừa qua mà thôi!

Tóm lại, không tham gia hay tẩy chay bầu cử Quốc hội vào tháng 6-2007 trong tình trạng như hiện nay là một quyết định đúng đắn của Phong trào 8406. Nếu tham gia, những nhà tranh đấu nhân quyền nói riêng và nhân dân Việt Nam nói chung sẽ gián tiếp chấp nhận chế độ độc tài, độc đảng, đàn áp nhân quyền của đảng CSVN. Chúng ta chỉ tham gia khi những vấn đề nhân quyền được tôn trọng, đảng CSVN chính thức tuyên bố từ bỏ độc tôn, độc đảng, và có một cuộc bầu cử trong kiểm soát quốc tế.

Thay vì tổ chức bầu cử Quốc hội vào tháng 6-2007 và trong tình thần tranh đấu bất bạo động, khép lại hận thù như ông Võ văn Kiệt kêu gọi, tôi có một số đề nghị thực tiễn sau đây gửi đến chính quyền Việt Nam và Bộ Chính Trị đảng CSVN. Đây là những đề nghị có thể đem lại một hậu thuẫn tốt cho Việt Nam ngay trước mắt, đem lại sự khởi đầu cho hoà hợp hoà giải dân tộc.

Thứ nhất, nhân dịp Tết Đinh Hợi, trả tự do cho những người Việt Nam yêu nước nhưng khác chính kiến như Nguyễn Vũ Bình, Huỳnh Việt Lang, Nguyễn Tấn Hoàn, Nguyễn Hoàng Long... và tất cả những công nhân, dân oan còn đang bị bắt bớ vì đã tham gia đình công, biểu tình, để tự do cho các sinh hoạt của Phật Giáo Hoà Hảo, Tin Lành, của Phật Giáo Việt nam Thống Nhất, của Công Giáo. Chính thức chấm dứt tất cả các lệnh quản thúc các nhà tranh đấu cho Nhân quyền như HT Thích Quảng Độ, TT Thích Thiện Minh, LM Nguyễn văn Lý, LM Phan văn Lợi.... Cho toàn bộ cục A42 về ăn Tết, nghiêm cấm các hành động những nhiều các nhà tranh đấu. Ra giêng chuyển toàn bộ công an cục A42 vào những công

tác mới có lợi ích như điều tra các tham quan theo khiếu kiện của dân oan thay vì đi rình mò những nhà dân chủ yêu nước.

Thứ hai, Chính phủ Việt Nam chính thức tuyên bố tất cả mọi công dân Việt nam được quyền tự do lập hội, lập đảng, lập Công đoàn độc lập. Tổ chức bầu cử tự do tất cả các Ủy ban Nhân dân từ cấp Phường. Bãi bỏ chế độ Hộ khẩu.

Thứ ba, Chính phủ Việt Nam cho phép tự do xuất bản báo chí, xuất bản tất cả các tác phẩm từ khoa học đến văn nghệ, cho tư nhân tự do thành lập các Hội Văn Nghệ Sĩ tư nhân, câu lạc bộ, đoàn hát, tự do trình diễn các kịch nói, kịch cải lương, các đêm văn nghệ. Chính phủ hãy để cho độc giả, khán giả quyết định giá trị của các tác phẩm, các đêm văn nghệ.

Một điều thỉnh cầu đặc biệt là trả lại tên thành phố SÀI GÒN. Phục hồi chức vụ và thâm niên công vụ của quân nhân, cán bộ của Miền Nam (Việt Nam Cộng Hoà). Quân cán chính VNCH phải được xem là quân cán chính của nước Việt Nam, được hưởng mọi quyền lợi về hưu trí, về chôn cất như các liệt sĩ, bộ đội và cán bộ miền Bắc, vì quân nhân VNCH cũng là những người Việt Nam yêu nước đã chiến đấu và hy sinh trong cuộc nội chiến Nam Bắc mù quáng. Thí dụ như ở Đức, khi bức tường Bá Linh đổ, quân đội Tây và đông Đức nhập chung thành một; ở Mỹ ngày nay cờ của "Rebell" cũng vẫn được treo, những thiên anh hùng ca của miền Nam vẫn được viết. Tóm lại, trong cuộc nội chiến, chiến sĩ của cả hai miền đều là con dân Việt, đều yêu nước, kẻ có tội với lịch sử chỉ là những kẻ đã đưa tổ quốc vào cuộc chiến tương tàn chứ không phải là những quân nhân hay cán bộ VNCH. Cuộc nội chiến ở Việt Nam đã tàn, hãy xếp lại thù hận bằng những hành động cụ thể chứ đừng bằng những lời nói suông vô thường vô phạt.

Chính phủ Việt Nam hay BCT đảng CSVN có làm được như vậy thì mới gọi là xoá bỏ hận thù, mới chứng tỏ Việt Nam là "đất lành" và chim Việt sẽ "đậu". Thực hiện được những điều đó, tác giả dám chắc là

sẽ có một cuộc bầu cử Quốc Hội trong tương lai với sự tham gia hời hợt của toàn dân.

Trước thêm năm mới Đinh Hợi, xin cầu chúc một Việt Nam trong năm mới thịnh vượng hoà bình trong tự do dân chủ đa nguyên.

Đình Thiên Vũ

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày
1 và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:
hbvn2006@gmail.com
truongsonvn81@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng,
xin mời ghé:

<http://www.tdngonluan.com>
www.tudodanchvietnam.net
<http://tudongonluan.atspace.com>
www.luongtamconggiao.com

Trong trang mạng thứ 1,
thứ 2 và thứ 3 trên đây,
Quý vị có thể tìm thấy
nhiều tài liệu đấu tranh cho
dân chủ tại Việt Nam

TIN TỨC
TỔ CHỨC NGƯỜI THƯỢNG
TẠI HOA KỲ TỐ CÁO
HÀ NỘI VĂN TRẢ TẤN DÃ
MAN TỪ SẮC TỘC

Gia đình của một số người Thượng đang bị phạt tù tại trại giam Ba Sao tỉnh Hà Nam tố cáo rằng thân nhân của họ đã bị tra tấn dã man đến độ thương tật nghiêm trọng. Tổ chức thông tin tôn giáo Bos New Life phổ biến các tin tức của Tổ Chức Người Thượng ở Hoa Kỳ và các tin tức điều tra độc lập nói rằng thân nhân của ông Ksor Daih (quê ở buôn Ploi Ko tỉnh Gia Lai, 45 tuổi) cho hay họ đã không cảm được nước mắt khi nhìn thấy các vết sẹo, vết bầm tím, một con mắt bị hỏng và cả thân thể tàn tạ của Ksor Daih. Ksor Daih đã bị bắt hồi năm 2004 vì đã tham dự các cuộc biểu tình đòi tự do tôn giáo và đất canh tác truyền thống vào tháng 2 năm 2001. Sợ bị bắt giữ, ông đã lẩn trốn trong rừng hơn 2 năm nhưng vẫn không thoát. Ông Daih cho hay ông đã bị tra tấn rất nhiều lần khi bị giam giữ, bị đấm đá và một mắt của ông đã bị hỏng trong các vụ tra tấn này....

LỜI THỈNH CẦU QUỐC DÂN VIỆT NAM trong bầu cử Quốc hội khóa 12

(xem tiếp trang 25)

Trong suốt nhiều năm qua vai trò của Quốc hội nước ta đã không có hiệu quả đối với đòi hỏi thực tiễn của tiến trình phát triển đất nước. Tình trạng không có thực quyền, không bảo vệ được quyền lợi của đại đa số nhân dân còn nghèo trong nước. Bó tay đối với nạn tham nhũng của Quan lại, không làm sao dẹp được.

Tác giả Bùi Tín đã phân tích Hội nghị Trung ương 4 đại hội X của đảng cộng sản trong bài "Tham nhũng quyền lực là tham nhũng gốc" như sau:

"Nội dung chính của cuộc họp 4 là chuẩn bị cho cuộc bầu cử quốc hội thứ 12. Sẽ không có gì thay đổi về cơ bản. Vẫn là bầu cử theo kiểu rất cũ "đăng chọn dân bầu", với vài nét cải lương chẳng mấy ý nghĩa: tăng thành phần đại biểu chuyên trách lên chừng 25% (100 vị), tăng chút ít số phụ nữ, người dân tộc thiểu số, người ngoài đảng, nhà kinh doanh; nhấn mạnh tiêu chuẩn kiên định với định hướng xã hội chủ nghĩa (!), không tham nhũng.

"Đã vậy, hội nghị vẫn nhấn mạnh đến vai trò của Mặt trận Tổ quốc trong việc lựa chọn, giới thiệu người ứng cử. Ai chẳng biết đảng CS đã tổ chức ra Mặt trận để làm bình phong và công cụ của riêng đảng. Tôn chỉ mục đích cho đến nhân sự của Mặt trận đều do đảng vạch ra và chọn lựa. Đảng CS cử ủy viên bộ chính trị hay ủy viên trung ương đảng làm chủ tịch Mặt trận, với một đảng đoàn lèo lái chặt chẽ tổ chức này.

"Biết bao trí thức nhân sĩ trong các loại Mặt trận - từ Việt Minh, Liên Việt, đến Giải Phóng và Tổ quốc, đã ngán ngẩm và phẫn nộ nói

lên thân phận làm bù nhìn, làm công cụ cho đảng để bị đảng thái loại khi trò hề chấm dứt, kiêu vát chanh bỏ vỏ.

"Tổ chức Mặt trận Tổ quốc có hình thù rất quái dị, đầu thì phình to (ở trung ương có 200 vị), thân teo quắt lại (Sài Gòn có vài chục, Hải phòng 20 vị), các quận huyện thì nơi có nơi không, ở làng xã không có cơ sở nào! Những đoàn thanh niên liên hiệp, liên hiệp phụ nữ, liên hiệp nông dân, tổng công đoàn... thấp thoáng trong Mặt trận như ma trời, thập thò, ẩn hiện thất thường, làm trang sức rẻ tiền khi cần cho chế độ độc đảng".

Với một cơ cấu của Mặt trận Tổ quốc như thế này thì hỏi có xứng tầm để làm một nhiệm vụ quan trọng cho đất nước trong giai đoạn hiện nay không? Khi mà biết bao việc cần Quốc hội đảm nhiệm như vấn đề giáo dục, an sinh xã hội, chống tham nhũng cửa quyền, tài nguyên môi trường v.v....

Vai trò của Mặt trận Tổ quốc thì càng yếu kém và tỏ ra không xứng đáng là cơ quan hiệp thương. Đứng trước chiêu bài cũ của đảng cộng sản Việt Nam đối với kỳ bầu cử Quốc hội thứ 12 năm 2007 -vẫn là đảng cử dân bầu- thì như vậy tiếng nói của người dân trong nước sẽ không có được người đại diện thực sự của mình. Tình trạng oan sai của người dân, tình trạng doanh nghiệp bị chèn ép sẽ không có ai bênh vực bảo vệ trước nạn độc tài, độc quyền, bức ép của các Quan chức hành chính nhà nước, những công bộc của người dân. Chúng ta biết kêu ai nữa đây khi mà chính những người đại diện cho lá phiếu của chúng ta không có quyền để giải quyết những bất cập vô lý sẽ vấp phải của chúng ta.

Nhóm Người Yêu Nước và Phát Huy Dân Chủ kêu gọi mọi tầng lớp Nhân Dân, Nhân Trí Sĩ, Thanh Niên, Sinh Viên trong nước hãy đừng đi bỏ phiếu hay để bị người khác bầu hộ, để phản đối sự gian xảo trong bầu cử Quốc hội kỳ tới nếu vẫn không có sự minh bạch, đổi mới và không có giải pháp, nghị trình xử lý các vấn nạn hiện nay của Đất nước đang đòi hỏi. Chúng ta hãy làm tất cả vì "MỘT NƯỚC VIỆT NAM CƯỜNG THỊNH, DÂN CHỦ, VĂN MINH".

Hà Nội, 10 tháng 2 năm 2007

(Ngày Ông Công Ông Táo,
23 tháng Chạp năm 2006)

Nhóm Người Yêu Nước và
Phát Huy Dân Chủ.

Nhóm sinh viên Nguyễn

Quang Đức (Cựu sinh viên Đại
Học Bách Khoa Hà Nội)

Tin tức tiếp trang 24

Ông đi đứng một cách khó khăn và sợ rằng không còn sống được bao lâu nữa. Một tù nhân người Thượng khác cũng bị giam ở nhà tù Ba Sao tỉnh Hà Nam là Ksor Jak cũng quê ở buôn Plai Ko tỉnh Gia Lai, 24 tuổi cho thân hay khi họ đến thăm ông ngày 9 tháng giêng, rằng ông và các tù nhân người Thượng khác đã bị ép ăn cơm trộn với mảnh thủy tinh. Sự việc này xảy ra chỉ ít ngày trước khi Tổng Thống G.W. Bush đến VN giữa tháng 11-2006.

Cũng như ông Daih, ông Jak đã bị bắt năm 2004 vì tham dự các cuộc biểu tình hồi năm 2001. Ông đi trốn nhưng bị quân lính bắt ngày 24-2-2004. Một người Thượng khác tại trại tù Ba Sao cũng nói rằng ông đã bị tra tấn đến thương tật. BosNewsLife kể theo tin tức của MFI nói thân nhân của họ vô cùng xúc động khi nhìn thấy Ksor Har 53 tuổi, chân bị gãy và thân thể dị dạng vì bị tra tấn. Ông cũng bị án tù sau khi bị bắt hồi năm 2004. Ngày 9-01, thân nhân của Har đến thăm ông ở nhà tù đã nhìn thấy tình trạng sức khỏe vô cùng tồi tệ của ông kể cả tai bên trái được treo bên bằng chỉ sợi vì gần đứt lia sau các lần bị tra tấn. Chỉ có một số rất ít các vụ xử án người Thượng được công bố trên báo chí trong nước sau khi phiên tòa đã diễn ra. Sau các cuộc biểu tình tập thể tại khu vực Tây nguyên vào các năm 2001 và 2005, hàng ngàn người Thượng đã lần trốn trong rừng hoặc vượt biên sang Cam Bốt xin tị nạn chính trị. Hơn một ngàn người đã được đưa đi định cư tại nước thứ ba. Hiện còn khoảng 200 người Thượng

đang sống trong các trại tạm cư ở Cam Bốt dưới sự săn sóc của LHQ.

sau khi Thủ tướng cộng sản Nguyễn Tấn Dũng được yết kiến Đức Giáo

đã chỉ trích Chính phủ VC còn giam giữ hàng trăm tù nhân tôn giáo, chính trị, còn quản chế nhiều nhân vật bất đồng chính kiến...

Vài sự kiện nêu trên, để xác minh rằng: chính sách cố hữu của Nhà nước VC là luôn luôn thực hiện đường lối cai trị người dân bằng dối trá, bịp bợm và lật lọng, cho nên việc công bố “Sách trắng tôn giáo” cũng chỉ là lối diễn trò để lừa bịp thế giới.

Khi công bố Sách Trắng trước báo chí, ông Nguyễn Thế Doanh, phó thường trực Ban tôn giáo chính phủ VC đã tuyên bố: **“Đồng bào các tôn giáo là một bộ phận không thể tách rời của Dân tộc Việt Nam, vì vậy Nhà nước Việt Nam có những chính sách phục vụ cho những nhu cầu đó”**. Đây là câu mà người ta đã nghe đảng nói nhiều lần, nhất là đã được ghi trong Nghị Quyết 12 của Bộ Chính trị VC khóa IX đảng CSVN, và ông Doanh đã học thuộc lòng, nên việc ông ta phát biểu với báo chí khi công bố Sách Trắng cũng chẳng có gì mới cả. Đọc toàn bộ Sách trắng về **“Tôn giáo và chính sách tôn giáo ở Việt Nam”**, tôi vẫn không tìm được điều gì mới lạ trong Chính sách cố hữu của Cộng sản đối với tôn giáo, theo bản chất vô tôn giáo của chế độ vô thần. Việc công bố Sách trắng chẳng qua là để củng cố chính sách đối trá muôn thuở của đảng CSVN và ngoan cố thực hiện đường lối độc tài cố hữu, hầu duy trì sự sống còn của đảng. Chắc chắn không bao giờ họ từ bỏ việc trấn áp các tôn giáo. Báo điện tử của Đảng CSVN ngày 27-01-2007 có đưa tin: ngày 26-01-2007, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, nhân cuộc họp báo tại Thụy Sĩ (sau khi gặp Đức Giáo Hoàng), đã trả lời với phóng viên National Review (Mỹ) về chủ nghĩa cộng sản và tôn giáo ở Việt Nam như sau: *“Việt Nam xây dựng Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa, một xã hội dân giàu nước mạnh, xã hội có công lý văn minh. Đảng Cộng sản Việt Nam là Đảng duy nhất lãnh đạo và thực hiện thành công. Chúng tôi quyết tâm thực hiện mục tiêu đó. Đây là sự lựa chọn của lịch sử, sự lựa chọn của người dân Việt Nam. Mục tiêu*

CỘNG SẢN

gian xảo, dối trá bầy trò công bố

“SÁCH TRẮNG VỀ TÔN GIÁO Ở VN”

Nguyễn An Quý

xem tiếp trang 30

Nhà nước CSVN không bao giờ từ bỏ lối bịp bợm trong cung cách lãnh đạo đất nước của họ. Tháng 8-2005, các nhà đĩnh cao trí tuệ cho xuất hiện tập Sách trắng về “Thành tựu bảo vệ và phát triển quyền con người” sau khi ông Phan Văn Khải cam kết với Tổng thống Hoa Kỳ sẽ cải thiện về tự do tôn giáo để xin Mỹ cho vé đi vào cửa WTO. Để xóa bỏ lời cam kết này với Hoa Kỳ, Bộ ngoại giao Việt cộng liền tuyên bố với thế giới, nhất là Hoa kỳ : “Cần gì phải cải thiện! Người dân Việt Nam đã có đủ mọi quyền rồi, trong nước có trên 600 tờ báo mà!” nên VC đã công bố Sách trắng trên!

Năm 2007, sau khi đã nài ni Hoa Kỳ trong nhiều năm qua để được nhập cuộc vào Cộng Đồng thế giới (WTO) hầu mang lại lợi ích cho đảng, nhưng vẫn con đường cũ, không chịu chấm dứt trò lừa bịp thế giới, nên CSVN đã cho ra đời Sách Trắng về **“Tôn giáo và chính sách tôn giáo ở Việt Nam”**. Sách Trắng được in xong tháng 11-2006, nhưng có lẽ các tay đầu não trong bộ chính trị đến nay mới thấy cần thiết phải cho nó xuất hiện. Sự xuất hiện này cũng rơi vào thời điểm sau khi ông Nguyễn Tấn Dũng thấy được Tòa Thánh Vatican và không biết ông ta đã hứa với Đức Thánh Cha Bênêdictô những gì !

Thứ năm ngày 01-02-2007, Bộ ngoại giao đảng CSVN tổ chức họp báo để công bố cái gọi là Sách Trắng về **“Tôn giáo và chính sách tôn giáo ở Việt Nam”**. Việc công bố Sách Trắng chỉ cách 1 tuần lễ,

Hoàng Bênêdictô 16 tại Vatican vào ngày 25-01-2007.

Được biết, trước khi công bố Sách trắng, thì tại thành phố Sài Gòn, ngày 18-01-2007, Ban Tôn giáo Chính phủ Việt Cộng đã tổ chức Hội nghị sơ kết 3 năm về thành tích thực hiện được trong công tác tôn giáo năm 2006 qua Nghị Quyết 25/NQ-TW, đồng thời đề ra 7 nhiệm vụ sẽ thực hiện cho năm 2007. Sau đây là 7 nhiệm vụ mà đảng bộ Thành Hồ quyết tâm thực hiện: 1- Đẩy mạnh việc quán triệt và tuyên truyền quan điểm, chính sách tôn giáo của đảng và Pháp luật của Nhà nước. 2- Cụ thể hóa quan điểm, chính sách tôn giáo của đảng bằng Pháp luật. 3- Tăng cường hoạt động đối ngoại. 4- Chủ động phòng ngừa và đấu tranh chống việc lợi dụng tôn giáo phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân. 5- Đẩy mạnh công tác nghiên cứu và tổng kết thực tiễn công tác tôn giáo. 6- Đào tạo và bồi dưỡng cán bộ làm công tác tôn giáo. 7- Tăng cường phối hợp trong công tác tôn giáo.

Bảy nhiệm vụ mà Ban Tôn giáo chính phủ tại Sài Gòn đưa ra trên đây cho những cán bộ VC đảm trách công tác tôn giáo trong năm 2007, chứng tỏ rằng trước sau như một: tôn giáo vẫn là kẻ thù số một của cộng sản, nên đảng mới giao trọng trách cho các cán bộ chuyên lo công tác tôn giáo là hãy kèm kẹp các tôn giáo một cách cẩn trọng.

Trước ngày công bố Sách trắng khoảng hai tuần lễ, Tổ Chức Theo Dõi Nhân Quyền (Human Rights Watch) có phổ biến bản phúc trình về tự do tôn giáo thế giới trong đó

này của Việt nam là phù hợp với mục tiêu của nhân loại”. Thử hỏi Dân tộc Việt Nam có bao giờ lựa chọn cái chủ nghĩa tồi bại này không mà ông Nguyễn Tấn Dũng dám quả quyết như vậy?

“Sách Trắng về Tôn giáo” gồm 3 chương: Chương 1 nói về tín ngưỡng và tôn giáo ở Việt Nam- Chương 2 nói về Chính sách của nhà nước Việt Nam đối với tín ngưỡng, tôn giáo- Chương 3: Quan hệ quốc tế của các tôn giáo.

Phần mở đầu “Sách Trắng Tôn giáo” đã xác quyết một cách lộ bạch rằng: Tự do tôn giáo, tín ngưỡng ở Việt Nam dưới quyền lãnh đạo của đảng CSVN đã được ghi vào Hiến pháp: “*Nhằm bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của người dân, ngay từ Hiến pháp đầu tiên của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà (năm 1946) đến Hiến pháp của Nước Cộng Hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam ngày nay đều luôn khẳng định “Quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo” là một trong các quyền căn bản của con người ở Việt Nam*”. Đọc đến đoạn này, tôi thật vô cùng cảm phục sự lì lợm của VC, vì đã không biết trơ trên khi ngồi vào bàn phím để nặn ra dòng chữ này. Ai mà không biết trong Bản Hiến pháp của VC có ghi điều ấy, điều 70 của Hiến pháp 1992 đó mà. Nhưng thưa các ngài “đỉnh cao trí tuệ”, sao các ngài không thực thi những gì các ngài đã ghi trong Hiến pháp cho nhân dân Việt Nam nhờ với? Không chỉ tự do tín ngưỡng mà mọi thứ quyền tự do khác của con người cũng đã được các ngài ghi trong Hiến pháp nữa cơ !!! Tại sao các ngài cứ ra Nghị Định này đến Sắc lệnh nọ về tôn giáo để đẩy các tôn giáo vào chiếc thùng lọng cho các ngài siết cổ từ từ?

Chương 1 của “Sách trắng tôn giáo” đúng là một chương vô thường vô phạt, vì trên thực tế, sự hình thành và phát triển các tôn giáo ở Việt Nam chẳng dính líu gì đến đảng CSVN cả. Nhà nước VC cũng không có nhiệm vụ phải ngồi bóp trán để viết: vài nét về tín ngưỡng và tôn giáo ở Việt Nam. Đây là việc làm vô tích sự của đảng CS, và trên thực tế cũng chẳng tuyên truyền

được cái gì nơi đây cả. Ai muốn tìm hiểu về lịch sử của một tôn giáo nào đó, thì họ đã có thừa tài liệu của các tôn giáo để nghiên cứu rồi. Thôi thì ném nó vào sọt rác đi!

Chương 2 “Sách trắng tôn giáo” có 5 điểm: 1- Chủ tịch Hồ Chí Minh với tín ngưỡng, tôn giáo. 2- Chủ trương, chính sách của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với tín ngưỡng, tôn giáo. 3- Nhà nước Việt Nam luôn luôn bảo đảm và tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của công dân. 4- Kết quả việc thực hiện chính sách và pháp luật của Nhà nước Việt Nam đối với tín ngưỡng, tôn giáo. 5- Các tôn giáo Việt Nam đồng hành cùng Dân tộc.

Qua 5 điểm chính ghi trong Chương 2 này, chắc chắn ai cũng nhận biết rằng đây chỉ là việc làm cũ rích của chế độ CSVN với lối sáo ngữ đầy rỗng tuếch và dối trá về cái gọi là tự do tôn giáo dưới chế độ cộng sản.

Điểm 1 nói về: “Chủ tịch Hồ Chí Minh với tín ngưỡng, tôn giáo”. Sách trắng viết: “*Năm 1958, khi trả lời câu hỏi của cử tri Hà nội: “Tiến lên Chủ nghĩa xã hội thì tôn giáo có bị hạn chế không?” Chủ tịch Hồ Chí Minh một lần nữa nhắc lại thái độ của người cộng sản đối với tôn giáo : “Không, ở các nước xã hội chủ nghĩa, tín ngưỡng hoàn toàn tự do, ở Việt Nam ta cũng vậy”* (sic). Đố ai nghe mà tin được! Việc dẫn chứng này không phải rỗng tuếch sao? Trong điểm 1 này, Sách trắng còn nham nhở nhắc lại Sắc Lệnh 234/SL mà ông Hồ đã ký ngày 16-4-1955 để quy định về những hoạt động tôn giáo của chế độ cộng sản, và cho rằng việc ông Hồ ban hành Sắc lệnh trên là xác định việc tôn trọng tự do tôn giáo!!! Quả là vô cùng dối trá và đầy trơ trẽn!

Điểm 2: *Chủ trương, chính sách của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với tín ngưỡng, tôn giáo*. Trên thực tế, từ ngày đảng CSVN hô hào chính sách cởi trói, mở cửa thì các tôn giáo đã nhận được nào: Nghị Định 69, Nghị Định 26/NĐ/CP 1999, Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo năm 2004. Ngoài ra Bộ chính trị cộng sản cũng đã ra vô số Nghị quyết trong đó có Nghị Quyết

24/NQ/TW năm 1990, Nghị Quyết 25/NQ/TW năm 2003 để chỉ thị cho các cấp đảng uỷ từ Trung ương đến Địa phương, phải thường xuyên bám sát để kèm kẹp các hoạt động của các tôn giáo, gọi là “tăng cường công tác tôn giáo”. Cốt lõi của chủ trương, chính sách của đảng CSVN đối với tôn giáo được ghi rõ ràng và rành mạch ở điểm 2 này: “*Đấu tranh ngăn chặn các hành vi lợi dụng tín ngưỡng, tôn giáo làm phương hại đến lợi ích chung của đất nước...*”. Bởi vậy, nếu có tôn giáo nào, vị lãnh đạo tôn giáo nào hoặc ai lên tiếng đòi hỏi điều gì thuộc về quyền lợi của các Giáo hội thì Nhà nước đều qui chụp là “Lợi dụng tín ngưỡng để phá hoại khối đoàn kết toàn dân” như từ trước đến nay vậy.

Điểm 3: *Nhà nước Việt Nam luôn luôn bảo đảm và tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của công dân*. Phần này Sách trắng đã dày công phô trương những bằng chứng hết sức lộ bạch về cái gọi là Nhà nước luôn luôn bảo đảm và tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của công dân. Sách trắng chứng minh Nhà nước Việt Nam luôn tôn trọng quyền tự do tôn giáo của người dân qua Sắc Lệnh 234 của ông Hồ, Nghị quyết 297/CP (1977), Nghị định 69 và Nghị Định 26/NĐ/CP (1999), Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo (2004)... thì quả thật là vô liêm sỉ! Bởi vì tất cả những văn kiện đó trên thực tế là những chiếc thùng lọng dùng thắt cổ các tôn giáo, đã bị các tôn giáo lên án từ khuya và thế giới cũng đã biết tởng rồi.

Điểm 4: *Kết quả việc thực hiện chính sách và pháp luật của Nhà nước Việt Nam đối với tín ngưỡng, tôn giáo*. Trên thực tế, những kết quả nho nhỏ (là một vài tôn giáo đã được Nhà nước VC nói lỏng chút đỉnh) là do cuộc đấu tranh trường kỳ của các tôn giáo, của các nhà dân chủ đòi tự do cho Việt Nam, cộng thêm áp lực của Quốc tế. Vì sự sống còn của mình, đảng đã nhượng bộ đôi chút theo chính sách “xin cho”. Trong điểm 4 này, Sách trắng kể ra vài thành quả mà các tôn giáo đã được hưởng từ từ, do cộng sản ban

phát. Đây là bằng chứng tố cáo cộng sản đã bóp chết những hoạt động của các tôn giáo với mục đích diệt tôn giáo từ khi chúng nắm quyền thống trị đất nước. Đến nay, chúng không thể tiêu diệt được nữa nên mới nói lòng, chứ không thể gọi đó là đã có tự do tôn giáo tại Việt Nam được.

Điểm 5: *Các tôn giáo Việt Nam đồng hành cùng dân tộc.* Trong mục này, Sách trắng nói đến các việc từ thiện của tôn giáo, lòng yêu nước của người dân có tôn giáo... thật là một chuyện vô cùng nhảm nhí của đảng CS. Xin thưa: từ xưa, mọi tôn giáo tại Việt Nam (trước khi đảng CSVN xuất hiện) đều đã có những hoạt động từ thiện, những cơ sở lo việc từ thiện rồi! Kể từ khi cộng sản chiếm miền Nam thì những cơ sở từ thiện của các tôn giáo tại đó đều đã bị đảng CSVN chiếm đoạt, dẹp bỏ. Linh đạo của các tôn giáo là bác ái thương người, bởi vậy các tôn giáo không thể bỏ mặc hay làm ngơ trước cảnh khổ, nên đã dần thân và tìm đủ mọi cách để phục hồi cũng như gây dựng các điểm làm việc từ thiện như: trại phong cùi, trại mồ côi, nơi chăm sóc bệnh nhân AIDS, người khuyết tật... Đây là công lao của đảng ư? Cho nên nói đến việc các tôn giáo cùng đồng hành với dân tộc trong các công tác từ thiện là chuyện cổ nhiên! Chỉ có đảng CSVN mới không đồng hành với dân tộc thôi vì đã chà đạp quyền con người. Hơn nữa, người cộng sản chỉ biết mang lại lợi ích cần thiết cho Quốc tế cộng sản mà thôi! Công việc từ thiện sơ dĩ có được trên khắp mọi miền đất nước Việt hiện nay là do sự dần thân của những vị tu hành và giáo đồ trong các tôn giáo. Thế mà đảng lại cho rằng đó là công lao của đảng để ghi vào Sách trắng thì quả thật không gì bỉ ổi bằng!!!

Tóm lại, tất cả những gì được viết trong Sách trắng về "Tôn giáo và chính sách tôn giáo ở Việt Nam" để hô hoán Việt Nam có tự do tôn giáo, là một lối tuyên truyền dối trá quá cũ rích, là một trò hề quá thô bỉ! Nếu thật sự Nhà nước cộng sản Việt Nam muốn tôn trọng quyền tự do tôn giáo thì hơi đâu mà đảng

phải tăng cường công tác tôn giáo! Đảng hãy trả lại tất cả các tài sản mà đảng đã chiếm đoạt của các tôn giáo, hãy để cho các tôn giáo được quyền tự trị và hãy thực thi những gì mà đảng đã ghi trong Hiến Pháp là xong ngay. Hơi đâu mà nay sách trắng mai sách đen cho mệt!

Cũng nên nhắc lại, Bản tin Thông tấn xã Việt Nam nói: khi công bố Sách trắng, ông Nguyễn Thế Doanh còn giới thiệu hai văn bản về tôn giáo gần đây nhất là Pháp lệnh Tín ngưỡng, Tôn giáo có

hiệu lực từ 15-11-2004 và Nghị định hướng dẫn thi hành một số điều của Pháp lệnh Tín ngưỡng, để chứng tỏ Việt Nam có tự do tôn giáo. Đây cũng là một sự lừa bịp...

Như thế dù chứng minh rằng: chừng nào còn chế độ cộng sản thì còn thứ tự do tôn giáo theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Và đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn những gì cộng sản làm.

Nguyễn An Quý

Hội nghị trung ương 4 đã bế mạc sau 10 ngày làm việc. Đây là cuộc

ÁO TRẮNG DÂN CHỦ

Đấu tranh Dân chủ Việt Nam
Áo trắng cùng mặc muôn phần quyết tâm
Sáng ngời mộng một mười lăm
Tự do no ấm tựu thành không xa

Ca sĩ Bảo Khánh 01-02-2007

ÔNG HỒ

Nguyễn Huy Hùng

(Nhại bài thơ Ông Đồ của Vũ Đình Liên.
xin Cố Thi sĩ vui lòng thông cảm)

Dân Tộc Việt
(mỗi độ xuân về)

Mỗi năm hoa đào nở
Lại hạn ông Hồ già
Đem Mác-Lê cờ đỏ
Hại nước bao năm qua.

Bút mực nào đủ viết
Sự tàn ác độc tài
Gian manh là đặc nét (1)
Dân sợ chạy xa bay. (2)

Cải cách - đồng hoang vắng (3)
Trăm hoa - nở nơi đâu ? (4)
Ruộng ngập máu đỏ thắm
Hoa tàn trong ngục sâu.

Lăng Hồ vẫn còn đây
Nhưng chẳng có ai hay
Lịch sử sang trang giấy
Cộng sản rồi sẽ bay.

Năm nay đào lại nở
Không còn bóng Hồ xưa
Những người xưa chốn cũ
Đang ở đâu bây giờ ?

Người Nước Nam
(chờ đón xuân sang)

Mỗi năm hoa đào nở
Lại hạn ông Hồ già
Đem giặc Tàu cờ đỏ
Giày xéo đất nước ta

Bao triệu người bị giết
Núi đồng năm phơi thây
Oan khiên sao kẻ biết
Trời đất nào có hay ?!

Rồi cùng theo ngày tháng
Cộng sản đang lụi tàn
Cờ đỏ rũ màu tang
Nhân dân từ bỏ đảng.

Lăng Hồ vẫn còn đây
Nhưng nào chẳng ai hay
Bắc Nam hội xum vầy
Cờ Vàng sẽ tung bay.

Năm nay đào lại nở
Không còn bóng Hồ xưa
Những người xa quê cũ
Chờ tin vui từng giờ!

(1) Đặc nét = Nét đặc thù của CS. (2) Dân sợ chạy xa bay = Di cư 1954, di tản 30-04-1975 và vượt biên sau 30-04-1975. (3) Cải cách = Cải cách ruộng đất. (4) Trăm hoa = Trăm hoa đua nở

TAM NHỮNG QUYỀN LỰC LÀ TAM NHỮNG GỐC

Bùi Tín * 26-01-2007

họp trung ương đầu tiên sau khi Việt nam vào WTO, một bước quyết định hòa nhập với thế giới. Nó quan trọng ở điều đó.

Trong và ngoài nước đã có những hy vọng lạc quan, dựa vào vài dấu hiệu đáng mừng : 10 vụ án tham nhũng cỡ lớn nhất sẽ lần lượt được xét xử; nghĩa trang quân đội VN Cộng hòa ở Biên hòa được giao cho ngành dân sự quản lý; ông Võ Văn Kiệt thăm dò việc hòa giải với cộng đồng người Việt theo hướng bỏ qua quá khứ nhìn tới tương lai; cuốn tiểu thuyết tả rõ cuộc cải cách ruộng đất của nhà văn Tô Hoài nằm chờ 12 năm vừa ra mắt bạn đọc; thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đến Vatican gặp Giáo hoàng...

Phải chăng sau Đại hội X, sau Thượng đỉnh APEC, những người lãnh đạo mới đã có một cách nhìn mới để tận dụng "thời cơ vàng", "biến thách thức thành động lực" để đưa đất nước tiến lên? Xin chớ vội lạc quan.

Hai ngày bàn về Kinh tế biển lẽ ra sôi nổi thì lại nhạt nhẽo nhất. Quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa mất vào tay cho Trung quốc, rồi sẽ ra sao ? Trong Vịnh Bắc bộ ta mất đứt 11.000 km2 so với trước? Hiệp định đánh cá chung với anh Tàu, ta yếu sức, thiệt đơn thiệt kép ra sao, các đại biểu im như thóc. Chỉ toàn là phương hướng chung chung, từ nay đến tận năm 2020...

Nội dung chính của cuộc họp 4 là chuẩn bị cho cuộc bầu cử quốc hội thứ 12. Sẽ không có gì thay đổi về cơ bản. Vẫn là bầu cử theo kiểu rất cũ "đảng chọn dân bầu", với vài nét cải lương chẳng mấy ý nghĩa : tăng thành phần đại biểu chuyên trách lên chừng 25% (100 vị), tăng chút ít số phụ nữ, người dân tộc thiểu số, người ngoài đảng, nhà kinh doanh; nhấn mạnh tiêu chuẩn kiên định với định hướng xã hội chủ nghĩa (!), không tham nhũng.

Hội nghị 4 hoàn toàn bỏ ngoài tai một loạt ý kiến của đảng viên, nhân sỹ, trí thức kiến nghị mạnh mẽ: phải đổi mới chính trị cùng với đổi mới kinh tế, phải bắt đầu thực hiện với nguyên đa đảng trong trật tự và luật

pháp, phải có bước đột phá theo hướng dân chủ hóa, phải thực thi quyền lập hội, quyền tự do ứng cử và bầu cử, thực hiện tranh cử với chương trình hành động để cử tri lựa chọn...

Đã vậy, hội nghị vẫn nhấn mạnh đến vai trò của Mặt trận Tổ quốc trong việc lựa chọn, giới thiệu người ứng cử. Ai chẳng biết đảng CS đã tổ chức ra Mặt trận để làm bình phong và công cụ của riêng đảng. Tôn chỉ mục đích cho đến nhân sự của Mặt trận đều do đảng vạch ra và chọn lựa. Đảng CS cử ủy viên bộ chính trị hay ủy viên trung ương đảng làm chủ tịch Mặt trận, với một đảng đoàn lèo lái chặt chẽ tổ chức này.

Biết bao trí thức nhân sỹ trong các loại Mặt trận - từ Việt Minh, Liên Việt, đến Giải Phóng và Tổ quốc - đã ngán ngẩm và phẫn nộ nói lên thân phận làm bù nhìn, làm công cụ cho đảng để bị đảng thải loại khi trở về chỗ chấm dứt, kiểu vắt chanh bỏ vỏ.

Tổ chức Mặt trận Tổ Quốc có hình thù rất quái dị, đầu thì phình to (ở trung ương có 200 vị), thân teo quắt lại (Sài Gòn có vài chục, Hải Phòng 20 vị), các quận huyện thì nơi có nơi không, ở làng xã không có cơ sở nào ! Những đoàn liên hiệp thanh niên, liên hiệp phụ nữ, liên hiệp nông dân, tổng công đoàn... thấp thoáng trong Mặt trận như ma trời, thập thò, ẩn hiện thất thường, làm trang sức rẻ tiền khi cần cho chế độ độc đảng.

hình các em sinh viên du học Nguyễn Tiến Trung và Nguyễn Hoàng Lan đã viết những bài tiểu luận sắc sảo yêu cầu chấm dứt kiểu "đảng chọn dân bầu", coi kiểu bầu cử hiện nay là vi hiến, là phạm pháp, là trò hề đáng xấu hổ. Các em chứng minh đầy đủ rằng kiểu bầu như thế chỉ là đảng CS tự minh bầu cho chính mình, không cho ai quyền lựa chọn nào khác cả. Đã 11 lần như thế là quá thể, quá quắt lắm rồi. Một kiểu ăn gian chính trị lộ liễu, trắng trợn.

Dân Hà Nội hóm hỉnh và cay đắng nói về trò hề này : "Đảng chỉ tay (ra lệnh), Mặt trận vỗ tay (tán thưởng), Quốc hội giơ tay (biểu quyết), nhân dân... trắng tay", nghĩa là mất

sạch cả tài sản, tự do và quyền làm người.

Qua công cụ là Mặt trận do đảng tạo ra để làm ra quốc hội thì rõ ràng Quốc hội là của đảng, của riêng của đảng, nhằm phục vụ riêng cho đảng CS. Từ đó không có gì khó khăn để chứng minh rằng Quốc hội này và cả hệ thống chính quyền này là của đảng CS, và từ đó chứng minh rằng trên đất Việt Nam ta từng có các loại chính quyền là : vương quyền, quan quyền, đế quốc quyền, thực dân quyền rồi đến đảng quyền. Đặc điểm của đảng quyền này là đảng CS giữ độc quyền cai trị, một mình một chiếu, không chịu chia quyền, không chịu sự cạnh tranh, ganh đua, giám sát của ai cả. Và cũng từ đó ở Việt Nam ta chưa hề có một chút gì có thể gọi là dân quyền, là chính quyền nhân dân, của dân, do dân, vì dân.

Từ chính quyền độc đảng nên mới có chuyện khác thường, độc đáo là chủ tịch Quốc hội được cử ra trước hết là do phân công trong bộ chính trị của đảng CS, mà bộ chính trị lại do trong đảng bầu ra, không hề do lá phiếu của cử tri.

Rồi Tổng bí thư đảng CS không do cử tri bầu ra lại nghiêm nhiên là nhân vật số 1 của chế độ; ông ta có quyền gì mà ra chỉ thị cho quốc hội, bắt quốc hội chấp hành nghị quyết của đảng ?

Cũng từ cai trị độc quyền của đảng CS mà có chuyện phi lý, phạm pháp cực kỳ nghiêm trọng là những người lãnh đạo cao nhất của đảng thông đồng với nhau lấy một khoản khổng lồ ngân sách của Quốc gia - Nhà nước cho vào ngân sách của đảng, mà không bao giờ báo cáo trước quốc hội, và cũng không bao giờ được nói đến tại Tiểu ban tài chính và ngân sách của quốc hội. Mặc cho Hiến pháp ghi rành rành : "Quốc hội là cơ quan quyền lực cao nhất của nước ta".

Ở bất cứ nước nào có luật pháp công minh thì trước tình hình như vậy, cả bộ chính trị đã phải vào tù vì tội tước đoạt ngầm công quỹ quốc gia và quốc hội cũng bị giải thể vì vô trách nhiệm đối với công quỹ, cũng là vô trách nhiệm đối với tài sản công, tài sản do dân đóng thuế mà có.

Một số đại biểu quốc hội khóa này đã nhìn ra chuyện tày trời này nhưng vẫn không dám nói công khai; không phải ai cũng mù tịt không thấy rằng trong cái trò "cướp của công" cũng là "cướp của dân" về đưa cho đảng có bàn tay trong tội lỗi của nguyên bộ trưởng bộ tài chính, kẻ bị số phiếu tín nhiệm thấp nhất trong 5 bộ trưởng được bỏ phiếu giữa năm ngoái, chỉ

đạt hơn 60%. Ông này còn được lên ủy viên bộ chính trị, phó thủ tướng thường trực.

Phải tình tường lắm mới thấy những trò ma quái trong bộ máy cai trị độc đảng. Ngay tại Đại hội IX năm 2001, khi tính chuyện gia nhập WTO, chấp nhận việc tài chính công khai minh bạch, điều lệ đảng CS đã được sửa chữa, đặc biệt là tại chương nói về Tài chính của đảng (thay điều 46 trong Điều lệ cũ thành điều 55 trong Điều lệ mới, xóa bỏ câu tài chính đảng lấy từ ngân sách Nhà nước). Cũng từ đó Nhà xuất bản Sự Thật của đảng trở thành Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia, Trường đảng cao cấp Nguyễn Ái Quốc của đảng trở thành Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh. Đồng thời các Bí thư thành ủy, tỉnh ủy, huyện ủy quận ủy được “tráng” thêm chức kiêm Chủ tịch hay phó chủ tịch Ủy ban Nhân dân để có cơ ăn vào tiền lương Nhà nước cộng thêm phụ cấp chức vụ của đảng, để luôn ở vị trí cao nhất ở mỗi địa phương. Vậy có phải là tham nhũng không?

Chính theo hướng ù lỳ, bám chặt quyền cai trị độc đoán bất chấp thời mở rộng cửa, dù đã chấp nhận công khai minh bạch, trong sáng, hội nghị 4 còn lớn tiếng khẳng định “đảng CS là đảng duy nhất lãnh đạo đất nước”; ngay Điều 4 trong Hiến pháp năm 1992 cũng chưa dám khẳng định rõ độc quyền như vậy.

Lẽ ra sau khi giành được một vài thắng lợi rõ ràng và nổi bật, lãnh đạo đảng CS cần thận trọng và khiêm tốn, chân thành tiếp thu những lời khuyên có tính chất xây dựng, tỉnh táo nhận ra những thiếu sót, bắt cập để kịp thời bổ cứu, thì họ lại trở lại với não trạng sau 30-4-1975, say sưa trong chiến thắng, chỉ thấy một chiều những thắng lợi, chỉ muốn nghe những lời tán tụng quá đáng, bỏ qua những lời khuyên khẩn thiết, những lời cảnh báo ngay thật.

Vì cao ngạo, họ phớt lờ lời khuyên là đã đến lúc đổi mới chính trị thật sự theo hướng dân chủ hóa, họ bỏ qua yêu cầu nhìn thẳng vào sự thật là xếp hạng về tự do kinh doanh, tự do báo chí còn quá thấp, nền tư pháp còn quá non yếu, trình độ cán bộ quản lý kinh tế và hành chính rất kém, nền giáo dục chậm đổi mới, nói thì hay mà làm dở. Tất cả những yếu kém ấy không hề được đề cập trong hội nghị 4 và còn ở nguyên trong tình trạng không có giải pháp.

Việc thay đổi thời điểm bầu Quốc hội, hội đồng nhân dân các cấp cho khớp với thời điểm đại hội đảng, 5 năm một lần, hay việc giảm số ban

của đảng từ 9 xuống 6 ban (nhập Ban khoa giáo vào Ban tư tưởng-văn hóa, nhập Ban tài chính-quản trị với Ban kinh tế, nhập Ban bảo vệ chính trị vào Ban tổ chức...) chỉ là biện pháp qua loa không giải quyết vấn đề cực lớn 2 hệ thống cai trị của đảng và của nhà nước nặng nề quan liêu, năng suất thấp, hợp quá nhiều (để được ăn uống và nhận phong bì) mà làm thì quá ít đã thành cố tật.

Nạn tham nhũng vẫn vô phương giảm bớt khi đảng CS vẫn ngang nhiên tham nhũng quyền lực, một mình một chiếu, với một quốc hội “mới” nhưng vẫn là của riêng đảng, do đảng chọn kỹ, vẫn lại 88% là đảng viên CS (hiện nay là 439 đại biểu là đảng viên và 55 ngoài đảng) trong khi đảng chỉ chiếm chưa đến 4% số công dân trong xã hội. Tham nhũng quyền lực để vơ và vét, để móc và khoét, để phất to là tham nhũng gốc, đẻ ra mọi tham nhũng khác.

Và rồi xin các vị vừa dự Hội nghị 4 mở mắt, những tham quan ô lại tàn phá tan hoang thêm đất nước, bộn địa tặc và lâm tặc (cướp đất và cướp rừng) ác ôn nhất, những viên chức đục khoét công quỹ và tài sản quốc gia tàn bạo nhất, phần lớn sẽ vẫn những đảng viên, đồng chí của ông Nông Đức Mạnh.

Công luận đang quan sát chặt chẽ. Nhân dân nóng lòng chờ đợi. Cả thế giới đang trông mong. Các nhà đầu tư đang sốt ruột pháp phòng cần nhắc. Tuổi trẻ lớn khôn chiếm đa số cử tri đã biết theo dõi và phân tích tình hình.

Chỉ có một lối ra cho đất nước là đảng cộng sản trả lại quyền làm chủ cho nhân dân, sòng phẳng trả lại quyền lập hội, quyền tự do ứng cử bầu cử, quyền tự do báo chí cho nhân dân - mà vô văn chiến sỹ dân chủ gan vàng dạ sắt đang là người đại diện trung thành. Tức khắc sẽ có chính quyền nhân dân đích thật, sẽ có Quốc hội của nhân dân đích thật, chấm dứt thời kỳ đảng quyền phi lý và phi pháp, để nhân dân Việt Nam ta lần đầu tiên trong lịch sử được là những công dân tự do, có Nhân quyền, nghĩa là được làm Người chủ nhân chính.

Bùi Tín. Paris 26-1-2007.

Tin tức tiếp trang 25

VN đứng hạng chót về Tự do Chính trị

Việt Báo 07-02-2007: Việt Nam nằm trong danh sách 45 nước không có tự do dân chủ, theo tường thuật của phóng viên Trà Mi, trên đài RFA,

hôm 06-02-2007. Dựa vào kết quả khảo sát tình hình tự do chính trị cũng như các quyền tự do cơ bản của công dân tại các nước, tổ chức Freedom House kết luận rằng tình hình tự do trên thế giới năm qua khá tri tri, đặc biệt ở Châu Á có dấu hiệu giảm sút.

Bản phúc trình ghi rõ: năm 2006 xuất hiện nhiều xu hướng đáng quan ngại có nguy cơ đe dọa sự phát triển của môi trường tự do trên thế giới trong tương lai. Theo báo cáo này, trên thế giới hiện có 90 quốc gia được đánh giá là “tự do”, chiếm 47% dân số toàn cầu. Số nước được xem là “phần nào có tự do” chiếm 30%. Và còn lại được xem là không có tự do, với 45 xứ sở, trong đó có VN.

Về tình trạng tự do chính trị, VN được 7 điểm, tức là số điểm thấp nhất trong thang bậc phân loại. Phúc trình của Freedom House ghi rõ trong thời gian qua, Hà Nội không ngừng được quốc tế mà đặc biệt là Hoa Kỳ yêu cầu cải thiện tình trạng nhân quyền. Một cách cụ thể, trong chuyến Mỹ du hồi giữa năm 2005 của cựu thủ tướng Phan Văn Khải, giới lãnh đạo Hà Nội đã phải ký kết với Washington một thoả thuận về phát triển tự do tôn giáo. Thậm chí, quốc hội Mỹ đã phải dùng biện pháp liên hệ giữa viện trợ kinh tế với phóng thích tù nhân chính trị và tôn giáo tại VN. Đáp lại những áp lực này, chính quyền Hà Nội đã phần nào nới lỏng sự kiểm soát đối với tôn giáo. Sắc lệnh về tôn giáo do nhà nước ban hành gần đây cũng giảm bớt vài quy định giới hạn đối với những tổ chức tôn giáo. Mặc dù có cải thiện nhưng sinh hoạt tôn giáo tại VN vẫn chưa thật sự được tự do. Tất cả các tổ chức tôn giáo phải đăng ký với nhà nước và được giám sát bởi một cơ quan đại diện của đảng. Các trường hợp tấn phong giám mục Công giáo đều phải được nhà nước chuẩn thuận.

Về tình hình tự do chính trị, vẫn theo Freedom House, những thay đổi về kinh tế tại VN không kéo theo sự cải tổ chính trị. Tệ trạng cán bộ nhà nước lạm dụng quyền lực, tham nhũng công quỹ, và sách nhiễu nhân dân vẫn ngày một phát triển tràn lan mặc dù đã có một vài quan chức cao cấp bị truy tố. Bên cạnh đó, nhà nước vẫn tiếp tục mạnh tay đàn áp các quyền tự do căn bản của người dân như tự do báo chí truyền thông, và những người có ý kiến chỉ trích nhà cầm quyền.

Nhân dân xã Vạn Phúc, thị xã Hà Đông, tỉnh Hà Đông tiếp tục biểu tình trước văn phòng Quốc Hội CSVN tại thủ đô Hà Nội

Hôm nay ngày 29-01-2007 trước trụ sở văn phòng của Ủy ban

sẽ đáp ứng khát vọng của dân tộc

thường vụ Quốc hội nhà nước CSVN đặt tại số 35 phố Ngô Quyền thuộc quận Hoàn Kiếm, Hà Nội, nhân dân xã Vạn Phúc, thị xã Hà Đông, tỉnh Hà Tây đã tiếp tục ngồi bao vây biểu tình bước sang ngày thứ 11. Mặc dù sống trong cảnh "màn trời chiếu đất", cơm đường nước bụi, bà con vẫn không giảm sút ý chí đấu tranh chống cường quyền áp bức, thậm chí sẵn sàng chấp nhận cả ăn Tết Nguyên đán cô truyền sắp tới ngoài cổng văn phòng Ủy ban thường vụ Quốc hội của CSVN. Đoàn biểu tình cho biết : họ kiên quyết yêu cầu chủ tịch Quốc hội CS Nguyễn Phú Trọng phải trả lời về những việc làm sai trái của chính quyền CS với nhân dân địa phương về việc cướp đoạt đất đai của nhân dân. Thế nhưng, ông chủ tịch Quốc hội này vốn được các cơ quan tuyên truyền CS trong nước vẫn gọi là "người đầy tớ của dân" vẫn trốn biệt không dám ra gặp những người dân, những người dân đã đang đóng thuế góp phần nuôi ông và nuôi cả bộ máy cai trị của CS, mà họ đang vây hãm cái trụ sở đó và ông là người cầm đầu.

Lúc 15 giờ chiều nay ngày 29-1-2007, phóng viên Công đoàn Độc lập Việt nam chúng tôi có mặt tại công toà nhà của Ủy ban thường vụ Quốc hội tại số nhà 35 Ngô Quyền Hà nội để tìm hiểu sự việc, thì được biết là không hiểu nhân dân đang bao vây biểu tình ở đây vì lý do gì mà khinh bỉ và khiếp sợ công an CSVN đến vậy. Phóng viên chúng tôi đã lần la đến hỏi hơn chục người dân thì đều bị họ nghi ngờ là công an và xua đuổi đi.

Có một ông già dững cảm hơn mới dám nói chuyện. Qua hỏi han được biết ông tên là Đức, 63 tuổi người làng Vạn phúc. Ông nói: "Không hiểu anh là "chìm hay nổi"? Thời trai trẻ tôi đã từng vào Nam ra Bắc chiến đấu quên mình vì tổ quốc mà vẫn không chết, nhưng nói hớ với anh một câu thì cuối đời lại bị

chết vì đưa con nít như anh. Tôi không đại đầu".

Chúng tôi đáp lại với ông rằng : "Công an là một tổ chức ghê gớm và nham hiểm thế cơ à?"

Ông già nói tiếp : "Thì bao nhiêu gia đình đã tan nát vì nó còn gì! Cách đây hơn tuần lễ có mấy người đàn bà phần lớn là già cả, có người trên 70 tuổi, ở vườn hoa Mai Xuân Thuường ngồi tập trung để đưa đơn như chúng tôi mà công an họ vây bắt dữ lắm, ngay trước mắt chúng tôi. Công an họ lôi xềnh xệch mấy bà già đó lên ô tô chở đi đâu mất. Mấy hôm sau tôi được biết họ bị công an bắt vào đồn hàng Bài và đánh họ ghê lắm nên chúng tôi phải cảnh giác, không công an lại vụ vạ bắt giam chúng tôi".

Nói đến đây ông vội bỏ đi chỗ khác như thể ông đã không cảnh giác với chúng tôi và đã nhận ra mình chột nói hớ hênh quá nguy hiểm với chúng tôi. Chúng tôi lại lần la ra chỗ khác hỏi một bác tên Nguyễn Văn Thái, ông nói: "Chính quyền trả chúng tôi với giá 100 nghìn VNĐ/1 mét vuông để rồi họ bán lại với giá 12 triệuVNĐ/1mét vuông xây chung cư. Họ lợi dụng mình là quan công sản nên họ cướp ngày công khai, và bọn lưu manh này tự bàn bạc với nhau buộc chúng tôi phải lấy giá đền bù như vậy đó. Vậy tôi hỏi: các chú rơi vào hoàn cảnh như vậy, gia đình nhà các chú có chịu được không? Thế mà họ cứ nói "dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra". Đến tự tay mình không được bán đất của mình, thì giá cả bao nhiêu cũng có được biết đâu mà bàn, kiểm tra".

Ông nói tiếp: "Cả đời tôi xông pha bom đạn, xẻ dọc Trường Sơn đi cứu nước, dinh Độc lập trong Sài gòn cũng đã vào. Đến cuối đời lại phải chống giặc tham nhũng còn tàn bạo và gian khổ hơn nhiều các cuộc kháng chiến. Thế mà miệng chúng cứ xoén xoét bảo là đại diện cho nhân dân lao động, cướp bóc và đàn áp nhân dân lao động đấy chứ".

Ông Hoàng Văn Tài nói tiếp : "Đấy anh đêm xem ở đây có bao nhiêu người, phải có đến 400-500 người chứ lại. Thế mà báo cáo gửi Phó thủ tướng Trương Vĩnh Trọng lại bảo là chỉ có 50-70 người, có ba bước chân từ đây vào trong đấy thôi mà cũng trí trá như cộng sản vậy. Còn ông Trọng ngày nào đi làm ô tô đến đây chả nhìn thấy dân chúng tôi ngồi, họ chỉ giỏi điều ngoa, vu không và xuyên tạc thôi."

Nói xong rồi ông lấy đưa cho chúng tôi xem cái quyết định ấy. Ông còn chỉ cho chúng tôi xem cái bảng hiệu rất to trước toà nhà: "Đại diện của nhân dân mà 11 ngày rồi không thấy thẳng nào lộ đầu ra tiếp chúng tôi các anh ạ".

Vụ án cướp đất này cũng như trăm nghìn các vụ án cướp đất khác sinh ra từ bệnh độc tài đảng trị cộng sản thôi. Nếu bây giờ chống lại nó thì nó vu cho ngay là chống phá chế độ XHCN tươi đẹp, chống lại con đường mà toàn dân tộc và bác Hồ đã lựa chọn, khác nào chống lại chính quyền cộng sản. Chúng tôi lại nhớ đến một người bạn của chúng tôi hiện đang làm việc ở toà án tối cao nói: "Chống tham nhũng, chống lại đảng à?" !!!

Thiết nghĩ chống ở chỗ này nó mọc chỗ khác, chống cả đời cũng chẳng hết và cuối cùng vẫn dính dáng đến trung ương cùng cơ chế phản dân hại nước này cả thôi! Chỉ có một cuộc cách mạng thay thế cái chế độ CSVN phản dân chủ, phản dân tộc làm tàn hại đất nước này thì mới có thể giải quyết được tận gốc rễ của mọi áp bức bất công.

Cũng nhân bài báo ngắn này, chúng tôi còn được tin dân oan khiếu kiện từ Thành phố Mỹ Tho tỉnh Tiền Giang hôm qua điện ra cho 2 chị Lê Thị Kim Thu và Vũ Thanh Phương (là các CSDC chủ của Khối 8406) cho biết như sau :

"Sáng hôm qua 28-01-2007 vào hồi 10g55, hơn 100 đồng bào các huyện trong tỉnh Tiền Giang và thành phố Mỹ Tho đã tập trung biểu tình đòi gặp Nông Đức Mạnh TBT CSVN khi y vào thăm tỉnh này rất quyết liệt. Công an CSVN Mỹ Tho đã phải điều hàng trăm cảnh sát đến để bảo vệ Nông Đức Mạnh và đoàn

của y từ Hà Nội vào công cán. Đồng thời lực lượng công an hùng hậu trên cũng có nhiệm vụ giải tán và đàn áp đoàn biểu tình của nhân dân. Cảnh sát cơ động 113 chống bạo loạn lật đổ đã xông vào bắt ông Huỳnh Văn Bé quê ở huyện Cái Bè và bà Cao Quế Hoa quê ở huyện Cai Lậy tỉnh Tiền Giang đưa lên xe chở về giam nhốt tại đồn công an trong thành phố Mỹ Tho. Riêng cụ Đinh Văn Trúc 70 tuổi đã bị công an CS xô ngã làm cụ bất tỉnh, buộc nhân dân phải đưa đi bệnh viện cấp cứu. Những đơn vị công an CSVN tại Mỹ Tho tham gia đàn áp nhân dân sáng qua tại thành phố thuộc vùng Nam bộ này, là công an phường 1 và 2. Tên công an chỉ đạo cuộc đàn áp khốc liệt người dân tích cực nhất là Huỳnh Bá Thuận, phó công an thành phố Mỹ Tho. Cho đến 23 giờ đêm qua công an đã tạm thời thả 2 công dân dừng cầm đầu đoàn biểu tình nói trên ra khỏi đồn, nhưng cả hai đã bị công an huyện (nơi 2 dân oan này đang cư trú) áp giải ngay về địa phương. Riêng ông Huỳnh Văn Bé đã bị công an quản thúc ngay từ đêm qua, còn bà Cao Quế Hoa thì sáng nay công an huyện đã đến tận nhà cưỡng chế đi thẩm vấn”.

Khi chúng tôi viết bài báo này thì vẫn chưa có tin tức họ được thả tự do. Chúng tôi đòi nhà cầm quyền CSVN phải trả tự do ngay cho họ và giải quyết hợp tình, hợp pháp mọi yêu sách chính đáng hợp pháp của họ và nhân dân trong khắp cả nước nói chung đang bị tước đoạt tài sản, đất đai, cũng như phải chịu mọi cay đắng bắt công do chính chế độ độc tài đảng trị CS gây ra.

Ngày 29-01-2007, từ Hà Nội

Pv C. đoàn độc lập Thuý Mai

Dân oan Mai Xuân Thường thăm thía chuyện đối thoại trực tuyến với TTCS Nguyễn Tấn Dũng

Lúc 7g ngày 9-02-2007 bà con dân oan VN ở Mai Xuân Thường biết được là ngày có chương trình thủ tướng CSVN Nguyễn Tấn Dũng đối thoại trực tuyến với dân nên đã kéo đến từ rất sớm ở số 16 phố Lê Hồng Phong, Hà Nội để xin được gặp thủ tướng đối thoại. Những họ đã bị một lực lượng đông đảo công an và an

ninh mật vụ xua đuổi quyết liệt, nhiều người bị công an vây bắt cho xe ô tô chờ về vườn hoa Mai Xuân Thường. Như vậy là người dân xin đối thoại với thủ tướng thì bọn lâu la cấp dưới thừa lệnh cấp trên và có thể của chính thủ tướng, đã đàn áp xua đuổi dữ dội người dân. Té ra thủ tướng CSVN và thuộc hạ diễn trò này cốt để bịp thiên hạ và lừa dối những người nhẹ dạ mà thôi. Trong khi đó dân oan Mai Xuân Thường đã gửi các câu hỏi đến ban tổ chức của cuộc đối thoại trực tuyến này từ khá sớm, đúng quy định là trước ngày 9-02-2007, đồng thời cũng gửi lên một số trang web hải ngoại để đăng công khai từ mấy hôm nay rồi.

Cũng hôm nay, anh Hoàng Trung Kiên, công dân quê tỉnh Ninh Bình, đồng thời là một dân oan khiếu kiện nhiều năm trên Hà Nội tại Mai Xuân Thường, đã gặp chuyện chẳng lành. Số là vừa qua anh có đặt 3 câu hỏi gửi thủ tướng CSVN Nguyễn Tấn Dũng với hy vọng được ông trả lời. Các câu hỏi này đã được anh gửi trực tiếp cho VietnamNet và mạng web chính phủ CSVN, cũng như đã xuất hiện công khai trên website Đối Thoại. Hồi 17g20, khi anh đang đi xe đạp thì bị tên Trần Văn Vỹ là em ruột chủ tịch phường Nam Thành thị xã Ninh Bình tông thẳng xe vào, làm anh ngã rồi ngất đi. Lợi dụng lúc đó tên Vỹ cùng đồng bọn xông vào đánh đập anh túi bụi. Hậu quả là anh bị chấn thương nặng toàn thân phải đưa vào bệnh viện cứu chữa. Cụ thể anh bị gãy ngón út tay phải, rạn 2 xương sườn trái... phải bó bột. Bà con chứng kiến đã đưa anh đi cấp cứu tại bệnh viện thị xã Ninh Bình, và đến đêm lúc 23g anh đã tạm thời trở về nhà. Anh là một công dân Việt Nam nghe theo lời kêu gọi của chính phủ CS gửi câu hỏi để mong thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng trả lời, vậy mà người ta đã đáp lại anh bằng những trận đòn chí mạng rất dã man tàn bạo. Công an Ninh Bình chỉ lập biên bản qua loa chiếu lệ, cho có hình thức, chứ không bắt giữ ngay kẻ đánh người gây thương tích trầm trọng, vi phạm luật pháp nghiêm trọng. Qua đây, chúng ta thấy rõ công an Việt Nam tuy không trực tiếp tham gia vụ hành hung anh Hoàng Trung Kiên, nhưng đã làm ngơ dung túng kẻ gây tội ác dã man cho người vô tội. Việc này hẳn có tính toán và chủ ý của những tay có chức quyền ở địa phương, nơi anh và mẹ già của một gia đình liệt sĩ có công với chế độ đang cư ngụ. Hành động trên đây của những kẻ chủ mưu và trực tiếp gây tội ác rất đáng lên án và tố cáo kịch

liệt. Chúng ta đòi nhà cầm quyền CSVN phải trừng trị kẻ đã phạm tội, phải đảm tính mạng cho những công dân mong muốn tham gia đối thoại trực tuyến với thủ tướng CSVN như anh Hoàng Trung Kiên.

Sự việc này làm người ta nhớ lại chuyện bằng thời gian này hồi tháng 2-3 năm ngoái, đảng CSVN cũng giờ trò mời dân chúng góp ý với đảng nhân Đại hội đảng toàn quốc lần thứ 10 họp vào tháng 4-2006. Đã có hàng triệu ý kiến gửi tới trung ương và bộ chính trị đảng CSVN. Nhưng kết quả là những ý kiến đó bị đảng xếp xó, quẳng vào sọt rác, còn những người đã tham gia góp ý thì phần lớn sau đó bị sách nhiễu, đàn áp như cắt điện thoại, cắt internet, theo dõi, đặt chốt bao vây, bắt giữ liên tục...

Nên qua sự việc này, đừng ai mơ tưởng hảo huyền là đảng CSVN sẽ tự đổi mới, tự lột xác để đáp ứng được khát vọng cháy bỏng của toàn dân tộc và để đưa đất nước tiến bộ theo kịp thời đại và cả nhân loại văn minh.

FNA- 9-02-2007 từ thủ đô Hà Nội

Danh sách Công bố lần 14 ngày 8-02-2007 dịp kỷ niệm 10 tháng Tuyên Ngôn 8406 gồm 2.217 CSDCHB & 420 gia đình quốc nội & 20 ngàn Tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm & 483 gia đình nông dân Nam Bộ & 3.000 Tín hữu Tin Lành Tây Nguyên & 3.876 CSDCHB & 9 Đại diện CĐNV TD hải ngoại (3.885 CSDCHB) & 175 Chính khách Quốc tế bảo trợ Tuyên ngôn 8406, chưa kể hơn mấy chục ngàn CSDCHB ủng hộ trên các trang Web & ghi tên trong các cuộc biểu tình mà Khôi 8406 chưa thể thống kê.

